

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 361 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΓΕΝΑΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΚΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΧΙΤΩΝΑΣ ΠΟΥ ΦΟΡΑΕΙ
ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ ΣΑΣ
ΠΟΣΑ ΔΟΛΑΡΙΑ ΠΑΕΙ;
ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΟΥ, ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ
ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΣΟΥΝΑΜΙ
ΠΟΙΟΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑΕΙ;

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/1/1947: Γέννηση David Bowie
8/1/1324: Θάνατος Μάρκο Πόλο
8/1/1642: Θάνατος Γαλιλαίου (78 χρ)
8/1/1859: Γέννηση Κωστή Παλαμά
8/1/1896: Θάνατος Πολ Βερλαίν
8/1/1935: Γέννηση Elvis Presley
8/1/1947: Γέννηση Jimmy Page (Led Zeppelin)
8/1/1946: Γέννηση Robby Krieger (Doors)
8/1/1991: Δολοφονία Νίκου Τεμπονέρα
8/1/1996: Θάνατος Φρανσουά Μιτεράν (79 χρ)
9/1/1908: Γέννηση Σιμόν ντε Μπובουάρ
9/1/1853: Θάνατος Θεόφιλου Καΐρη
9/1/1941: Γέννηση Joan Baez
9/1/1938: Γάμος Παύλου-Φρειδερίκης (πλήρες όνομα: Φρειδερίκη-Λουίζα-Βικτωρία-Μαργαρίτα-Σοφία-Ολγα-Καικιλία-Ισαβέλλα)
9/1/1961: Αρχή αμερικανικού εμφυλίου
9/1/1922: Οι Μπάνιγκ και Μακλάουντ παρασκευάζουν και κυκλοφορούν την πρώτη ένεση ινσουλίνης
9/1/1799: Καθιέρωση φόρου εισοδήματος στην Αγγλία
10/1/1989: Τραυματισμός εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (17N)-πέθανε στις 10/2
10/1/1969: Πρώτη πρόσληψη γυναικών αστυνομικών
10/1/1976: Θάνατος Ιωάννη Τσιμισκή
10/1/1945: Γέννηση Rod Stewart
10/1/1810: Γάμος Ναπολέοντα-Ζοζεφίνας
10/1/1917: Θάνατος Μπούφαλο Μπιλ (Γουίλιαμ Κόντι)
10/1/1801: Πνιγμός κυρα-Φροσύνης (Γιάννινα)
10/1/1984: Αποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων ΗΠΑ-Βατικανού μετά από 117 χρόνια
10/1/1863: Πρώτος υπόγειος σιδηρόδρομος (Λονδίνο)
10/1/1911: Πρώτη αεροποτογραφία (ΗΠΑ)
10/1/1949: Η RCA παρουσιάζει τον πρώτο δίσκο 45 στροφών
10/1/1825: Θάνατος Ιωάννη Βαρβάκη
11/1/347: Γέννηση Μέγα Θεοδοσίου
11/1/1923: Θάνατος βασιλιά Κων/νου Α'
11/1/532: Στάση του Νίκα (Βυζάντιο)
11/1/1982: Ψηφίζεται το μονοτονικό σύστημα, παρουσία 30 μόνο βουλευτών!!!
11/1/1930: Ο Κωστής Παλαμάς εκλέγεται πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών
11/2/2000: Θάνατος Παντελή Δεληγιαννίδη («Δάμον και Φιντίας»)
11/1/1910: Γέννηση Νίκου Καββαδία
11/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπη (ΕΛΑ)
12/1/1876: Γέννηση Jack London
12/1/1976: Θάνατος Αγκάθα Κρίστι
12/1/1519: Αποκεφαλισμός Ισπανού εξερευνητή Βάσκο Μπαλμπόα (ο πρώτος που είδε τον Ειρηνικό, το 1513)
12/1/1936: Γέννηση Τζένης Καρέζη
12/1/1827: Καταστροφή Ερεχθείου
13/1/1898: Δημοσίωση επιστολής Εμίλ Ζολά («Κατηγορώ») για την υπόθεση Ντρέιφους, στην εφημερίδα L'Aurore
13/1/1941: Θάνατος Τζέιμς Τζόις (59 χρ)
13/1/1974: Ο Σεραφείμ Τίκας εκλέγεται αρχιεπίσκοπος Αθηνών
13/1/1993: Θάνατος Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη
13/1/1910: Γέννηση Γιάννη Τσαρούχη
13/1/1969: Οι Beatles κυκλοφορούν το άλμπουμ «Yellow Submarine»
14/1/1919: Δολοφονία Ρόζας Λούξεμπουργκ
14/1/1951: Θάνατος Γρηγόρη Ξενόπουλου (83 χρ)
14/1/1969: Πρώτη μεταφορά κοσμοναυτών μεταξύ δύο διαστημοπλοίων
14/1/1875: Γέννηση Άλμπερτ Σβάτσερ
14/1/1978: Τελευταία συναυλία των Sex Pistols
14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα στη Βουλή νόμος που χορηγεί δωρεάν στους βουλευτές, IX μεγάλο κυβισμό με οδηγό κι όλα τα έξοδα πληρωμένα
14/1/1957: Θάνατος Χάμφρεϊ

● Η σπλή θα ξεκινήσει τη χρονιά γκρινιάζοντας ●●● Μα είναι πράγματα αυτά, να ανατινάζουν αμερικάνους στρατιώτες την ώρα που τρώγανε; ●●● Δεν ξέρουν αυτοί εκεί χάρω οι Ιρακινοί, ότι η ώρα του φαγητού είναι ιερή; ●●● Υστερα είναι και η μέρα που διάλεξαν ●●● Ακούς εκεί 20 Δεκέμβρη ●●● Χάθηκε η 25η, που είναι μεγάλη γιορτή των απανταχού Χριστιανών; ●●● 'Η-ακόμα καλύτερα η 1η Γενάρη, που πιάνει όλα τα θρησκευτικά δόγματα, μαζί με τους αδένους; ●●● Ρίξε τη βόμπα σου, τίνάζε τους στον αέρα και βάλε και υστερόγραφο ●●● Happy new year, mister president ●●● Να του κάσει η γαλοπούλα στο λαιμό και να μην κατεβαίνει ακόμα κι αν πει ολόκληρον τον Ρίο Γκράντε ●●● Εν πάση περιπτώσει, πολύ όμορφα μας βγήκε ο παλιός ο χρόνος ●●● Ευχόμαστε το ίδιο να μας μπει ο καινούργιος ●●● Διότι η χαρά και η ευχαρίστησή μας είναι

(και) συνάρτηση μιας συγκεκριμένης στατιστικής ●●● Πόσες πωματοσακούλες αναχώρησαν σήμερα για το Αμέρκα; ●●● Ελπίζουμε να μη μας πουν θανατολόγους ●●● Οχι πως μας νοιάζει δηλαδή ●●● Σιγά μην κρύψουμε τα πράγματα που μας κάνουν χαρούμενους ●●● Καλή χρονιά, λοιπόν, συντρόφισσες και σύντροφοι ●●● Οι πιο θερμοί μας χαιρετισμοί σ' αδέρφια μας στο Ιράκ και την Παλαιστίνη ●●● Και σ' όλους τους αγωνιζόμενους του κόσμου ●●● Σε κείνους που με κόστος βαρύ κρα-

τούν άσβεστη τη λαμπάδα της λευτεριάς ●●● Χρησιμοποιώντας για καύσιμο το ίδιο τους το αίμα ●●● Θερμοί χαιρετισμοί και στους έγκλειστους της όης πτέρυγας του Κορυδαλλού ●●● Δεν σας ξεχνάμε, σύντροφοι ●●● Αγωνιζόμαστε για τη στιγμή που ο συντροφικός χαιρετισμός θα γίνει μ' ένα σφιξιμο του χεριού κι ένα συντροφικό αγκάλιασμα ●●● Δεν ξέρουμε πόσο δ' αργήσει αυτή η στιγμή, αλλά είμαστε σίγουροι πως θα 'ρθει ●●● Οχι από μόνη της, αλλά χάρη στον κοινό μας αγώνα ●●● Κα-

τά τα άλλα, θλίψη και μιζέρια στην καθ' ημάς πολιτική ●●● Εκανε κι ο Θωδωράκης κώλο κι έχεσε το ΠΑΣΟΚ όλο ●●● Μόνο που ατύχησε στην πρώτη κιόλας προσπάθειά του να το παίξει πολιτική μούρη ●●● Μιλάνε, μωρέ Θόδωρε, για σκονί στο σπίτι του κρεμασμένου; ●●● «Τα θετικά σημεία του σχεδίου Ανάν μπορούν να αποδειχθούν υπέρτερα των αρνητικών» ●●● Ο αρχηγούλης το είπε αυτό, Θωδωρή, όχι ο Γιωργάκης ●●● Ο Μιχαλολιάκος είπε στη ΔΑΚΕ να πάει να γαμηθεί και οι γαλάζιοι εργατοπατέρες το φέρουν βαρέως ●●● Για σιγά, ρε παιδιά, το «άει απαυτώσου» λέγεται και ως φιλική προσφώνηση στις παρέες, μπορεί μ' αυτή την έννοια να το είπε ο υφυπουργός ●●● Μετά, μην ξεχνάτε πως υπήρξε παλαιός αρχηγός των «Κενταύρων» και των «Ρεϊντζερς» και αυτοί έτσι μιλούσαν με τους άλλους στην ΟΝΝΕΔ ●●● Με τους εκτός ΟΝΝΕΔ δεν μιλούσαν καθόλου, μόνο έδερναν ●

◆ «Η πρώτη τετραετία είναι για να φτιάξουμε ό,τι χάλασε το ΠΑΣΟΚ, τη δεύτερη και την τρίτη θα κάνουμε αυτά που προσβέβουμε εμείς». Βαγγέλης Μείμαράκης στη Φλώρινα. Ανετος και ωραίος. Και γιατί να μην είναι; Είναι τέτοια η κοινωνική ηγεσία που αποθρασύνει τους αστούς πολιτικούς.

◆ Τους έστειλαν πληροφορία ότι ένα σπίτι ήταν κρυσφήγετο ανταρτών. Οι μπάτσοι φόρτωσαν μερικά αυτοκίνητα και επέδραμαν στον κρυσφήγετο. Όταν αρκετοί από αυτούς είχαν μαζευτεί μέσα και γύρω από το σπίτι, οι αντάρτες, που ήταν οι... πληροφοριοδότες, πάτησαν το κουμπάκι και έγινε της κολάσεως. Ένας τόνος εκρηκτικά έστειλαν στον άλλο κόσμο τουλάχιστον 30 μπάτσους-ταγματάρχες και 18 στο νοσοκομείο. Η Ιρακινή Αντίσταση γίνεται ολοένα και πιο ευρηματική.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Κ.Π. 100 ευρώ
- Ο Μ.Π. 20 ευρώ
- Ο Τ.Σ. 20 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Εκρηξη 64% στα προσωπικά δάνεια και αύξηση 38% στα υπόλοιπα καταναλωτικά (...) τα προσωπικά δάνεια που δόθηκαν σε 50 εργαζόμενες μέρες αντιστοιχούσαν σε 8,46 εκατομμύρια ευρώ την ημέρα (...) συνολικά τα υπόλοιπα οφειλόμενα στεγαστικά, καταναλωτικά και λοιπά δάνεια στο τέλος Οκτωβρίου αντιπροσώπευαν το 29,84% του ΑΕΠ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Το μέγεθος της καταστροφής στη Νοτιοανατολική Ασία είναι τέ-

◆ Εντάξει, δεν θα ρίξουμε στον Πολυζωγόπουλο και τους άλλους Πασόκους την ευθύνη για το ότι ο προϊστάμενος του γραφείου Τύπου της ΓΣΕΕ Γιάννης Χαρονικολάου φέρεται ότι διατηρούσε κερδοφόρο πορνοσαΐτ στο Ιντερνετ και πιάστηκε από τους μπάτσους. Οχι, όμως, και να σφριζούν αδιάφορα, δηλώνοντας ότι ο Χαρονικολάου ήταν απλά ένας από 20ετίες εργαζόμενος στη ΓΣΕΕ. Δικό τους παιδί ήταν, κώλος και βρακί με τους Πασόκους, πιστό σκυλί τους τόσα χρόνια και γι' αυτή την πίστη του ανέβαινε συνεχώς στη γραφειοκρατική ιεραρχία. Δικαίωμά τους να τον αφήνουν ανυπεράσπιστο τώρα που την πάτησε, όχι όμως και να κρύβουν ποιος ήταν και τι σχέσεις είχαν μαζί του.

◆ Ένας 15χρονος μαθητής δούλευε αδήλωτος σε επιχείρηση στην Κόρινθο και βρήκε τραγικό θάνατο καταπλακωμένος από ένα κλαρκ που το αφεντικό του είχε αναθέσει να χειρίζεται. Στο καθιερωμένο δελτίο Τύπου που έβγαλε η ΓΣΕΕ δεν περιορίζεται μόνο να καλέσει «την πολιτεία να εξαντλήσει την αυστηρότητα της στην απόδοση ευθυνών» (τώρα σωθήκαμε), αλλά καταλήγει με την... απειλή ότι τα συνδικάτα «θα κλιμακώσουν τις αντιδράσεις τους κατά της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και της κυβερνητικής αδιαφορίας». Κλιμακώνεις κάτι που έχει ξεκινήσει και υπάρχει. Η κλιμάκωση του ανύπαρκτου είναι και πάλι ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό.

◆ Καθώς βλέπουμε ντα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

βραντισμένους ελληναράδες, γερμαναράδες και λοιπούς ευρωπαϊούς τουρίστες να πίνουν μπύρες δηλώνοντας «οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους και οι ζωντανοί με τους ζωντανούς» και να φωτογραφίζονται χαμογελαστοί δίπλα στις εκατόμβες των θυμάτων, σκεφτόμαστε: αν μια ομάδα του τάδε αντάρτικου της περιοχής μπου-

κάρριζε σ' ένα μπαρ και άρχιζε να πολυβολεί αδιακρίτως, τιμωρώντας έτσι την ύβριν, θα είχε άδικο; Θα μιλούσαν και τότε για τυφλή τρομοκρατία;

◆ Πολύ κλάμα στην Αθήνα και ειδικά στη Λευκωσία, μετά τη δημοσιοποίηση αρχείων του βρετανικού Φόρειν Οφίς για το 1974. «Μας πούλησαν οι Άγγλοι» είναι το παράπνοτό τους. Δεν αφήνετε την υποκρισία, λέω γω; Ειδικά ο κ. Χριστόφιας του ΑΚΕΛ, που σήμερα αποτελεί το χαϊδεμένο παιδί των Αμερικάνων και των Άγγλων στο νησί και ο προνομιακός συνομιλητής τους σε αντίθεση με τον σκληρό εθνικιστή Παπαδόπουλο. Αλλά το ξέρουμε, μια βδομάδα θα κρατήσει το πένθος. Μετά θα ξεχαστούν και τα βρετανικά αρχεία και το κλάμα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εάν η Ρωσία επιμένει στη νεο-ιμπεριαλιστική της πολιτική θα απομονωθεί όχι μόνον από τις ΗΠΑ αλλά κι από τον υπόλοιπο κόσμο. Θα χάσει ακόμη και την όποια υπόληψη απολάμβανε το τελευταίο διάστημα ως χώρα που τουλάχιστον εξετάζει τη δημοκρατική επιλογή. Ηδη η οργάνωση Freedom House έχει υποβιβάσει τη Ρωσία από τη λίστα των «ελεύθερων κρατών» σε «μη ελεύθερο κράτος».

Ζμπήγκνιου Μπρεζίνσκι

αντιμέτωποι με την απανθρωπιά όσων επιχειρούν να αποκομίσουν βρώμικο κέρδος αυτές τις τραγικές ώρες.

ΒΗΜΑ

Σε τουλάχιστον 10.000 ανέρχονται οι Αμερικανοί στρατιώτες που τραυματίστηκαν στο Ιράκ από την έναρξη του πολέμου, τον Μάρτιο του 2003, μέχρι τώρα, σύμφωνα με νέα στοιχεία του Πενταγώνου. Πριν από λίγο καιρό είχε ανακοινωθεί ότι οι Αμερικανοί στρατιώτες που σκοτώθηκαν στο Ιράκ είχαν ξεπεράσει κατά πολύ τους 1.000. Τα τελευταία στοιχεία του Πενταγώνου πά-

ντως αποκαλύπτουν ότι το τίμημα της χώρας είναι βαρύ και όσον αφορά τους τραυματίες. Τα επίσημα στοιχεία αναφέρουν ότι οι Αμερικανοί στρατιώτες που σκοτώθηκαν ανέρχονται σε 1.300, ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 10.200. Περισσότεροι από τους μισούς τραυματίες έχουν καταφέρει να επιστρέψουν στα κατήκοντά τους, αλλά περίπου 5.000 άτομα εξακολουθούν να νοσηλεύονται. Ωστόσο, πολλοί από αυτούς έχουν χάσει κάποια μέλη του σώματός τους ή ακόμη και την όρασή τους. Αυτό συμβαίνει κυρίως γιατί οι περισσότεροι από

αυτούς ήταν θύματα βομβιστικών επιθέσεων στους δρόμους της χώρας.

BBC

Νέα γενιά τρομοκρατών «βλέπουν» οι αρχές πίσω από τη δολοφονία του σκοπού στην κατοικία του βρετανού στρατιωτικού ακολουθού. Κανένα στοιχείο δεν υπάρχει για «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» δραστών και θύματος, ενώ προβληματίζει η βιαιότητα της δολοφονίας με τις 16 σφαίρες στην τέταρτη επίθεση μετά την εξάρθρωση της 17N.

NEA

■ Παραπονιάρηδες

Μπορεί η κυβέρνηση να ενοχλήθηκε, γιατί της χάλασε τη σούπα της «εθνικής επιτυχίας», όμως ο Κ. Στεφανόπουλος με τις παραπονιάρικες δηλώσεις του (κάποιοι μπορεί να τις θεωρήσουν και ως συμπεριφορά απατημένης ερωμένης) εξέφρασε την πικρία της ελληνικής αστικής τάξης έναντι των ευρωπαίων «εταίρων». Μια πικρία που δεν παίρνει το χαρακτήρα του ευρωσκεπτικισμού, αλλά εκφράζει θλίψη επειδή πλήττεται η αποτελεσματικότητα της ευρωλαγνείας που τόσα χρόνια καλλιεργεί το ελληνικό πολιτικό σύστημα.

Είπε, λοιπόν, ο απερχόμενος πρόεδρος της Δημοκρατίας: «Μου έκανε εντύπωση ότι προχθές το βράδυ ξαγρύπνησαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες προκειμένου να διαπραγματευτούν κά-θε λεπτομέρεια με τον Τούρκο πρωθυπουργό αντί να πουν στην Τουρκία: κύριοι αυτοί είναι οι όροι μας, τους αποδέχστε ή δεν τους αποδέχστε αυτό είναι δικός σας λογαριασμός. Η Ευρώπη δεν διαπραγματεύεται, έχει τις αρχές της, τις οποίες και επιβάλλει παντού».

Η δήλωση αυτή αποτελεί την πιο αδιάφευσατη επιβεβαίωση για το Βατερλό που υπέστη η ελληνική και ελληνοκυπριακή πλευρά στις Βρυξέλλες (γι' αυτό και ενόχλησε την κυβέρνηση). Από την άλλη, οδηγεί και σε άλλου είδους σκέψεις. Όταν για ζητήματα που αφορούν την ελληνική αστική τάξη οι «μεγάλοι» της ΕΕ φέρονται έτσι, φανταστείτε πως φέρονται για ζητήματα που αφορούν τον ελληνικό λαό.

■ Αντιστροφή ρόλων

Λες και περίμεναν την ευκαιρία οι Πασόκοι για να βγάλουν το άχτι τους. Βλέπετε, τους είχαν σούρει τόσα οι Νεοδημοκράτες μετά το Ελσίνκι, που τους την είχαν φυλαγμένη. Οι ρόλοι αντιστράφηκαν, λοιπόν. Τότε ήταν η ΝΔ που κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ για ανικανότητα και εθνικές υποχωρήσεις, τώρα είναι το ΠΑΣΟΚ που κατηγορεί τη ΝΔ για το ίδιο πράγμα. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε, ότι οι Βρυξέλλες είναι η συνέχεια του Ελσίνκι. Στο Ελσίνκι επισημοποιήθηκε η στροφή της ελληνικής αστικής τάξης στη γραμμή της στήριξης της ευρωπαϊκής στρατηγικής της Τουρκίας και εγκαταλείφθηκε η παλιά σκληρή γραμμή της απειλής χρήσης βέτο. Στις Βρυξέλλες έγινε ένα ακόμη βήμα πίσω. Εтуχε να είναι κυβέρνηση η ΝΔ. Και το ΠΑΣΟΚ να ήταν ίδιο θα ήταν το αποτέλεσμα, γιατί αυτοί είναι οι συσχετισμοί, αυτή είναι η φορά των πραγμάτων. Η Τουρκία έχει κάτι να διαπραγματευτεί στην ΕΕ (μια αγορά 70 εκατομμυρίων ανθρώπων, τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα, στρατηγική θέση και προσβάσεις προς Μέση Ανατολή και Καύκασο). Η Ελλάδα τί να διαπραγματευτεί; Το ότι είναι μέλος της ΕΕ και έχει το δικαίωμα βέτο; Αν ακολουθούσε μια τέτοια τακτική, θα την πλήρωνε άσχημα σε άλλους τομείς. Βλέπετε, οι εθνικιστικές κορόνες είναι καλές για λαϊκή καταπόνηση, όμως στα διαβούλια με τους ιμπεριαλιστές μετράνε άλλα πράγματα.

■ Κι αυτοί το βιοδι τους

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί κρυφό καμάρι. Ακούστε τι εκτίμηση έκαναν στον Περισσό για τα αποτελέσματα της 17ης Δεκέμβρη. Οτι η ΕΕ διαγράφει τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για το Κυπριακό, που αναφέρονται στη διεθνή διάστασή του ως πρόβλημα εισβολής και κατοχής της βόρειας Κύπρου από τον τουρκικό στρατό και ότι θέτει υπό αμφισβήτηση τις αποφάσεις του ΟΗΕ που χαρακτηρίζουν ως παράνομη και άκυρη την ανακήρυξη του κράτους της Τουρκικής Δημοκρατίας Βόρειας Κύπρου και τον εποικισμό από κατοίκους της Τουρκίας.

Συγνώμη, δηλαδή, αλλά χρειαζόταν να έρθει η απόφαση των Βρυξελλών για να πάνε στον σκουπίδοτενεκέ της Ιστορίας όλα τα παλιά ψηφίσματα του ΟΗΕ για το Κυπριακό; Δηλαδή, το σχέδιο Ανάν, που προερχόταν από τον ίδιο τον ΟΗΕ, τί έκανε; Δεν πετούσε στα σκουπίδια όλα τα παλιά ψηφίσματα; Δεν αναγνώριζε μια πραγματικότητα έτσι όπως έχει διαμορφωθεί 30 χρόνια μετά την τουρκική εισβολή; Πόσο θεσμολάγνος πρέπει να είναι κανείς για να μιλάει για τον «καλό» ΟΗΕ και την «κακή» ΕΕ; 'Η μήπως η «καλοσύνη» του ΟΗΕ είναι ένα παλιό χαρακτηριστικό που ίσχυε όσον καιρό υπήρχε η αλήστου μνήμης Σοβιετική Ένω ση;

Ελυσε ποτέ κανένα διεθνές πρόβλημα ο ΟΗΕ; Ακόμα και αν στον ΟΗΕ συμμετείχαν σοσιαλιστικές χώρες (πραγματικές και όχι γιαλαντζί) και πάλι δεν θα μπορούσε να λύσει διεθνή προβλήματα προς όφελος των λαών. Η πρώτη ιμπεριαλιστική εκστρατεία μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, αυτή στην Κορέα, οργανώθηκε υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Πάνω από μισό αιώνα περιμένουν οι Παλαιστίνιοι να... εφαρμοστούν τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Θα μπορούσε να ισχύσει τίποτα το διαφορετικό για το Κυπριακό; Θα μπορούσε ποτέ ο ΟΗΕ να δημιουργήσει εκοστρατευτικό σώμα για να σταματήσει την κατοχή; Ποιος ο λόγος να λέγονται τέτοια παραμύθια;

■ 17 Δεκέμβρη 2004

Τί πραγματικά έγινε στις Βρυξέλλες;

Ο Γκάρι Λίνκερ είχε δώσει πριν μερικά χρόνια έναν ευρηματικότατο ορισμό του ποδοσφαίρου: «Ποδοσφαίρο είναι ένα άθλημα στο οποίο παίζουν 11 εναντίον 11 και στο τέλος κερδίζουν πάντοτε οι Γερμανοί». Παραφράζοντας την πικρία του άγγλου μπαλαδόρου, λόγω των αλλεπάλληλων ηττών της αγγλικής εθνικής ομάδας από τη γερμανική, και μεταφέροντάς τον στο επίπεδο της ΕΕ θα μπορούσαμε να πούμε: «Σύννοδος κορυφής της ΕΕ είναι ένα διήμερο εντατικών διαβουλεύσεων, διαγκωνισμών και παζαριών, που στο τέλος κερδίζει ο γαλλογερμανικός άξονας».

Ο γαλλογερμανικός άξονας είναι η καρδιά και ο κινητήριος μοχλός της ΕΕ. Από τη σταθερότητά του εξαρτάται η ίδια η πορεία της ΕΕ. Γι' αυτό και όταν εμφανίζονται αποκλίσεις ή και διαφορετικές θέσεις ανάμεσα σ' αυτές τις δυο ηγεμονεύουσες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, το παζάρι αφορά κυρίως την αποκατάσταση μιας ισορροπίας μεταξύ τους, ώστε να μη τεθεί σε κίνδυνο η ηρεμία της ΕΕ. Πλείστες όσες φορές Γερμανία και Γαλλία έχουν διαφωνήσει, στο τέλος όμως τα βρισκουν (πάντα μέσα από παζάρι, περισσότερο ή λιγότερο σκληρό) και γι' αυτό η ΕΕ εξακολουθεί να υφίσταται ως διεθνική οικονομική και πολιτική οντότητα.

Αυτό συνέβη και στις 17 Δεκέμβρη. Όσοι πιστεύουν ότι στη σύνοδο κορυφής των Βρυξελλών γινόταν ένα παζάρι με επίκεντρο το ελληνικό και ελληνοκυπριακό εθνικό συμφέρον (έτσι όπως το αντιλαμβάνονται η ελληνοκυπριακή και η ελληνική αστική τάξη) είναι μακριά νυχτωμένοι. Το παζάρι αφορούσε αποκλειστικά και μόνο τις σχέσεις της Τουρκίας με την ΕΕ, έτσι όπως τις αντιλαμβάνονταν η Γαλλία και η Γερμανία, που δεν είχαν ταυτόσημη θέση. Ενεργό ρόλο σ' αυτό το παζάρι έπαιζε και ο Μπλερ που μετέφερε στη σύνοδο την αμερικάνικη γραμμή. Το Κυπριακό και τα ελληνοκυπριακά μόνο ως παρωνυχίδα απασχόλησαν τη σύνοδο και μάλιστα αφού πρώτα τελειώσε το κυρίως παζάρι και η Γαλλία με τη Γερμανία κατέληξαν σε μια κοινή συμβιβαστική γραμμή.

Η γραμμή αυτή ήταν πιο κοντά στη γαλλική θέση. Δηλαδή, το σχέδιο ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία να μην έχει υποχρεωτική κατάληξη την ένταξη, αλλά η κατάληξη να κριθεί και πάλι από

το κονκλάβιο των ηγετών των «25» (ορισμένες χώρες, όπως η Γαλλία και η Αυστρία έχουν δηλώσει ότι θα κάνουν και δημοψηφίσματα, αλλά σε 10 χρόνια κανείς δεν θα δεσμεύεται από δηλώσεις του σήμερα). Η Γαλλία υποχώρησε αφήνοντας ανοιχτό το ζήτημα «ένταξη ή ειδική σχέση» και η Γερμανία υποχώρησε στο ζήτημα της υποχρεωτικότητας της ένταξης.

Για να υπάρξει αυτή η κατάληξη υπήρξαν ολονύχτια παζάρια με την τουρκική πλευρά, η οποία είχε υπέρ της τη Γερμανία και την Αγγλία. Είναι η πρώτη φορά που η ΕΕ δεν δίνει «πακέτο» τις θέσεις της σε ένα υποψήφιο κράτος μέλος, αλλά διαπραγματεύεται συνεχώς μαζί του. Είναι, όμως, και η πρώτη φορά που η ΕΕ θέτει τόσο σκληρούς όρους σε ένα υποψήφιο μέλος. Τέτοιοι όροι, τόσο στενή παρακολούθηση (ανά τρίμηνο) και τέτοιος μηχανισμός αναστολής δεν έχουν τεθεί σε άλλο υποψήφιο μέλος. Είναι δε η πρώτη φορά που η ΕΕ δεν εγκυβάζει εκ των προτέρων την ένταξη ενός υποψήφιου μέλους ακόμα και μετά την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων, αλλά εξαρτά την ένταξη από νέα ομόφωνη απόφαση των κρατών μελών. Ο Ερντογάν με όλο το επιτελείο της τουρκικής διπλωματίας μπήκε στο παιχνίδι και προσπάθησε να κερδίσει όσο μπορούσε περισσότερο, μιας και ήταν σαφές πως δεν υπήρχε περίπτωση το μπλοκ στο οποίο γηούσαν Γαλλία και Αυστρία να κάνει πίσω και να υιοθετήσει τη γερμανική θέση, δηλαδή να είναι υποχρεωτική η ένταξη μετά την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων. Το πιο σημαντικό που κέρδισε ήταν να τοποθετηθεί η ημερομηνία έναρξης της ενταξιακής διαδικασίας τον Οκτώβρη του 2005, δηλαδή επί βρετανικής προεδρίας.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, Κυπριακό και Ελληνοκυπριακό δεν μπήκαν καθόλου στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Σιγά που θα άφηναν αυτά τα ασήμαντα (για τους ιμπεριαλιστές της Ευρώπης) θέματα να προσδιορίσουν την πορεία των διαπραγματεύσεων. Σε ό,τι αφορά τα Ελληνοκυπριακά η ρύθμιση ήταν μάλλον εύκολη, γιατί ουσιαστικά ακολουθήθηκε η γραμμή του Ελσίνκι. Οι νέες διατυπώσεις που επιλέγησαν αντικατοπτρίζουν ένα νέο συμβιβασμό μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Ο Ερντογάν απαίτησε και πέτυχε να μην είναι υποχρεωτική η προσφυγή στη Χά-

γη (όπως προέβλεπε το Ελσίνκι) και ο Καραμανλής απαίτησε και πέτυχε να απαλειφθεί η αναφορά στην επίλυση «συναφών θεμάτων» πλην των συννοριακών. Η ουσία είναι πως από το Ελσίνκι έχει ναυαγήσει η «ευρωπαϊκή στρατηγική» της ελληνικής αστικής τάξης στα ελληνοτουρκικά. Ουσιαστικά, η ΕΕ βγάζει την ουρά της έξω από τις όποιες ελληνοτουρκικές διαφορές και καλεί τα δυο μέρη ή να τα βρουν με απευθείας διαπραγματεύσεις ή να πάνε στη Χάγη. Πάντως, οι όποιες διαφορές τους δεν αποτελούν «ύλη» με την οποία θα ασχοληθούν τα όργανα της ΕΕ. Και βέβαια, από την εποχή του Ελσίνκι, ελληνοτουρκική διαφορά δεν είναι μόνο η υφαλοκρηπίδα, όπως «έλεγε» η παλιά γραμμή του ελληνικού κράτους, αλλά οποιοδήποτε ζήτημα τεθεί από οποιοδήποτε από τις δυο πλευρές.

Το Κυπριακό, όμως, ήταν ένα αγκάθι που οι «25» κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν όταν πια είχαν ολοκληρωθεί τα παζάρια με την Τουρκία. Φυσικά, ήταν σαφές ότι δεν έμπαινε θέμα διπλωματικής αναγνώρισης της Κύπρου από την Τουρκία. Αυτό το είχε αποδεχτεί και ο Παπαδόπουλος και ο Παπαδόπουλος. Εκείνο που ζητούσε ήταν η άμεση υπογραφή του πρωτοκόλλου επέκτασης της τελωνειακής σύνδεσης, για να έχει κάτι να επιδεικνύει όταν θα γυρνούσε στη Λευκωσία. Όμως και ο Ερντογάν δεν ήταν διατεθειμένος να βάλει την υπογραφή του, γιατί έχει τα δικά του προβλήματα στην Τουρκία και δεν ήθελε να φανεί πως υποχώρησε στην απαίτηση της Λευκωσίας.

Ποιος πλήρωσε το κάγκελο σ' αυτό το παιχνίδι εντυπώσεων; Ο Παπαδόπουλος, φυσικά, που ήταν εντελώς απομονωμένος και δεν είχε τα κότσια για βέτο (δεν είχε μαζί του ούτε τον Καραμανλή και είχε προειδοποιηθεί να μην τολμήσει να ασκήσει βέτο, γιατί θα του κόψουν τα πόδια επιβάλλοντας ντεφάκτο αναγνώριση της Τουρκοκυπριακής Δημοκρατίας Βόρειας Κύπρου). Ποια ήταν η συμβιβαστική φόρμουλα; Να γίνει στο τελικό κείμενο των συμφερασμάτων της προεδρίας αναφορά σε δήλωση Ερντογάν (δήλωση που αυτός ουδέποτε έκανε διά ζώσης), ότι κάποια στιγμή μέχρι την έναρξη των διαπραγματεύσεων η Τουρκία θα υπογράψει την επέκταση του πρωτοκόλλου της Αγκυρας (τελωνειακή σύνδεση) και με τα

10 νέα κράτη μέλη της ΕΕ.

Ο Ερντογάν φρόντισε να πει μέσα στη σύνοδο κορυφής ότι αυτή η επέκταση κατά κανένα τρόπο δεν συνιστά αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενώ και ο προεδρεύων ολλανδός πρωθυπουργός έβαλε τη σφραγίδα της ΕΕ στην τουρκική άποψη, δηλώνοντας στην τελική συνέντευξη τύπου προς εκατοντάδες δημοσιογράφους απ' όλο τον κόσμο: «*Η υπογραφή του πρωτοκόλλου από την Τουρκία δεν συνιστά επίσημη ή νομική αναγνώριση της Κύπρου*». Ο ΥΠΕΕ της Τουρκίας Α. Γκιουλ υπήρξε πιο σαφής μιλώντας στο CNN Turk: «*Δεν πρόκειται η Τουρκία να υπογράψει κάποιο πρωτόκολλο με την ελληνοκυπριακή διοίκηση. Αυτό που θα υπογράψουμε είναι ένα πρωτόκολλο που θα δείχνει το περιεχόμενο της τελωνειακής ένωσης μεταξύ της Τουρκίας και της ΕΕ. Το πρωτόκολλο αυτό θα υπογραφεί από την Τουρκία και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που θα εκπροσωπεί τις 25 χώρες μέλη της ΕΕ*». Απορεί, λοιπόν, κανείς για ποιο λόγο πανηγυρίζουν ο Παπαδόπουλος με τον Καραμανλή. Η απορία, βέβαια, έχει ρητορική σημασία. Οι αστοί πολιτικοί έχουν μάθει να πανηγυρίζουν ακόμα και όταν υφίστανται διπλωματικό Βατερλό. Σ' αυτή τη στάση τους οδηγεί το ένστικτο της (πολιτικής) αυτοσυντήρησης.

Μέχρι τον Οκτώβρη, όμως, μεσολαβούν 10 μήνες στους οποίους μπορούν να γίνουν πάρα πολλά ώστε ο ελληνοκυπριακός εθνικισμός να βρεθεί με την πλάτη στο καναβάτσο. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ με μια δήλωση γεμάτη σημασία υπενθύμιζε ότι το σχέδιο Ανάν είναι ακόμα ζωντανό και επίκαιρο. Ενδέχεται, λοιπόν, να υπάρξει μια αναθερμανση της πρωτοβουλίας του γ.γ. του ΟΗΕ. Και τότε τί θα κάνει ο Παπαδόπουλος; Θα αναλάβει και πάλι εκοστρατεία υπέρ του «όχι», νομιμοποιώντας ουσιαστικά τη ντεφάκτο αναγνώριση της ΤΔΒΚ από ΗΠΑ και ΕΕ;

Δύσκολοι καιροί για αστούς εθνικιστές. Πολύ δύσκολοι. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δεν είναι διατεθειμένες να παίζουν. Ρυθμίζουν τα ζητήματα σύμφωνα με τις δικές τους προτεραιότητες. Όσο για τους αστούς εθνικιστές, καθώς δεν αντιπροσωπεύουν τους λαούς, δεν στηρίζονται στους λαούς, «πατούν» στον αέρα.

Μια μαρτυρία για τη σφαγή στη Φαλούτζα

Τη στιγμή που οι συγκρούσεις στη Φαλούτζα συνεχίζονται, νέες αποκαλύψεις για την αμερικάνικη εισβολή έρχονται στο φως της δημοσιότητας από έναν κάμεραμαν του λιβανέζικου πρακτορείου ειδήσεων (LBC), ο οποίος κατόρθωσε να μπει στην πόλη παράνομα και να καταγράψει τις πρώτες οχτώ μέρες της εισβολής. Η μαρτυρία του Μπουρχάν Φαζάα αναδημοσιεύεται από ένα αμερικάνικο πρακτορείο, το San Francisco Bay View (29/12/04).

«Οι Αμερικάνοι χρησιμοποίησαν πολύ ισχυρές βόμβες για να κάψουν το ηθικό των μαχητών της Φαλούτζα. Βομβάρδιζαν τα πάντα! Ενωώ τα πάντα». Αυτό, συμπληρώνει, συνεχίστηκε για δυο μέρες. Την τρίτη μέρα: «Τεράστιος αριθμός από τανκς και τεθωρακισμένα οχήματα και στρατιώτες επιχείρησαν να εισέλθουν απ' το βόρειο τμήμα της Φαλούτζα. Ομως κινηματογράφησαν τουλάχιστον 12 κατεστραμμένα αμερικάνικα οχήματα».

Γι' αυτό και οι βομβαρδισμοί συνεχίστηκαν με τεράστιες ανθρώπινες απώλειες: «Είδα τουλάχιστον 200 οικογένειες που κατέρρευσαν τα σπίτια στα κεφάλια τους από τις αμερικάνικες βόμβες», συνέχισε ο Μπουρχάν. «Οι κάτοικοι της Φαλούτζα ήδη χρειάζονταν τα πάντα! Ενωώ ότι ήδη δεν είχαν ούτε τροφή ούτε φάρμακα. Είδα ένα τεράστιο αριθμό ανθρώπων που σκοτώθηκαν στο βόρειο τμήμα της πόλης και οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν πολίτες. Οι νεκροί θάβονταν στους κήπους, επειδή οι κάτοικοι δε μπορούσαν να φύγουν από τα σπίτια τους. Ήταν τόσο πολλοί οι τραυματίες και χωρίς ιατρική φροντίδα που ο κόσμος πέθαινε από τα τραύματά του. Καθένας στο δρόμο ήταν στόχος για τους Αμερικανούς. Ακόμα κι εγώ είδα πολλούς πολίτες που πυροβολήθηκαν απ' αυτούς».

Πολλοί σκοτώθηκαν απ' τις εφόδους των Αμερικάνων στα σπίτια των κατοίκων της Φαλούτζα. Σύμφωνα με τον Μπουρχάν: «Οι Αμερικάνοι δεν είχαν μεταφραστές μαζί τους, έτσι εισβάλλοντας στα σπίτια σκότωσαν πολύ κόσμο επειδή δε μιλούσε αγγλικά! Μπήκαν σ' ένα σπίτι που ήμουν κι εγώ μαζί με άλλους 26 ανθρώπους και σκότωσαν κόσμο επειδή δεν υπάκουε στις διαταγές τους ακόμα κι αν αυτός ο κόσμος δε μπορούσε να καταλάβει ούτε μια αγγλική λέξη. Το 95% των σκοτωμένων στα σπίτια που είδα σκοτώθηκαν επειδή δεν ήξεραν να μιλάνε αγγλικά».

Όταν τον έπιασαν οι Αμερικάνοι κι έμαθαν ότι είναι δημοσιογράφος του Λιβανέζικου πρακτορείου ειδήσεων, τον μεταχειρίστηκαν χειρότερα απ' τους υπόλοιπους. Αφού τον ξυλοκόπησαν, τον έβαλαν σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης κρατουμένων που βρισκόταν μέσα σ' ένα στρατόπεδο έξω απ' την πόλη. Εκεί τον κράτησαν για τρεις μέρες. Κοιμόταν στο έδαφος, χωρίς σκεπάσματα, όπως όλοι οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Οι συνθήκες ήταν απάνθρωπες: «Συνελαβαν πάνω από 100 άτομα απ' την περιοχή μου, συμπεριλαμβανομένων παιδιών και γυναικών. Είχαμε μία τουαλέτα που βρισκόταν μπροστά σ' όλους μας και ο καθένας ντρεπόταν να τη χρησιμοποιήσει μπροστά σε όλους. Δεν υπήρχε ιδιωτικός χώρος και οι Αμερικάνοι μας ανάγκαζαν να τη χρησιμοποιήσουμε με τις χειροπέδες στα χέρια».

Ο Μπουρχάν συνεχίζει: «Είδα βόμβες διασποράς παντού και τόσα πολλά καμένα πτώματα χωρίς σημάδια από σφαιρές πάνω τους. Επομένως χρησιμοποίησαν (σ.σ. οι Αμερικάνοι) φλογόβολα, ιδιαίτερα στη συνοικία Γκολάν. Είδα πολλές φορές Αμερικάνους ελεύθερους σκοπευτές να πυροβολούν πολίτες. Είδα ένα ελεύθερο σκοπευτή πάνω στο μινιρέ ενός τζαμιού να πυροβολεί οποιονδήποτε κινούνταν». Οποιος τολμούσε να δραπετεύσει απ' την πόλη, βρισκόταν αντιμέτωπος με τα πυρά των Αμερικάνων ελεύθερων σκοπευτών: «Είδα πολίτες που προσπαθούσαν να το σκάσουν κολυμπώντας στον Ευφράτη ποταμό και πυροβολήθηκαν όλοι απ' τους Αμερικάνους ελεύθερους σκοπευτές στην αντίπερα όχθη του ποταμού».

Επειδή το σπίτι που έμενε πριν τον πιάσουν βρισκόταν δίπλα στο τζαμί όπου ο δημοσιογράφος του NBC κινηματογράφησε την εν ψυχρώ εκτέλεση Ιρακινού τραυματία, ο Μπουρχάν είπε ότι είναι βέβαιος ότι επρόκειτο για άμαχο, επειδή αυτό το τζαμί χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά από αμάχους για ασφάλεια και κανένα όπλο δεν κρυβόταν μέσα σ' αυτό.

Η μαρτυρία του Μπουρχάν έρχεται ταυτόχρονα με τη δημοσιοποίηση των πρώτων στοιχείων καταγραφής των νεκρών απ' το Γενικό Νοσοκομείο της πόλης. Ήδη καταγράφηκαν 700 πτώματα, 504 από τα οποία ανήκουν σε γυναίκες και παιδιά. Σύμφωνα όμως με τον ανταποκριτή της Μαφκαράτ Αλ Ισλάμ, αυτοί οι νεκροί αφορούν μόνο στις 6 απ' τις 27 συνοικίες της πόλης.

Αυτή τη στιγμή η Φαλούτζα συνεχίζει να αντιστέκεται. Σύμφωνα με το Ρόιτερς (31/12) οι συγκρούσεις συνεχίζονται σε τμήματα της πόλης, ενώ μόλις 16.000 απ' τους 300.000 κατοίκους της έχουν επιστρέψει στην πόλη που εξακολουθεί να μην έχει ούτε ηλεκτρικό ούτε νερό.

Μοσούλη η νέα Φαλούτζα;

Ηθεαματική επίθεση αυτοκτονίας λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα στη μεγαλύτερη αμερικάνικη βάση του βόρειου Ιράκ (που συγκεντρώνει 8000 Αμερικανούς στρατιώτες), λίγα χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Μοσούλης, με αποτέλεσμα 22 Αμερικάνους νεκρούς και πάνω από 70 τραυματίες, έδωσε αφορμή για πολλά σχόλια στον παγκόσμιο τύπο. Σχόλια κάθε άλλο παρά αισιόδοξα για τις αμερικάνικες δυνάμεις κατοχής που βλέπουν τα χτυπήματα των ανταρτών να διαδέχονται το ένα το άλλο και να αυξάνονται τόσο σε ποσότητα όσο και σε ποιότητα.

Το ερώτημα που τίθεται στον τίτλο αυτού του σημειώματος δεν είναι δικό μας. Προέρχεται από έκθεση των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών που σύμφωνα με τον Guardian (24/12) –

σε άρθρο με τίτλο «Οι στασιαστές ενεργούν όποτε θέλουν στη Μοσούλη, λένε οι Αμερικάνοι» - αναφέρει ότι η Μοσούλη είναι υποψήφια να γίνει μια νέα Φαλούτζα τώρα που η Φα-

λούτζα «καταλήφθηκε» απ' τους Αμερικάνους, καθώς οι αντάρτες έχουν πολλούς υποστηρικτές μέσα στην πόλη που μπορούν να τους κρύψουν.

Και η USA TODAY (22/12),

επικαλούμενη Αμερικάνο στρατιωτικό αναλυτή απ' το «Κέντρο Στρατηγικών και Οικονομικών Μελετών», συμπληρώνει ότι «οι αντάρτες γίνονται όλο και καλύτεροι στη συλλογή πληροφοριών», καθώς οι Αμερικάνοι έχουν λιγότερες πληροφορίες για τους αντάρτες απ' όσες έχουν οι αντάρτες γι' αυτούς. Οι συγκρούσεις που ακολούθησαν τις επόμενες μέρες της επίθεσης των ανταρτών στην αμερικάνικη βάση, ο βομβαρδισμός της πόλης από αμερικάνικα μαχητικά και η αυτομόληση στο αντάρτικο 50 Ιρακινών πρώην «εθνοφρουρών», συνηγορούν στην άποψη ότι η Μοσούλη μετατρέπεται σε μία νέα Φαλούτζα με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την αμερικάνικη κατοχή και τη δοτή ιρακινή κυβέρνηση, λίγες βδομάδες πριν τις κατοχικές εκλογές.

Τρίζουν οι κάλπες

Όταν στην τρίτη μεγαλύτερη πόλη μιας χώρας οι αντάρτες έχουν τέτοια δύναμη που αναγκάζουν ολόκληρη την «ανεξάρτητη» εκλογική επιτροπή, ένα μήνα πριν τις εκλογές, να παραιτηθεί, τότε πώς μπορεί κανείς να μη θέσει υπό αμφισβήτηση τη διεξαγωγή κανονικών εκλογών στη χώρα; Πόσο μάλλον όταν την ίδια στιγμή παραιτούνταν και ο επικεφαλής της Ανώτατης Εκλογικής Επιτροπής μίας απ' τις επαρχίες της χώρας καθώς και εκατοντάδες υπάλληλοι των εκλογικών επιτροπών σε όλη τη χώρα.

Ο λόγος φυσικά για τις περιβόητες ιρακινές εκλογές που τείνουν να μετατραπούν σε ένα φιάσκο που παρόμοιο του δεν έχει ξαναγίνει στα παγκόσμια χρονικά. Η μαζική παραίτηση 700 μελών της εκλογικής επιτροπής της Μοσούλης στις 30 Δεκέμβρη του προηγούμενου χρόνου, εξαιτίας των απειλών που δέχτηκαν απ' το αντάρτικο, δεν ήταν η μόνη. Την ίδια στιγμή παραιτούνταν ο επικεφαλής της Ανώτατης Εκλογικής Επιτροπής της επαρχίας Αλ-Ανμπάρ μαζί με άλλα 12 στελέχη και 500 υπάλληλους, ενώ παραίτησεις έχουν αναφερθεί ακόμα και στην πρωτεύουσα.

Ακολούθησαν δηλώσεις του διορισμένου υπουργού Εξωτερικών για αναβολή των εκλογών σε ορισμένες επαρχίες, καθώς και δηλώσεις του διορισμένου Προέδρου που πρότεινε στον ΟΗΕ να εξετάσει τη δυνατότητα αναβολής των εκλογών. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, οι εκλογές θα γίνουν. Ίσως όχι σε όλες τις επαρχίες – ακολουθώντας την πρόταση του Ιρακινού δοτού

υπουργού – αλλά σε ένα τμήμα της χώρας. Οι Αμερικάνοι δήλωσαν ξεκάθαρα ότι οποιαδήποτε αναβολή θα συμβάλλει στην έξαρση της αντίστασης και δεν έχουν άδικο καθώς θα είναι μια σημαντική νίκη των δυ-

νάμεων της αντίστασης.

Όμως, ακόμα κι αν επιχειρήσουν να τις κάνουν – χωρίς φυσικά διεθνείς παρατηρητές μια και κανένας δε βάζει το κεφάλι του στη λαιμητόμο – το σίγουρο είναι ότι αυτές οι εκλογές

θα είναι κάτι παραπάνω από φάρσα. Με το αντάρτικο να δυναμώνει, τους Αμερικάνους να μη μπορούν να ελέγξουν ακόμα και το κεντρικό τους αρχηγείο, τη λεγόμενη Πράσινη Ζώνη, τις συνεχείς εκτελέσεις Ιρακινών αξιωματούχων – με τελευταία την εκτέλεση του κυβερνήτη της Βαγδάτης – αλλά και πολλών Ιρακινών «εθνοφρουρών» και υπαλλήλων των εκλογικών επιτροπών και την αποχή του Ιρακινού Ισλαμικού Κόμματος που έχει ιδιαίτερη δύναμη στις σουνιτικές περιοχές, είναι αδύνατον οι προσεχείς εκλογές να αποκτήσουν την απαιτούμενη νομιμοποίηση στο εσωτερικό της χώρας. Απλά θα προσθέσουν νέους στόχους στον καταλόγο των ανταρτών που αποκτούν ολοένα μεγαλύτερη επιρροή στον κόσμο που έχει εξαγριωθεί με την αμερικάνικη κατοχή.

Μαζική διαδήλωση στη Φαλούτζα

Χιλιάδες ήταν οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους της Φαλούτζα τη μέρα της Πρωτοχρονιάς. Σύμφωνα με εκτίμηση ενός δημοσιογράφου που ήταν αυτόπτης μάρτυρας, οι διαδηλωτές θα πρέπει να ήταν γύρω στους 30.000, αριθμός τεράστιος, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι εναπομείναντες πολίτες μετά την αμερικάνικη εισβολή δεν ξεπερνούσαν τους 60.000 κι αυτοί που επέστρεψαν εκπιμόταν, σύμφωνα με το Ρόιτερς (31/12), γύρω στους 16.000.

Η ειδηση δημοσιεύτηκε στο site ενός Αμερικάνου καθηγητή του πανεπιστημίου του Μίτσιγκαν την επομένη, με τη συμπλήρωση ότι είχε έντονα αντιαμερικάνικα και αντικατοχικά συνθήματα, ενώ οι διαδηλωτές έθεσαν πληθώρα διεκδικήσεων, όπως η αποζημίωσή τους, η διευκόλυνση της επιστροφής των προσφύγων, η ανοικοδόμηση της πόλης καθώς και το σταμάτημα του ελέγχου των ταυτοτήτων των προσφύγων που επιστρέφουν

απ' τις αμερικάνικες δυνάμεις κατοχής.

Στη διαδήλωση συμμετείχαν και παιδιά με πλακάτ που αναγράφονταν «πού είναι ο πατέρας μου;» και «πού είναι το σπίτι μου, υποτιθέμενοι απελευθερωτές». Πολλοί διαδηλωτές μάλιστα κατήγγειλαν ότι οι πεζοναύτες τους υπέδειξαν να μην καταναλώσουν οποιαδήποτε τροφή υπήρχε στο σπίτι τους κατά τη διάρκεια της απουσίας τους, πράγμα ενδεικτικό ότι χρησιμοποιήθηκαν χημικά όπλα απ' τους Αμερικάνους.

Οι πολίτες της Φαλούτζα απαιτούν την ελεύθερη διακίνηση των δημοσιογράφων στην πόλη για να δείξουν σε όλη την υφήλιο την κατάσταση που επικρατεί, αλλά οι Αμερικάνοι δίνουν άδειες μόνο σε όσους ακολουθούν τους πεζοναύτες και εμποδίζουν οποιαδήποτε ανταπόκριση που περιγράφει τι συμβαίνει στην πόλη. Γιατί άραγε, εφόσον υποτίθεται ότι η πόλη έχει πέσει στα χέρια των Αμερικάνων;

Αραφατικά το παίζει ο Αμπάς

Δυναμική εμφάνιση της Χαμάς στις Δημοτικές εκλογές

Τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα απομένει μία μέρα για τις παλαιστινιακές εκλογές που θα διεξαχθούν την Κυριακή 9 Γενάρη. Εκλογές με προκαθορισμένο το αποτέλεσμα τους καθώς σίγουρος νικητής θα είναι ο σημερινός διάδοχος του Αραφάτ και πρώην πρωθυπουργός Μαχμούντ Αμπάς, μετά την απόσυρση της υποψηφιότητας του φυλακισμένου ηγέτη της Φατάχ, Μαρουάν Μπαργκούτι.

Ο Αμπάς, παρά τις εκκλήσεις του για σταμάτημα της ένοπλης αντίστασης, είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στις δηλώσεις του. Δηλώνει ότι δεν πρόκειται να κυνηγήσει οποιαδήποτε ένοπλη ομάδα, ενώ μετά από τις επιθέσεις των ισραηλινών στην Μπέιτ Λάχια στη Λωριδα της Γάζας με αποτέλεσμα τη δολοφονία 7 Παλαιστίνων – οι 6 απ' τους οποίους ήταν παιδιά – αποκάλυψε το Ισραήλ «σιωνιστή εχθρό», υποστηρίζοντας όμως ταυτόχρονα ότι οι ένοπλες επιθέσεις με ρουκέτες και όλμους

είναι λαθεμένες και ότι δεν θα απολογηθεί γι' αυτές.

Το ζητούμενο δεν είναι η νίκη του Αμπάς αλλά το ποσοστό που θα πάρει σ' αυτές τις εκλογές καθώς και το ποσοστό της αποχής, μιας και Χαμάς και Τζιχάντ τις μοιχοκότάρουν. Ενδεικτικό, όμως, της αύξησης της επιρροής της Χαμάς ήταν η πρώτη φάση των δημοτικών εκλογών, των πρώτων μετά από 28 χρόνια. Στις εκλογές που έγιναν σε 26 δήμους της Δυτικής Οχθης στις 23 Δεκέμβρη, δήμους που σύμφωνα με το παλαιστινιακό πρακτορείο Palestine Report (31/12) επιλέχθηκαν ειδικά εφόσον αποτελούν προπύργια της Φατάχ, η Χαμάς έκανε δυναμική εμφάνιση κερδίζοντας την πλειοψηφία στους μισούς απ' αυτούς. Σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα που ανακοινώθηκαν σε συνέντευξη τύπου στις 26 Δεκέμβρη, οι προσκείμενοι στη Φατάχ υποψήφιοι κέρδισαν τις 183 απ' τις 306 θέσεις, ενώ οι προσκείμενοι στη Χαμάς τις 84

(ποσοστά 60% και 28% αντίστοιχα) με τις υπόλοιπες 39 θέσεις να περνούν σε υποψήφιους αριστερών οργανώσεων και ανεξάρτητους. Εντούτοις, η Χαμάς δήλωσε ότι οι υποστηρικτές της κατέκτησαν 116 θέσεις στους 13 απ' τους 26 δήμους, καταγγέλλοντας ότι υπήρξαν πιέσεις και εκβιασμοί σε προσκείμενους σ' αυτήν υποψηφίους που κέρδισαν, να αλλάξουν και να δηλώσουν ότι ακολουθούν τη Φατάχ. Όσο για τη συμμετοχή, αυτή έφτασε στο

ποσοστό ρεκόρ του 81% των 144.000 που δικαιούνταν να ψηφίσουν, με το ποσοστό συμμετοχής των γυναικών να είναι αισθητά χαμηλότερο (49%).

Δεν γνωρίζουμε πότε θα διεξαχθεί η επόμενη φάση των δημοτικών εκλογών. Απ' αυτά τα αποτελέσματα, όμως, φαίνεται ξεκάθαρα η δυναμική εμφάνιση της Χαμάς που υποτίθεται ότι οι Σιωνιστές είχαν σχεδόν εξαρθώσει. Γι' αυτό και ο Αμπάς αναγκάζεται να ακολουθήσει τα χνάρια του Αραφάτ, για να μπο-

ρέσει να αποσπάσει όσο γίνεται περισσότερες ψήφους, αλλά και να νομιμοποιηθεί στα μάτια του Παλαιστινιακού λαού σαν ο διάδοχος του Αραφάτ.

Όσο για τους Σιωνιστές, οι περιβόητες «διευκολύνσεις» για την ώρα είναι πολύ λιγότερες απ' αυτές που υποσχόνταν. Εκτός απ' τις συνεχιζόμενες επιθέσεις, έφτασαν να συλλάβουν έναν απ' τους υποψήφιους, το συγγενή του φυλακισμένου Μαρουάν Μπαργκούτι, Μουσταφά Αλ Μπαργκούτι, στις 27 Δεκέμβρη, με το αιτιολογικό ότι αρνήθηκε να υποστεί τον εξευτελιστικό έλεγχο στο αυτοκίνητό του από ισραηλινούς στρατιώτες (!), ενώ ο υποψήφιος του Κομμουνιστικού Λαϊκού Κόμματος, Μπασάμ Αλ Σαλί, προηλακίστηκε και συνελήφθη επειδή επιχείρησε να μπει στην Ιερουσαλήμ χωρίς άδεια!

Η αντίσταση, όμως, συνεχίζεται πράγμα που φαίνεται και απ' τις τελευταίες επιθέσεις σε στρατιωτικούς στόχους και εποικισμούς της Λωριδας της

Γάζας. Επιθέσεις που είχαν σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό 10 εποίκων και 2 στρατιωτών την περασμένη Τρίτη, μετά από επίθεση σε εβραϊκό εποικισμό, καθώς και άλλων 12 ισραηλινών στρατιωτών την επομένη από όλμους της Χαμάς σε στρατιωτική βάση στη Λωριδα της Γάζας, λίγες ώρες μετά από κοινή επιχείρηση της Χαμάς με τις Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσά στο συνοριακό φυλάκιο του Ερέζ στα σύνορα με την Αίγυπτο. Επιθέσεις έκαναν και οι Ταξιαρχίες του Αμπτού Αλί Μουσταφά, του στρατιωτικού τμήματος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (που φέρουν το όνομα του δολοφονημένου ηγέτη του) με ρουκέτες «Σαμουντ» σε εβραϊκό εποικισμό στη Λωριδα της Γάζας την περασμένη Τρίτη, λίγες ώρες μετά την ανατίναξη στρατιωτικού τζιπ που προηγούμενο βράδυ, σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης (4/1) και το Αλ-Τζαζίρα (5/1).

Ανακοινωθέν των ανταρτών της Φαλούτζα

Το Συμβουλευτικό Συμβούλιο των Μουτζαχεντίν της Φαλούτζα εξέδωσε ανακοίνωση για τα αποτελέσματα των μαχών απ' τις 6 Νοέμβρη 2004 μέχρι τις 2 Γενάρη 2005. Το δελτίο τύπου που αναδημοσιεύτηκε απ' το ισλαμικό πρακτορείο Jihad Unsprun (4/1/05) εξηγεί γιατί οι αντάρτες αποσύρθηκαν από τις βόρειες γειτονίες της πόλης και την ανατολική γειτονία Αλ-Ασκάρι. Σύμφωνα με το ανακοινωθέν, η υποχώρηση των Μουτζαχεντίν από τμήματα της πόλης, έγινε προκειμένου να τραβηχτούν τα κατοχικά στρατεύματα στα στενά σοκάκια και δρόμους μέσα στην πόλη όπου τα ταγκς και τα τεθωρακισμένα οχήματα μπορούν να περικυκλωθούν. Στόχος ήταν να αποφευχθεί ένας σφοδρός αεροπορικός βομβαρδισμός της πόλης. Ο κίνδυνος ενός τέτοιου βομβαρδισμού καθιστούσε αδύνατη την παραμονή των ανταρτών σε περιοχές με ανοιχτούς χώρους στα άκρα της πόλης. Σύμφωνα με το ανακοινωθέν, οι αντάρτες υιοθετούν την τακτική του «χτυπάω και φεύγω», έτσι ώστε να συρθούν τα αμερικάνικα στρατεύματα σε θέσεις που μπορούν να χτυπηθούν.

Το ανακοινωθέν δίνει και μία

καταμέτρηση των απωλειών τόσο των Αμερικάνων όσο και των ανταρτών απ' τις 6 Νοέμβρη μέχρι τις 2 Γενάρη. Αναφέρει λοιπόν ότι γι' αυτό το διάστημα: Πάνω από 6.500 Αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν και περισσότεροι από 700 τραυματίστηκαν. Πάνω από 425 Βρετανοί σκοτώθηκαν και 325 τραυματίστηκαν. Πολλοί Αμερικάνοι και Βρετανοί πιάστηκαν αιχμάλωτοι, κάποιον απ' τους οποίους εκτελέστηκαν όταν επιχείρησαν να διαφύγουν. Περισσότερα από 1350 ταγκς και τεθωρακισμένα οχήματα καταστράφηκαν. Γύρω στα 800 Χάμβι και οχήματα μεταφοράς προσωπικού καταστράφηκαν. 41 αεροπλάνα, μεταξύ των οποίων και τρία μαχητικά καταρρίφθηκαν (σ.σ. τα υπόλοιπα θα πρέπει να ήταν μη επανδρωμένα). 200 ελαφρά και μεσαία όπλα απαλλοτριώθηκαν όσο και εκατοντάδες τηλεσκοπία, ξιφολόγχες, αλεξίσφαιρα γιλέκα και απόρρητοι χάρτες με τις θέσεις των κατοχικών στρατευμάτων στην επαρχία Αλ-Ανμπάρ.

Οι απώλειες των ανταρτών ανέρχονται σε 721 νεκρούς συμπεριλαμβανομένων αράβων μαχητών από τη Σαουδική Αραβία, τη Συρία, την Ιορδανία, την

Αίγυπτο, την Τυνησία, την Υεμένη, το Κατάρ, το Κουβέιτ και το Σουδάν. Επιπρόσθετα, 215 τραυματίστηκαν, οι περισσότεροι απ' τους οποίους έγιναν καλά και φέρουν ξανά τα όπλα τους.

Το ανακοινωθέν κάνει σφοδρή κριτική στα αραβικά τηλεοπτικά δίκτυα Αλ-Τζαζίρα (το αποκαλεί «ο σιωπηρός σταθμός») και Αλ-Αραμπίγια, που προτίμησε να καλύψει τις μάχες απ' την πλευρά του εχθρού και όχι των Μουτζαχεντίν. Καταγγέλλει, τέλος, ότι τα περισσότερα ειδησεογραφικά δίκτυα αναμεταδίδουν μόνο εικόνες του βασανισμένου λαού της Φαλούτζα, τα δάκρυα των παιδιών στα προσφυγικά στρατόπεδα και τους θρήνους των γυναικών που έχασαν τα παιδιά τους, αλλά όχι τις σκληρές ηρωισμούς των μαχητών της Φαλούτζα, που θα έκαναν περήφανα τα παιδιά τους.

Το ανακοινωθέν υπόσχεται, επίσης, ότι τα γραφεία πληροφόρησης των οργανώσεων της Αντίστασης θα δώσουν στη δημοσιότητα φωτογραφίες και βίντεο που θα δείχνουν τις μάχες με τις κατοχικές δυνάμεις καθώς και ότι θα πυκνώσουν οι επιθέσεις σε κάθε γωνιά της ιρακινής επικράτειας τις επόμενες μέρες.

Αδιάψευστοι μάρτυρες

Μια αμυδρή εικόνα του εφιαλτή που βιώνουν οι δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ δίνουν τα επίσημα στοιχεία που βγαίνουν κάθε τόσο στο φως της δημοσιότητας από αμερικάνικες και ιρακινές πηγές, παρόλο που απέχουν πολύ από την πραγματικότητα.

Ο επικεφαλής της ιρακινής Υπηρεσίας Πληροφοριών, στρατηγός Μουχάμαντ Αμπντ Αλάχ Σαχβάνι, μιλώντας με δημοσιογράφους στις 3 του Γενάρη, αποκάλυψε ότι, με βάση τα στοιχεία που διαθέτει, οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης ξεπερνούν τις 200.000. Απ' αυτούς τους 40.000 περίπου χαρακτηρίσε ως φουλ-τάιμ μαχητές και 200.000 περίπου ως παρτ-τάιμ, οι οποίοι προσφέρουν επίσης πληροφορίες, οικονομική βοήθεια και καταφύγια στους αντάρτες. «Νομίζω – πρόσθεσε – ότι οι δυνάμεις της αντίστασης είναι περισσότερες από τον αμερικάνικο στρατό στο Ιράκ». Τα στοιχεία αυτά απέχουν πολύ από τις μέχρι τώρα εκτιμήσεις της αμερικάνικης στρατιωτικής διοίκησης, σύμφωνα με τις οποίες συνολικά οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης δεν ξεπερνούν τις 20.000.

Ο επικεφαλής της ιρακινής Υπηρεσίας Πληροφοριών έδωσε ακόμη μερικές πολύ ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Παραδέχτηκε ότι η αντίσταση διαθέτει πλατιά λαϊκή υποστήριξη σε αρκετές επαρχίες του Ιράκ και ότι μερικές περιοχές σε μεγάλες πόλεις και αρκετές μικρότερες πόλεις στο κεντρικό Ιράκ έχουν γίνει κυριολεκτικά μη προσπελά-

σιμες ζώνες για τον αμερικάνικο στρατό. Κατονόμασε περιοχές στην ίδια τη Βαγδάτη όπου διάφορες ομάδες της αντίστασης δρουν ανεμπόδιστα. Σε πλήρη αντίθεση με τις αμερικάνικες εκτιμήσεις, δήλωσε ότι η έκβαση της αμερικάνικης επίθεσης τον περασμένο Νοέμβρη για την κατάληψη της Φαλούτζα απέχει πολύ από στρατιωτικό θρίαμβο. «Αυτό που έχουμε τώρα – είτε – είναι μια άδεια, σχεδόν κατεστραμένη πόλη και τους πιο πολλούς αντάρτες ελεύθερους. Αυτοί έχουν πάει είτε στη Μοσούλη είτε στη Βαγδάτη ή σε άλλες περιοχές». Αξίζει να σημειωθεί ότι σε ερώτηση δημοσιογράφου αν οι αντάρτες παίρνουν τώρα τον έλεγχο της κατάστασης στο Ιράκ απάντησε: «θα ελεγχάμε ότι δεν χάνουν».

Και το χειρότερο για τους Αμερικάνους είναι ότι με τις εκτιμήσεις του στρατηγού Σαχβάνι συμφωνούν και αρκετοί αμερικάνοι ειδικοί αναλυτές και πρώην σύμβουλοι του αμερικάνικου στρατού στο Ιράκ. Αλλωστε, η κόλαση που βιώνουν καθημερινά οι δυνάμεις κατοχής και οι συνεργάτες τους στο Ιράκ από τις επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης είναι η καλύτερη επιβεβαίωση των εκτιμήσεων του επικεφαλής της ιρακινής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Η λίστα του θανάτου μεγαλώνει καθημερινά. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το αμερικάνικο Πεντάγωνο, μέχρι τις 4 Γενάρη ο αριθμός των νεκρών αμερικάνων στρατιωτών είχε φτάσει στους 1335 και των

τραυματιών στους 10.252, από τους οποίους 5.396 δεν είναι σε θέση να επιστρέψουν ξανά στα καθήκοντά τους. Στον αριθμό των τραυματιών δεν περιλαμβάνονται όσοι απομακρύνονται από το Ιράκ λόγω ψυχικών διαταραχών. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, μέχρι το τέλος του περασμένου Σεπτεμβρίου είχαν μεταφερθεί στις ΗΠΑ για νοσηλεία 885 στρατιώτες με σοβαρές ψυχικές διαταραχές. Ωστόσο το πρόβλημα έχει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις. Συνήγοροι των βετεράνων και στρατιωτικοί γιατροί υποστηρίζουν ότι δεκάδες χιλιάδες στρατιώτες θα επιστρέψουν από το Ιράκ με σοβαρά ψυχικά προβλήματα. Σύμφωνα με τους «Νιου Γιορκ Τάιμς» (16/12/04), μια μελέτη του αμερικάνικου στρατού δείχνει ότι ένας στους έξι στρατιώτες στο Ιράκ αναφέρουν συμπτώματα σοβαρής κατάθλιψης ή διαταραχής μετατραυματικού στρες, αναλογία που, όπως πιστεύουν μερικοί ειδικοί, μπορεί τελικά να ανέβει σε ένα στους τρεις, όσο δηλαδή είχε φτάσει στους βετεράνους του Βιετνάμ. Με δεδομένο ότι οι στρατιώτες που έχουν υπηρετήσει μέχρι στιγμής στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ είναι περίπου ένα εκατομμύριο, οι ειδικοί αυτοί προβλέπουν ότι ο αριθμός των αμερικάνων στρατιωτών που θα χρειαστούν ψυχιατρική θεραπεία θα ξεπεράσει τους 100.000. Πρόβλεψη που βασίζεται στην εμπλοκή του αμερικάνικου στρατού σε ένα σκληρό ανταρτοπόλεμο τέτοιας κλίμακας που δεν έχουν ξαναδεί από τον πόλεμο του Βιετνάμ.

ρέσουμε να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα, η οποία πολιτική της περικοπής δαπανών ή της προσθήκης νέων φόρων δεν είναι η καλύτερη λύση». Και πώς θα επέλθει η αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας, που απαιτούν οι Βρυξέλλες; Με την εύρεση νέων πόρων που θα προέλθουν από (κρατηθείτε) τα «φρουτάκια» («ηλεκτρονικά παιγνιομηχανήματα» τα αποκαλεί ο υφυπουργός Αδάμ), την επαναλειτούργια του «Ξυστού» και τη «συστηματοποίηση του ελλειμνισμού των γιοτ πάνω από 10 μέτρα»!!! Αχ, καμμένη Ρεγκούζα, ακόμα κι αν όλοι οι Έλληνες παίζουν νυχθημερόν «φρουτάκια» και «Ξυστό» (με τί λεφτά άραγε;), πάλι δεν καλύπτεται το έλλειμμα και θα πάτε στα κλασικά αντιλαϊκά μέτρα. Αλλά και πάλι, από τότε είναι φιλολαϊκά μέτρα να βάλεις «φρουτάκια» ακόμα και έξω από τα Δημοτικά Σχολεία;

■ Απατημένος ρινόκερος

Μπα, μπα, ώστε είναι ακόμα βουλευτής ο πρώην πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης; Αναρωτιόμαστε, γιατί εδώ και 9 μήνες στα έδρανα της αντιπολίτευσης δεν τον ακούσαμε ποτέ, αυτόν τον τόσο έμπειρο κοινοβουλευτικό άνδρα, να ασκεί σκληρή αντιπολίτευση και να τραβάει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Και ξαφνικά, λίγο πριν η Βουλή ψηφίσει τον κρατικό προϋπολογισμό και αποδεδουλευτούν οι βουλευτές για να ασχοληθούν με τις γαλοπούλες και τα μελομακάρονα, ποιος είδε τον Απόστολο και δεν τον φοβήθηκε. Εστησε ένα επεισόδιο με το οποίο μονοπόλησε την επικαιρότητα. Το να το στήσει ήταν γι' αυτόν *piece of cake* που λένε οι Αμερικάνοι. Τόσα γιουρούκια έχει η κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ, δεν ήταν καθόλου δύσκολο να τσιμπήσουν ένα-δυο. Το ερώτημα είναι τί μύγα τσίμπησε ξαφνικά τον Απόστολο και συμπεριφέρθηκε σαν ρινόκερος σε υαλοπωλείο. Μην ψάχνετε, η απάντηση είναι εύκολη, παιδιά. Τόσο καιρό, ο Απόστολος περίμενε μπας και «παιξει» για πρόεδρος της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και συμπεριφερόταν συναινετικά, μη φειδόμενος κλών λόγων για την κυβέρνηση. Μόλις πήρε την κρουάδα με την επιλογή Παπούλια, βγήκε από μέσα του το μένος του απατημένου εραστή. Τα υπόλοιπα ήταν μια... συνήθης κοινοβουλευτική διαδικασία. Και του χρόνου...

■ Ο ήυκος κι αν εγέραςε...

Καθώς πλησιάζει το τέλος της θητείας του και αισθάνεται απελευθερωμένος ο Κ. Στεφανόπουλος φροντίζει να μας θυμίσει πως δεν έχει απαρνηθεί το ακροδεξιό παρελθόν του, τότε που αποτελούσε το γκεσέμι του νεοδημοκρατικού αντικομμουνισμού (ο μακαρίτης ο Αβέρωφ, όταν ο Στεφανόπουλος έφτιαξε τη ΔΗΑΝΑ, είχε πει σε δημοσιογράφους: «Μα αυτός είναι πιο δεξιός από εμένα»). Ο... ανεύθυνος άρχων, λοιπόν, αποφάσισε να εγκαταλείψει την... ανευθυνότητά του και να τοποθετηθεί στα του προσυνηδριακού διαλόγου του ΚΚΕ, λέγοντας: «Διάβασα σήμερα σε εφημερίδα ότι ένα κόμμα φαντάζεται ότι υπάρχουν επαναστατικές διαδικασίες. Μόνον ως ιδεολογικές ασκήσεις τις φαντάζομαι. Και κάνω αναφορά αυτού του περιστατικού, όχι διότι κατέχομαι από καμία διάθεση εναντίον του οιοδήποτε κόμματος -το οποίο όπως όλα τα κόμματα έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει την εξουσία με δημοκρατικούς τρόπους- αλλά διότι αισθάνομαι ότι είμαι υποχρεωμένος να ομιλώ πάντοτε υπέρ της δημοκρατίας και της ελευθερίας».

Βέβαια, η επανάσταση, όταν ξεσπάσει, δεν θα ζητήσει την άδεια του Στεφανόπουλου και των ομοίων του (είναι δεδομένο ότι αυτοί θα βρίσκονται στο στρατόπεδο της απειθανάστασης). Επειδή, όμως, προκαλεί με τα περί «δημοκρατίας και ελευθερίας», μήπως μπορεί να μας πει τί ακριβώς έκανε ο ίδιος την περίοδο της χούντας, για να βοηθήσει στην αποκατάσταση της καταλυθείσας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας; Μήπως κι αυτός, όπως χιλιάδες άλλοι δεξιοί και βασιλόφρονες, φιλογουστάριζε τη δημοκρατία της χούντας;

■ Στεγνότης

Όταν η VISA πάει Βαρβάκειο, τότε τα πράγματα είναι παρπάνω από σοβαρά. Είναι απελπιστικά. Οι κρεοπώλες της κεντρικής αγοράς της Αθήνας έβαλαν μηχανήματα και δέχονται πληρωμές με πιστωτικές κάρτες. Ορισμένοι μάλιστα κάνουν και δόσεις! Ναι, γαλοπούλα σε 4 μηνιαίες δόσεις! Αυτό σημαίνει πως ο λαϊκός κόσμος, που αποτελεί σχεδόν αποκλειστικά την πελατεία της εν λόγω αγοράς, έχει στεγνώσει τόσο πολύ που αναγκάζεται να πληρώνει με πλαστικό χρήμα ακόμα και στις αγορές που άλλοτε αποτελούσαν το καμάρι του «ο πωλών τοις μετρητοίς».

«Λίγα λόγια για να αποφευχθούν ενδεχόμενες παρεξηγήσεις. Τις μορφές του κεφαλαίου κράτη και του γαιοκτημόνα δεν τις ζωγραφίζω καθόλου με ρόδινα χρώματα. Εδώ, όμως, πρόκειται για τα πρόσωπα μόνο εφόσον αποτελούν την προσωποποίηση οικονομικών κατηγοριών και είναι φορείς καθορισμένων ταξικών σχέσεων και συμφερόντων. Η δική μου άποψη, που αντιλαμβάνεται την εξέλιξη των οικονομικών κοινωνικών σχηματισμών ως φυσικοϊστορική διαδικασία, μπορεί, λιγότερο από κάθε άλλη, να θεωρεί το άτομο υπεύθυνο για συνθήκες, των οποίων κοινωνικό προϊόν παραμένει το ίδιο αυτό άτομο, όσο και αν υποκειμενικά ανυψώνεται πάνω απ' αυτές».

Καρλ Μαρξ: Πρόλογος στην πρώτη έκδοση του «Κεφάλαιου»

Επιτόθηκε και γράφτηκε πως ανάμεσα στα δεκάδες χιλιάδες πτώματα που περισυνελέγησαν από τις παραλιακές περιοχές των χωρών της νοτιοανατολικής Ασίας δεν βρέθηκαν κουφάρια ζώων.

ψη (αυτό μας αφορά όλους). Τα ζώα λειτούργησαν με βάση το ένστικτό τους και απομακρύνθηκαν έγκαιρα από την περιοχή που χτυπήθηκε από τα τσουνάμι. Οι άνθρωποι ενήργησαν με βάση τη «λογική» και υπέστησαν ανυποψίαστοι ένα τρομακτικό πλήγμα. Επιστροφή στο «ένστικτο», λοιπόν; Μην ανησυχείτε, η στήλη δεν αποφάσισε να αλλάξει «στρατόπεδο» και να υιοθετήσει τα δόγματα κάποιου κοινωνικού πρωτογονισμού που ξαναγίνεται της μόδας (εξαιτίας των καταστροφών που σωρεύει ο καπιταλιστικός επιστημονισμός). Γι' αυτό και η λέξη λογική τοποθετήθηκε εντός εισαγωγικών. Γιατί δεν πρόκειται για κάποια λογική, με τη γενική έννοια του όρου, που ξεχωρίζει τον άνθρωπο από το υπόλοιπο ζωικό βασίλειο, αλλά για μια λογική ιστορικά προδιορισμένη.

Επί αιώνες οι ιθαγενείς πληθυσμοί των νησιωτικών συμπλεγμάτων του Ειρηνικού και των παραλιακών περιοχών της νοτιοανατολικής Ασίας απέφευγαν να κατοικούν στις παραθαλάσσιες ζώνες. Κατοικούσαν αρκετά χιλιόμετρα πιο μέ-

Καπιταλισμός: το καταστροφικότερο τσουνάμι

Τα ζώα είχαν φροντίσει να αποδημήσουν στην ασφαλή ενδοχώρα και έτσι έμειναν μόνοι οι άνθρωποι να υποστούν τη μανία των γιγαντιαίων παλιρροϊκών κυμάτων που σάρωσαν μια τεράστια περιοχή. Επιστημονική άποψη για τη συμπεριφορά αυτή των ζώων δεν διαβάσαμε. Έτσι, μείναμε απροστάτευτοι απέναντι στα τσουνάμι της βλακειάς και της μεταφυσικής, που έκαναν λόγο για «κάποια έκκτη αίσθηση» των ζώων και για «υπερφυσικές ιδιότητες». Υπερφυσικές ιδιότητες που προσδιορίζουν μια... φυσιολογικότητα συμπεριφοράς: την προστασία από ένα καταστροφικό φυσικό φαινόμενο.

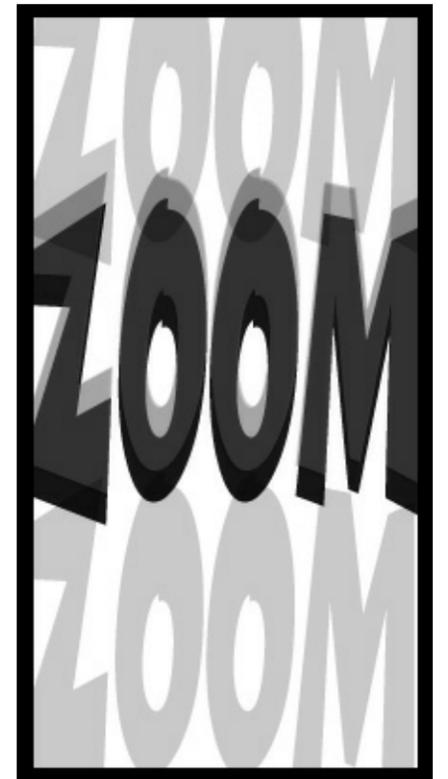
Η στήλη δεν διεκδικεί δάφνες ειδικού περί τη συμπεριφορά των ζώων. Θυμάται, όμως, πολύ καλά τις ανακοινώσεις που είχαν κάνει προ εικοσαετίας και βάλει κινέζοι επιστήμονες, οι οποίοι προσπαθούσαν να αναπτύξουν ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για επερχόμενο μεγάλο σεισμό, που στηριζόταν και στη συμπεριφορά των σκύλων, οι οποίοι είχαν την ικανότητα να «ανιχνεύουν» κάποια πρόδρομα φαινόμενα και με την αλλαγή της συμπεριφοράς τους να μετατρέπονται σε προειδοποιητικά ραντάρ. Δεν μιλούσαν για «υπερφυσικές δυνάμεις» οι κινέζοι επιστήμονες, αλλά για την μεγαλύτερη ευαισθησία που έχουν κάποια ζώα σε σχέση με τον άνθρωπο (ευαισθησία που μπορούμε να διαπιστώσουμε ακόμα και στα κατοικίδια, όσον αφορά την όσφρηση και την ακοή).

Η διαφορετική συμπεριφορά των ζώων, που κατάφεραν να έχουν μηδενικές απώλειες ζώων, είναι ένα φαινόμενο αξιοπροβληματισμού. Αξιοπροβληματισμού ενδεχομένως από φυσική άποψη (αυτό αφορά τους ειδικούς επιστήμονες), αξιοπροβληματισμού και από κοινωνική άπο-

ση, ενώ οι παραθαλάσσιες ζώνες καλύπτονταν από πυκνή βλάστηση (συνήθως δέντρα με ευρύ ριζικό σύστημα), που προστάτευαν την ενδοχώρα από τα παλιρροϊκά κύματα, τα τσουνάμι όπως είναι γνωστά, τα οποία είναι ένα φαινόμενο σχετικά συχνό στις περιοχές αυτές, όπου οι σεισμοί είναι διαρκές φαινόμενο, λόγω της συνάντησης σε εκείνη την περιοχή της ινδοαυστραλιανής με την ευρασιατική πλάκα. Αυτή ήταν μια απόλυτα λογική συμπεριφορά έναντι ενός συγκεκριμένου φυσικού φαινομένου. Η γη είναι ζωντανή, οι μεγάλες πλάκες κινούνται και συγκρούονται, τεράστια ποσά ενέργειας εκλύονται, σεισμοί και τσουνάμι προκαλούνται. Αυτά δεν μπορεί να τ' αλλάξει κανείς (και δεν έχει και λόγο να τ' αλλάξει). Εκείνο που μπορεί και πρέπει να κάνει είναι να προστατευθεί από τις καταστροφικές συνέπειες τέτοιων φαινομένων. Όταν ζει σε σεισμογενή περιοχή να χτίζει αντισεισμικές κατοικίες ή και να μετακινήσει τα οικιστικά συγκροτήματα που βρίσκονται πάνω σε ρήγματα. Όταν ζει σε περιοχές που πλήττονται από τσουνάμι να αποφύγει την πυκνή δόμηση στις παραθαλάσσιες περιοχές (όπως σοφά έκαναν οι ιθαγενείς πληθυσμοί, όταν η επιστήμη ήταν ακόμα στα σπάργανα) και να αναπτύξει συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης, όπως έχει κάνει η καπιταλιστικά αναπτυγμένη Ιαπωνία.

Τί συνέβη, όμως, στις πρόσφατα πληγείσες περιοχές; Οι παραδεισένιες παραλίες τους μετατράπηκαν σε τουριστικά θέρετρα. Πολυεθνικές εταιρίες έκαναν εκεί τεράστιες επενδύσεις και οι διακοπές πουλιούνται ως εμπόρευμα στα μέσα στρώματα του αναπτυγμένου καπιταλισμού (μαζί με τα «μασάζ», τα παιδικά κορμιά και όλα τα υπόλοιπα «κα-

λούδια» που συνοδεύουν αυτές τις διακοπές). Ο ιθαγενής πληθυσμός υποχρεώθηκε εκ των πραγμάτων να απομακρυνθεί από την ασφαλή ενδοχώρα και να συσσωρευτεί σε άθλιες παραγκουπόλεις στις παραθαλάσσιες περιοχές, για να χρησιμοποιηθεί ως φτηνό εργατικό δυναμικό στην τουριστική βιομηχανία. Επίσης, το οικοσύστημα πλήγηκε βάνουσα με την αποψίλωση μεγάλων παραλιακών περιοχών από το φυσικό προστατευτικό τους τείχος, προκειμένου να κατασκευαστούν τα ξενοδοχειακά μαγαθήρια και οι υποστηρικτικές υποδομές για τα στίφη των τουριστών που κουβαλιούνται εκεί όλο το χρόνο. Όσο για συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης από τα τσουνάμι, ελάτε καλέ, ποιος θα σηκώσει αυτό το κόστος; Στο κάτω-κάτω, κάθε πότε τα τσουνάμι γίνονται τό-

σο καταστροφικά; Τις περισσότερες φορές τολμηροί σέρφερ σκαρφαλώνουν στη ράχη των κυμάτων και απολαμβάνουν την περιπέτεια του ταξιδιού με την αδρεναλίνη στα ύψη.

Μέχρι που ήρθαν τα πολύ μεγάλα τσουνάμι και έθαψαν μέσα στη λάσπη πάνω από 150.000 ανθρώπους (κανένα ζώο). Το μόνο για το οποίο δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε τους εκπροσώπους του σύγχρονου καπιταλισμού είναι τα αναισθητά πολιτικά αντανακλαστικά. Για μια ακόμη φορά απέδειξαν ότι πολιτικά συμπεριφέρονται κυριολεκτικά σαν τα σκυλάκια του Παβλόφ. Οι πολιτικοί, με προεξάρχοντα τον Μπους, άρχισαν να εξαγγέλλουν όχι μόνο προγράμματα βοήθειας και ανοικοδόμησης των πληγισμένων περιοχών, αλλά και προγράμματα ανάπτυξης συστήματος παρακολούθησης και έγκαιρης προειδοποίησης για τα τσουνάμι (ο Μπους παρουσίασε τα τελευταία με τον ίδιο περίπου τρόπο που παρουσίαζε την κήρυξη του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»). Και οι δημοσιολόγοι άρχισαν να μετατρέπονται σε φτηνά λαϊκά αναγνώσματα τη γνωστή θεωρία για την «τιμωρία του ανθρώπου από τη φύση για την αλαζονεία του».

Περιττεύει να πούμε πως οι πολιτικοί μίλησαν ως πολιτικοί με τη διπλή τους ιδιότητα: των ανθρώπων που είναι ταγμένοι να προστατεύουν την κοινωνική ειρήνη για λογαριασμό της άρχουσας τάξης και των ανθρώπων που επίσης είναι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Βίος και πολιτεία ενός οικοδομικού συνεταιρισμού με «υψηλές» διασυνδέσεις

Έτοιμοι καταπάτησαν τα δάση 2

Στο πρώτο άρθρο της έρευνάς μας για το βίο και την πολιτεία του οικοδομικού συνεταιρισμού «Νέα Αιολίς», που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» είχαμε επισημάνει, ανάμεσα στ' άλλα, ότι οι ιδρυτές του εκμεταλλευόμενοι από τη μια απόφαση του υπουργού Γεωργίας του 1954 για δημιουργία δασοοικισμού σε δασική έκταση 2713 στρεμμάτων, που βρίσκεται στην πρώην κοινότητα Σταμάτας (τώρα στην κοινότητα Διόνυσου) και από την άλλη τις υψηλές διασυνδέσεις που δημιούργησαν με υψηλόβαθμους δικαστικούς (τους οποίους έκαναν και μέλη του συνεταιρισμού από τα μέσα της δεκαετίας του '70) καθώς και υψηλόβαθμους υπηρεσιακούς παράγοντες των συναρμόδιων υπουργείων Γεωργίας, Εσωτερικών και Χωροταξίας (ιδιαίτερα του τελευταίου), επεξέτειναν την ιδιοκτησία του συνεταιρισμού, καταπατώντας δασικές εκτάσεις που είχαν και είχαν κηρυχτεί αναδασωτέες. Σύμφωνα με εκτιμήσεις ανθρώπων που γνωρίζουν τον βίο και την πολιτεία της «Νέας Αιολίδας», αυτή έχει υπό την ιδιοκτησία της πάνω από 5.000 στρέμματα.

Εκτιμήσαμε ότι δεν έπρεπε από το πρώτο κιόλας άρθρο της έρευνάς μας να αποκαλύψουμε αναλυτικά τόσο τις μεθοδεύσεις των ιδυόντων του οικοδομικού συνεταιρισμού όσο και τις διασυνδέσεις τους (με δικαστικούς και υπηρεσιακούς παράγοντες των συναρμόδιων υπουργείων), που τους εξασφάλιζαν τη δυνατότητα να καταπατούν και να οικοπεδοποιούν δασικές εκτάσεις ατιμωρητί. Γιατί θα βάραινε το πρώτο άρθρο με πολλές λεπτομέρειες και έτσι θα δυσκόλευε την ανάδειξη των κύριων ζητημάτων και την κατανοήσή τους από τους αναγνώστες μας, που δεν είναι μνημένοι στη δασική νομοθεσία.

Το 1962 εγκρίθηκε το ΡΣ (Ρυμοτομικό Σχέδιο) χωρίς ποτέ να συνοπογραφεί από τον υπουργό Γεωργίας, όπως έπρεπε να γίνει σύμφωνα με απόφαση που έλαβε ο υπουργός Γεωργίας το 1954. Η «παράλειψη» αυτή δεν αξιολογήθηκε ως σοβαρή από τον τότε υπουργό Γεωργίας, παρά το γεγονός ότι παραβίαζε τους όρους που έμπαιναν το 1954 προκειμένου να διασφαλιστεί ο δασικός χαρακτήρας της έκτασης των 2713 στρεμμάτων, που δόθηκε προκειμένου να δημιουργηθεί ο δασοοικισμός. Σύμφωνα δε με έγγραφα του ίδιου του συνεταιρισμού, η έκταση αυτή κατατμήθηκε και μοιράστηκε στους συνεταιίρους μέσα στο 1962, μετά την έγκριση του ΡΣ από το υπουργείο Δημοσίων Έργων. Ενώ σύμφωνα με έκθεση του ΣΕΕΔΔ (Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης) η κατάτμηση και το μοίρασμα της δασικής αυτής έκτασης στους συνεταιίρους ολο-

κληρώθηκε το 1958. Το πρακτικό κληρώσεως των οικοπέδων στους συνεταιίρους αναζητήθηκε από τους ελεγκτές του ΣΕΕΔΔ που πραγματοποίησαν τον έλεγχο. Στην έκθεση που συνέταξαν αναφέρουν: «Το πρακτικό κληρώσεως όλων των οικοπέδων ιδιοκτησίας του Συνεταιρισμού δεν έχει κατατεθεί από τον Συνεταιρισμό στις αρμόδιες υπηρεσίες (Δ/νση Τοπογραφικών Εφαρμογών ΥΠΕΧΩΔΕ, ΠΓΚ), ούτε έχει ζητηθεί από αυτές. Με σχετικό έγγραφο μας ζητήσαμε από τον ΟΣ Ν. Αιολίς, ο οποίος τελεί υπό εκκαθάριση από το 1982, το πρακτικό κληρώσεως και άλλα στοιχεία και πληροφορίες, αλλά μέχρι την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης (σ.σ. 23/7/2002) δεν έχουμε λάβει ουσιαστική απάντηση».

Η «Νέα Αιολίς» από το 1955 μέχρι το 1958 είχε αγοράσει με τέσσερα συμβόλαια τη δασική έκταση των 2713 στρεμμάτων. Τα τέσσερα αυτά συμβόλαια συνοδεύονταν από τα τοπογραφικά διαγράμματα που αποτύπωναν την έκταση. Και τα τοπογραφικά αυτά διαγράμματα αναζητήθηκαν από τους ελεγκτές του ΣΕΕΔΔ. Στην έκθεσή τους αναφέρουν: «Από τον έλεγχο που έγινε στο ΠΓΚ (Πολεοδομικό Γραφείο Καπανδριτίου) και την έρευνα στο αρχειοφυλάκειο του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Αθηνών, δεν βρέθηκαν τα τοπογραφικά διαγράμματα που συνοδεύουν τα παραπάνω 4 συμβόλαια. Ο ΟΣ «Ν. Αιολίς» σε απαντητικό έγγραφο του προς το Δασαρχείο Πεντέλης την 25/5/1995 αναφέρει ότι τα τοπογραφικά διαγράμματα έχουν απωλεστεί από τα αρχεία του αποβιώσαντος Συμ/φου Π. Μόσχου, κατά δήλωση αρμόδιου υπαλλήλου του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Αθηνών. Στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι, ο Συνεταιρισμός αποστέλλει στο Δασαρχείο μια σειρά Φ/Α των σχεδίων, τα οποία όμως κατά δήλωση του Δασάρχη κ. Καζάση ποτέ δεν έφθασαν».

Μας αποκαλύπτουν λοιπόν οι ελεγκτές του ΣΕΕΔΔ ότι ενώ έχουν ζητήσει από τον ΟΣ «Ν. Αιολίς» το πρακτικό κληρώσεως δεν τους το έδωσε και ότι αυτό δεν έχει σταλεί στη Διεύθυνση Τοπογραφικών Εφαρμογών του ΥΠΕΧΩΔΕ και στο ΠΓΚ, ούτε έχει ζητηθεί από τις υπηρεσίες αυτές. Οι ιδρυτές της «Νέας Αιολίδας» εξαφάνισαν σκόπιμα το πρακτικό κληρώσεως των οικοπέδων στους συνεταιίρους-μέλη του για να μπορεί να κάνει εισφοροδιαφυγή και για να παίζει τα παιχνίδια με υψηλόβαθμους κρατικούς αξιωματούχους εμφανίζοντάς τους ως μέλη από το 1958 ή μεταγενέστερα.

Οι ίδιοι εξαφάνισαν και τα τοπογραφικά διαγράμματα που κατέγραφαν την έκταση των 2713 στρεμμάτων, ενώ υπηρεσίες όπως το Δασαρχείο Πεντέλης και το ΠΓΚ

δεν έχουν ζητήσει αυτά τα διαγράμματα, μολονότι ο συνεταιρισμός ουδέποτε τους τα έστειλε. Οι κουμανταδόροι της «Νέας Αιολίδας» εξαφάνισαν όλα αυτά τα έγγραφα για να μπορούν να καταπατούν δημόσιες δασικές εκτάσεις σ' αυτή τη θαυμάσια και πολύ προσοδοφόρα περιοχή και να τις οικοπεδοποιούν. Εξαφάνισαν τα τέσσερα τοπογραφικά διαγράμματα για έναν ακόμη σοβαρό λόγο. Για να ισχυρίζονται θρασύτατα, ότι η ιδιοκτησία του Συνεταιρισμού δεν αυξήθηκε μετά την τροποποίηση του ΡΣ που έγινε από τον Νομάρχη Ανατολικής Αττικής το 1979 και να καλύπτουν έτσι την καταπάτηση και οικοπεδοποίηση δασικών εκτάσεων.

Σε μια επιστολή που είχαν στείλει (την υπογράφουν ως μέλη του ΟΣ και οι μεγαλοδικαστές και τα στενά συγγενικά τους πρόσωπα που αναφέραμε στο προηγούμενο άρθρο) στον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Κ. Χαλιώτη στις 31/5/1995 αναφέρουν για το ζήτημα αυτό: «Αλλωστε, το όριο της ιδιοκτησίας του Συνεταιρισμού, όπως απεικονίζεται στο Διάγραμμα του Δασολόγου Μηχανικού Γ. Λαμπρινού, που συνοδεύει τις Αποφάσεις του υπουργού Γεωργίας... με τις οποίες εγκρίθηκε η οικοπεδοποίησή τους και συμπίπτει απολύτως με τα όρια του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, όπως αυτό απεικονίστηκε τελικώς στη Νομαρχιακή Απόφαση με αριθμό 278517/20/10/1979». Ισχυρίζονται ότι με την παράνομη τροποποίηση του ΡΣ του 1979 δεν αυξήθηκε η ιδιοκτησία του συνεταιρισμού. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα και θα το αποκαλύψουμε αμέσως με την παράθεση αποσπασμάτων από επιστολές που οι ίδιοι είχαν στείλει από το 1972 σε διάφορες υπηρεσίες στις οποίες βάζουν ζήτημα επέκτασης του ήδη εγκεκριμένου ΡΣ και εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους πρέπει να ικανοποιηθεί το αίτημά τους:

Σε αίτησή τους προς την Κοινότητα Σταμάτας, στις 14/6/1972 αναφέρουν σε άπταιστη καθαρεύουσα: «Έχομεν την τιμήν να υποβάλλομεν υμίν συνημμένως πλήρη φάκελον μελέτης προς μερικήν τροποποίησιν και επαίκασιον του ήδη εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Συνοικισμού «ΔΙΟΝΥΣΟΣ» και του Οικοδομικού Συνεταιρισμού «Ν. Αιολίς». Ενώ στην τεχνική έκθεση που συνοδεύει την αίτηση για την επέκταση του ΡΣ εξηγούν τους λόγους για τους οποίους η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή:

«Η προτεινόμενη τροποποίηση των ως άνω εγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων ως και η επέκτασις... αποσκοπεί εις την καθ' όλου ανάπτυξη της περιοχής δεδομένου ότι ως έχουσι σήμερον τα πράγματα είναι απολύτως ανέφικτος η αξιοποίηση της περιοχής του Οικ.

Συν/σμού «ΝΕΑ ΑΙΟΛΙΣ» λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η εκ 5.000 στρεμμάτων ως άνω περιοχή δεν συνδέεται εις ουδέν σημείον μετά της Εθνικής οδού Εκάλης-Νέας Μάκρης καταδικαζομένης ούτω της περιοχής εις πλήρη μαρασμόν... Πέραν των ανωτέρω όμως προκύπτουσι και έτερα προβλήματα εκ της μη συνενώσεως των δύο υφισταμένων ρυμοτομικών σχεδίων («ΔΙΟΝΥΣΟΥ»), («ΝΕΑΣ ΑΙΟΛΙΔΟΣ»). Πλείστα όσα ΟΤ εν επαφή των δύο ιδιοκτησιών ευρισκόμενα δεν έχουν ενταχθεί εξ ολοκλήρου εις το σχέδιον, δημιουργώντας τοιουτοτρόπως σοβαρά προβλήματα (μη αρτιότητας οικοπέδων κλπ). Η προτεινόμενη ένταξις αυτοτελών ΟΤ εις το σχέδιον ενέχει καθαρώς τυπικών λόγων».

Η αναφορά σε έκταση 5000 στρεμμάτων είναι πονηρή, δεδομένου ότι στην ιδιοκτησία του ΟΣ «Ν. Αιολίς» ανήκουν μόνο 2713 στρέμματα δασικής γης. Προφανώς, έχουν βάλει στο μάτι άμεσα άλλα 2300 περίπου στρέμματα δάσους που συνορεύουν με την έκταση του συνεταιρισμού. Πέραν αυτού, όμως, θέτοντας ζήτημα ένταξης στο σχέδιο όλων των ΟΤ που φθάνουν μέχρι την εθνική οδό Εκάλης-Νέας Μάκρης δείχνουν ότι στόχος τους ήταν να καταπατήσουν κι άλλη δασική γη και να την οικοπεδοποιήσουν, κάνοντας χοντρές μπίζνες. Καταρρέουν έτσι τα σαθρά επιχειρήματα που αναπτύσσουν μεταγενέστερα, ότι με την τροποποίηση του ΡΣ του 1979 δεν αυξήθηκε η ιδιοκτησία του ΟΣ.

Οι ιδρυτές του ΟΣ «Ν. Αιολίς» γνώριζαν πολύ καλά ότι για να πραγματοποιήσουν αυτό το στόχο δεν αρκούσε η προβολή του αιτήματος για τροποποίηση και επέκταση του ΡΣ. Γι' αυτό και φρόντισαν να συσφίξουν τις σχέσεις τους με όλες τις νευραλγικές σημασίες υπηρεσίες της εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας. Σ' αυτή την ιστορία μπλέχτηκαν δασολόγοι, πολιτικοί μηχανικοί, αρχιτέκτονες, συμβολαιογράφοι, υποθηκοφύλακες, βουλευτές, υπουργοί, μεγαλοδικαστές κλπ. Χάρη σ' αυτές τις σχέσεις και χάρη στο γεγονός ότι έπαιζαν σε δικό τους γήπεδο μέχρι το 1994 κατόρθωσαν να γίνει τροποποίηση και επέκταση του ΡΣ το 1979. Μεγάλες ευθύνες για την απόφαση του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής να εγκρίνει την τροποποίηση και επέκταση του ΡΣ του ΟΣ της «Ν. Αιολίδας» δεν φέρουν μόνο οι υπουργοί Εσωτερικών και Χωροταξίας, αλλά και ο υπουργός Γεωργίας που περιοριζόταν σε διαπιστώσεις και δεν παρενέβαινε δραστήρια. Για παράδειγμα, ο πρώην υπουργός Γεωργίας Σ. Τζουμάκας το 1996 είχε δώσει εντολή στον Επιθεωρητή Δασών Γ. Σωτηρίου να καταμετρηθεί η έκταση που κατείχε ο ΟΣ. Δεν φρόντισε, όμως, κατά την διάρκεια της υπουρ-

γίας του να ολοκληρωθεί η εργασία της καταμέτρησης που θα έβαζε μεγάλο φρένο στην καταπάτηση και οικοπεδοποίηση δασικής έκτασης. Με τις ίδιες ευθύνες βαρύνονται και οι άλλοι υπουργοί Γεωργίας, αφού η δουλειά της καταμέτρησης δεν έχει αρχίσει καν και ας έχουν περάσει από τότε πάνω από οκτώ χρόνια.

Στην έκθεσή τους οι ελεγκτές του ΣΕΕΔΔ για την απόφαση αυτή του Νομάρχη αναφέρουν: «Η ανωτέρω απόφαση ενώ σύμφωνα με τον τίτλο της αφορά την τροποποίηση του σχεδίου στην περιοχή της «Ν. Αιολίδας» στην ουσία αποτελεί επέκταση του σχεδίου, σε εκτός σχεδίου δασική περιοχή... Επιπλέον κοινόχρηστοι χώροι μετατράπηκαν σε οικοδομήσιμους κατά παράβαση του ισχύοντος συντάγματος (άρθρο 24)». Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και ο Συνήγορος του Πολίτη σε πόρισμα που έβγαλε το Μάρτη του 2001, στο οποίο προσθέτει επιπλέον, αναλυτικά, ότι η επέκταση του ΡΣ έγινε χωρίς να τηρηθούν οι προβλεπόμενες από το νομικό πλαίσιο διαδικασίες.

Ο ΣτΠ και το ΣΕΕΔΔ εισηγούνται την κατάργηση της απόφασης του Νομάρχη του 1979 που επέκτεινε το ΡΣ του ΟΣ «Ν. Αιολίς». Υποχρεούται, λοιπόν, ο υπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων Γ. Σουφλιάς εδώ και τώρα να καταργήσει την απόφαση αυτή του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής και να ακυρώσει όλες τις οικοδομικές άδειες που βγήκαν για οικοπέδα που καταπάτησε ο ΟΣ. Κι ακόμη, να προχωρήσει στην κατεδάφιση όλων των πολυτελέστατων βιλών που χτίστηκαν με παράνομες άδειες του ΠΓΚ.

Στην έκθεσή τους, που παραδόθηκε σ' όλα τα συναρμόδια υπουργεία στις 23/7/2002, οι ελεγκτές του ΣΕΕΔΔ καλούσαν τον υπουργό Γεωργίας να προχωρήσει στην υλοποίηση της απόφασης Τζουμάκα του 1996 για καταμέτρηση της δασικής γης που κατέχει ο ΟΣ. Ο τότε Γεωργίας Γ. Δρυσ εδέησε να βγάλει την απόφαση για την αποτύπωση της έκτασης στις 9/1/2003. Μ' αυτή ανάγκαζε τη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας Αττικής να συγκροτήσει επιτροπή που θα αναλάμβανε την καταμέτρηση. Η Διεύθυνση Δασών έβγαλε την απόφαση συγκρότησης τριμελούς επιτροπής στις 17 Μάη του 2004. Από τότε μέχρι τώρα η τριμελής επιτροπή δεν έκανε το παραμικρό. Χρειάστηκαν δύο χρόνια για να συγκροτηθεί μια επιτροπή που δεν έκανε τίποτα! Γιατί άραγε τόσο κωλυσιεργία; Ποιος μηχανισμός τους δένει τα πόδια; Θα δείξουν να αρχίσουν και να τελειώσουν την καταμέτρηση της έκτασης της «Νέας Αιολίδας»;

Γεράσιμος Λιόντος

Να πάρουν οι βαμβακοπαραγωγοί 364 δρχ./κιλό για όλο το βαμβάκι

Να καταργηθεί το πρόστιμο (συνυπευθυνότητα)

Να θυμίσουμε μερικές αλήθειες γύρω από την παραγωγή του σύσπορου βαμβακιού στην ΕΕ που τα κυβερνητικά κόμματα τις ξεχνούν όταν αναλαμβάνουν την διαχείριση της εξουσίας για λογαριασμό του μεγάλου κεφαλαίου.

Ανέκαθεν η παραγόμενη ποσότητα σύσπορου βαμβακιού στην ΕΕ δεν κάλυπτε ούτε το 20% των αναγκών της βιομηχανίας. Παρολαυτά, η Κομισιόν και το Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας έβγαζαν κανονισμούς με τους οποίους έβγαζαν πρόστιμο στους αγρότες, προφασισζόμενοι μεγάλες αποδόσεις και παραγωγές βαμβακιού στην Ελλάδα και την Ισπανία. Ειδικά με τον τελευταίο κανονισμό (1051/2001) το πρόστιμο (συνυπευθυνότητα) αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο. Στην περίπτωση που στην Ελλάδα παραχθούν 1.500.000 τόνοι σύσπορου βαμβακιού το πρόστιμο «τρώει» όλη την κοινοτική ενίσχυση.

Ο κανονισμός αυτός ήταν κοινή πρόταση του πρώην υπουργού Γεωργίας Γ. Ανωμερίτη και του ισπανού ομολόγου του. Μετά την τριήμερη εφαρμογή του κανονισμού αυτού μειώθηκαν σημαντικά τόσο η καλλιεργούμενη έκταση όσο και η παραγόμενη ποσότητα σύσπορου βαμβακιού. Με το νέο κανονισμό, που θα αρχίσει να εφαρμόζεται από την καλλιεργητική περίοδο του 2006, η κατάσταση θα γίνει πιο δραματική. Δεκάδες χιλιάδες βαμβακοπαραγωγοί θα εγκαταλείψουν την βαμβακοκαλλιέργεια.

Η Κομισιόν, στα πλαίσια της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της νέας πολιτικής να εισάγει όλο και περισσότερο βαμβάκι, εφαρμόζει ολοένα και περισσότερα περιοριστικά μέτρα μείωσης της παραγωγής βαμβακιού. Στην πραγματικότητα, αποδέκτες της κοινοτικής ενί-

σχυσης στο βαμβάκι είναι οι μεγαλοβιομήχανοι παραγωγής νήματος και υφασμάτων που έτσι εξασφαλίζουν φτηνή πρώτη ύλη. Οι χαμηλές διεθνείς εμπορικές τιμές ήταν και είναι απόρροια της ασκούμενης πολιτικής ντάμπινγκ από τις αμερικάνικες κυβερνήσεις προς όφελος των αμερικάνων φάρμερ και της αμερικάνικης βιομηχανίας και όχι απόρροια της παγκόσμιας υπερπαραγωγής.

Μετά απ' αυτές τις απαράιτητες διευκρινίσεις επιστρέφουμε στα της φετινής παραγωγής του βαμβακιού.

Ο Ε. Μπασιάκος όσο ήταν στην αντιπολίτευση κατήγγειλε τους υπουργούς του ΠΑΣΟΚ ως κακούς διαπραγματευτές και ιδιαίτερα τον Γ. Ανωμερίτη που είχε την φαινή ιδέα να εισηγηθεί αυτό τον καταστροφικό κανονισμό. Απαιτούσε δε απ' αυτούς να επιδοτήσουν όλο το «πραγματικό» βαμβάκι που είχε παραχθεί από τα στρέμματα που είχαν ενταχθεί στο ψευτο-ΟΣΔΕ, ενώ ήταν έξω από την σπτική του το αν αυτό οδηγούσε σε μείωση των εισροών από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Τώρα όμως που είναι υπουργός Γεωργίας υιοθέτησε την παράνομη και συνάμα αντιεπιτημονική απόφαση του Β. Αργύρη, να βάλει πλαφόν στη στρεμματική απόδοση. Κύριο μέλημά του είναι η αύξηση των κοινοτικών εισροών, ενώ εμφανίζεται ως ο καλύτερος διαχειριστής της αγοράς βάμβακος.

Φέτος, θέλει να στερήσει την παραγωγή 55.000 έως 60.000 τόνων σύσπορου βαμβακιού από την κοινοτική ενίσχυση. Δεν είναι σίγουρο όμως ότι θα το πετύχει, γιατί συναντά τη σφοδρή αντίδραση των «μπλε» αγροτοπατέρων της Λάρισας, Κοκκινούλης και Νασίκας, που απαιτούν να παρθούν και τα βαμβάκια που αποκλείστηκαν

από την επιδότηση. Να μη μπουν μεν στο σύστημα της επιδότησης, αλλά να καταβληθεί η αναλογούσα κοινοτική ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Γιατί παίρνουν αυτή τη θέση οι «μπλε» αγροτοπατέρες φέτος και κοντράρονται με τη φιλική τους κυβέρνηση; Γιατί φέτος έμεινε εκτός επιδότησης της φιλικής κυβέρνησης η μπόλικη παραγωγή κομματικών τους φίλων που στην πλειοψηφία τους είναι μεγαλοαγρότες. Ξαφνικά ο Κοκκινούλης θυμήθηκε, ότι είναι αντιεπιτημονική και παράνομη η απόφαση για καθιέρωση πλαφόν στη στρεμματική απόδοση. Για τρία χρόνια συνεχώς συμφωνούσε με τον Αργύρη για την καθιέρωση πλαφόν στη στρεμματική απόδοση και όταν μια χρονιά τους έκανε τρίπλα ο Αργύρης και τους ζήτησε να μη μπει πλαφόν άρχισαν να γκρινιάζουν και να τον καταγγέλουν ότι πάει να τους καταστρέψει. Τότε δεν ήταν αντιεπιτημονικό και παράνομο το πλαφόν; Γιατί επί τρία χρόνια τώρα δεν εξέφρασε τη διαμαρτυρία του που το ΣΤΕ δεν συζητάει την προσφυγή της Ενωτικής Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Συλλόγων Καρδίτσας και την ανέβαλε τρεις φορές μέχρι σήμερα; Είναι πεντακάθαρο γιατί διαμαρτύρονται οι «μπλε» αγροτοπατέρες στη Λάρισα. Εκείνο που δεν είναι σίγουρο είναι μέχρι πού θα το τραβήξουν. Θα το πάνε μέχρι τέλους ή σε κάποια φάση θα κόψουν λάσπη;

Κατά τη γνώμη μας, όλοι οι αγρότες και όχι μόνο αυτοί των οποίων έκοψαν μέρος της παραγωγής από την κοινοτική επιδότηση, θα πρέπει να απαιτήσουν όλη την τιμή στόχου, που ανέρχεται στις 364 δρχ. το κιλό. Οσον αφορά δε το πρόστιμο (συνυπευθυνότητα), ας βρει η κυβέρνηση τρόπο ποιος θα το πληρώσει (φυσικά όχι οι βαμβακοπαραγωγοί).

■ Σενάρια τρομοκρατίας με στόχο το κίνημα αλληλεγγύης

Δεν μασάμε

Χωρίς ακόμα να έχει ξεκαθαρίσει ποιοι και για ποιο λόγο χτύπησαν τον ειδικό φρουρό έξω από το σπίτι του στρατιωτικού ακολουθού της βρετανικής πρεσβείας, η Αντιτρομοκρατική έβαλε μπροστά τα παπαγαλάκια της που πάντα πρόθυμα άρχισαν να πλέκουν σενάρια τρομοκρατίας από τις στήλες των αστικών φυλλάδων, με φανερό στόχο το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους και γενικότερα το χώρο της μαχητικής αντικαπιταλιστικής αντίστασης.

Τα πρώτα σενάρια συνέδεαν τη συγκεκριμένη ανθρωποκτονία με τη μαχητική διαμαρτυρία έξω από το Α.Τ. Αχαρνών και κάποια γκαζάκια που μπήκαν κοντά στο Α.Τ. Χαλκηδόνος. Ενέργειες που φυσικά δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους, αφού η ενέργεια έξω από το ΑΤ ήταν μια μαζική μαχητική διαμαρτυρία, ενώ για τα γκαζάκια

στη Χαλκηδόνα υπήρξε τηλεφώνημα ανάληψης ευθύνης σε εφημερίδα. Αμέσως μετά, όμως, ρίχτηκαν στην πιάτσα νέα σενάρια, που συνέδεαν ευθέως το κίνημα αλληλεγγύης με μια νέα φάση του ένοπλου, η οποία ξεκινά με βάση παλιά μέλη του ΕΛΑ και της 17Ν. Το ίδιο είχε γίνει και μετά την έκρηξη στη γέφυρα της Π. Ράλλη. Και τότε συνδέθηκε η ενέργεια αυτή με το κίνημα αλληλεγγύης, ενώ κάποια δημοσιεύματα το συγκεκριμένο-ποίησαν περισσότερο, συνδέοντάς την με τον κύκλο των συμπαραστατών του Α. Γωτόπουλου.

Το ασφαλίτικο αυτό παιχνίδι δεν είναι καινοφανές. Πρόκειται για κλασική άσκηση τρομοκρατίας σε βάρος ενός κινήματος που έχει γίνει ενοχλητικό. Οσο ενοχλητικές είναι και οι βίαιες ενέργειες που γίνονται. Γιατί αυτές οι ενέργειες χαλάνε την εικόνα της «εξάρθρωσης της τρομο-

κρατίας», που εδώ και δυόμισι χρόνια προσπαθούν να περάσουν οι ιθύνοντες της «αντιτρομοκρατίας», ενώ το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους τους καταργεί το μονοπώλιο της ιδεολογίας και της προπαγάνδας, καθώς έχει καταφέρει να σπάσει τα παλιά στεγανά και να προκαλέσει τα πρώτα ρήγματα στο σκηνικό της τρομολαγνείας και της τρομοϋστερίας.

Το έχουμε γράψει και άλλη φορά, το επαναλαμβάνουμε και μ' αυτή την ευκαιρία. Δεν μασάμε. Δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσουν. Το κίνημα αλληλεγγύης πατάει σε στέρεες βάσεις οι οποίες καθημερινά γίνονται πιο γερές. Δεν πρόκειται να παραιτηθεί από τους σκοπούς που έχει θέσει στον εαυτό του. Την καλύτερη απάντηση θα την πάρουν στο διήμερο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ (Πάντειος, 5-6 Φλεβάρη).

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ... ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΩΝ ΠΑΛΙΟΤΕΡΩΝ

Τις παραμονές των Χριστουγέννων διάλεξε η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, για ν' ανακοινώσει τον μποναμά: Τέσσερις στους πέντε συμβασιούχους του γραφείου Θεσσαλονίκης απολύονται (και μαζί τους άλλοι εννιά εργαζόμενοι στην Αθήνα). Οι λόγοι προφανείς: Η υποβάθμιση του γραφείου Θεσσαλονίκης ή η αντικατάστασή τους από τα «δικά μας παιδιά». Παρ' όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις του πρωθυπουργού για τους προσληφθέντες από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και την δήλωση της υπουργού Παιδείας (πολιτικής προϊσταμένης της Γ.Γ.Νέας Γενιάς) ότι η λογική των «δικών μας παιδιών» δεν την εκφράζει.

Το γραφείο Θεσσαλονίκης της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1994 και το 1997 πήρε την μορφή του Κέντρου Πληροφόρησης Νέων. Εργάζονται εκεί 2 μόνιμοι υπάλληλοι και πέντε συμβασιούχοι, οι οποίοι από τον Σεπτέμβριο του 2004 ρωτούσαν επανειλημμένα την πολιτική ηγεσία της Γ.Γ. Νέας Γενιάς για τις προθέσεις της περί συμβασιούχων. Οι απαντήσεις ήταν υπέρ του δέοντος θετικές, με την επισήμανση «μακάρι να δούλευε και η κεντρική υπηρεσία με τον τρόπο που δουλεύει η Θεσσαλονίκη». Όμως η τελική ενέργεια ήταν τελείως διαφορετική και μάλλον δεν είχε χαρακτήρα επιβράβευσης κι επιβεβαίωσης των παραπάνω...

Το χαρτί που γνωστοποιούσε τις απολύσεις στην είσοδο, σ' ένα από τα κεντρικότερα σημεία της Θεσσαλονίκης (στη Διαγώνιο), μου κίνησε την προσοχή. Μιλώντας με έναν εκ των απολυθέντων (ήταν στη θέση του μέχρι την 31/12), τον κ. Μπάμπη Παπαϊωάννου, πληροφορήθηκα ότι η υπουργός παιδείας αλλά και το υπηρεσιακό συμβούλιο της Γραμματείας (που συνεδρίασε την 16/12/2004) έκρινε πως οι εν λόγω συμβασιούχοι εξυπηρετούν «πάγιες και διαρκείς ανάγκες» της υπηρεσίας και πρότεινε την μονιμοποίησή τους. Πέντε μέρες μετά (21/12) κοι-

νοποίησε τις απολύσεις τους, χωρίς καμιά προειδοποίηση και καμιά δικαιολογία!... Απολύσεις στελεχών με μεγάλη εμπειρία και γνώσεις, στους οποίους η ελληνική πολιτεία και η ευρωπαϊκή ένωση (οι απύθμενες σπέτες των οποίων είμαστε εμείς) έχουν επενδύσει πολλά εκατομμύρια για την κατάρτισή τους. Φαίνεται έτσι εννοούσαν την αναβάθμιση των υπηρεσιών στην «γαλάζια» πόλη οι επιτροπές φορέων της, στο κείμενο που κατέθεσαν στον πρωθυπουργό τον παρελθόντα Σεπτέμβριο (παραμονές της Δ.Ε.Θ.). Ή έτσι την εξέλαβε εκείνος ή οι επιλεγμένοι από εκείνον συνεργάτες του.

Η αλληλεγγύη μας μπροστά στη λαίλαπα που εξαπλώνει την αβεβαιότητα και την ανεργία (άλλοτε αιφνιδιαστικά κι άλλοτε ως ατυχή, εύλογα ερχόμενη αναγκαιότητα) είναι δεδομένη. Η αντίθεσή μας στα πολιτικά τερτίπια και την αναγωγή της αβεβαιότητας σε μόνιμο εργασιακό (και όχι μόνο) περιβάλλον είναι επίσης δεδομένη. Το μόνο όπλο που απέμεινε στο κοινωνικό σώμα είναι η έκφραση της αλληλεγγύης, αλλά πριν απ' όλα, είναι η δραστηριοποίηση, η άρση της εμπιστοσύνης προς τους δήθεν εκπροσώπους του (πολιτικούς, συνδικαλιστές, παρατρεχάμενους και λοιπούς μάγους) και η διαρκής, μαζική κι ολομέτωπη επίθεση (αρκετά πια με την άμυνα). Επίθεση για την περιφρούρηση των ψυχών που απέμειναν από τα κεκτημένα δεκαετιών και για την επανάκτηση των ληστευθέντων κοινωνικών κατακτήσεων.

Επί του συγκεκριμένου, το mail του γραφείου της υπουργού παιδείας είναι το minsec@ypereh.gr, το fax είναι το 210 3239386, το mail του πρωθυπουργικού γραφείου το pressoffice@primeminister.gr και το mail του συλλόγου συμβασιούχων εργαζομένων το somateio@e-kpn.gr.

Θοδωρής Μπακάλης

Ας σταματήσει τα ψέματα ο υφυπουργός

Εχουμε γράψει πολλές φορές μέχρι σήμερα, ότι το σύσπορο βαμβάκι κατά την καλλιεργητική περίοδο του 2003 είχε πληγεί από το πράσινο σκουλήκι στους νομούς Σερρών, Λάρισας, Ημαθίας, Καβάλας κ.λπ. και ότι στελέχη του ΕΘΙΑΓΕ γνωμοδότησαν ότι για την καταστροφή αυτή ευθύνονται και οι αγρότες. Η γνωμοδότηση συντάχθηκε σκόπιμα επί υπουργίας Β. Αργύρη για να μη πάρουν αποζημίωση οι βαμβακοπαραγωγοί, στάλθηκε επί υπουργίας Σ. Τοιτουρίδη στην Κομισιόν και είχε σαν αποτέλεσμα να μην εγκριθεί η αποζημίωση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ο Α. Κοντός, για να καλύψει αυτή την ενέργεια της κυβέρνησης της ΝΔ και πιεζόμενος από τους βαμβακοπαραγωγούς της εκλογικής του περιφέρειας, ανέθεσε στην καθηγήτρια εντομολογίας της Γεωπονικής Σχολής Θεσσαλονίκης Δ. Προφίτου

να ανατρέψει τη γνωμοδότηση του ΕΘΙΑΓΕ. Επικοινωνήσαμε με την κ. Προφίτου δύο φορές και μας επιβεβαίωσε ότι πράγματι η γνωμοδότηση του ΕΘΙΑΓΕ στάλθηκε στην Κομισιόν και πως το κύριο πρόβλημά της είναι πώς θα την αντικρούσει, αφού άποψή της είναι πως πρέπει να βοηθήσουμε τους αγρότες. Στην αρχή μας είπε ότι θα έστειλε την γνωμοδότησή της την περασμένη Τετάρτη, ενώ τη δεύτερη φορά μας απάντησε ότι δεν θα είναι έτοιμη ούτε την ερχόμενη Δευτέρα. Την ρωτήσαμε αν μπορεί να μας πει πως θα αντικρούσει τη γνωμοδότηση του ΕΘΙΑΓΕ. Μας απάντησε ότι δεν είναι ακόμη έτοιμη και ότι δεν μπορεί να μας πει τίποτα.

Καλά θα κάνει, λοιπόν, ο Α. Κοντός να μη λείπει ψέματα, ότι δεν έχει σταλεί η γνωμοδότηση του ΕΘΙΑΓΕ στην Κομισιόν.

■ Σουφλιάς εν αναμονή

Ούτε καινούργια, ούτε σημαντικά πράγματα είπε ο Γ. Σουφλιάς στο γεύμα που παρέθεσε στους δημοσιογράφους που κάνουν ρεπορτάζ ΥΠΕΧΩΔΕ. Για παράδειγμα, αποτελεί κοινό μυστικό πως το νομοσχέδιο για τον βασικό μέτοχο προσκρούει στο κοινοτικό δίκαιο και πως η κυβέρνηση περισσότερο λαϊκίστικη δημαγωγία κάνει μ' αυτό παρά ελπίζει ότι μπορεί να βάλει φρένο σε αυτό που η ίδια ορίζει ως διαπλοκή. Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι τι είπε ο Σουφλιάς, αλλά γιατί τα είπε και μάλιστα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Γιατί να του ξέφυγαν αποκλείεται. Είναι έμπειρος πολιτικός και ήξερε πολύ καλά ότι αυτά που έλεγε μεταξύ τυριού και αγγλαδιού θα γινόταν από το ίδιο κιάλας βράδυ πρώτο θέμα στα κανάλια και την επομένη πρωτοσέλιδο στις εφημερίδες. Και μάλιστα, θα ερμηνεύονταν αρνητικά για την κυβέρνηση, σε μια κορυφαία πολιτική στιγμή, όπως είναι η ψήφιση του πρώτου νεοδημοκρατικού προϋπολογισμού.

Ο Σουφλιάς επέλεξε την καταγραφή του ως πόλου εσωκομματικής αντιπολίτευσης. Εως τώρα έδειχνε αυτή του τη στάση με την αποστασιοποίηση από τα κυβερνητικά δρώμενα, τώρα έκανε ένα βήμα παραπέρα, αρθρώνοντας λόγο αμφισβήτησης όχι επιμέρους επιλογών συναδέλφων του, αλλά κεντρικών επιλογών της κυβέρνησης, που φέρουν τη σφραγίδα (και) του Καραμανλή. Και η απογραφή και ο βασικός μέτοχος και (πολύ περισσότερο) το μέγεθος της κυβέρνησης είναι επιλογές του Καραμανλή και όχι του Αλογοσκούφη ή του Παυλόπουλου. Είναι προφανές ότι ο Σουφλιάς δεν σκοπεύει να συνταξιοδοτηθεί πολιτικά. Πριν μερικά χρόνια συγκρούστηκε με τον Καραμανλή για την προεδρία της ΝΔ και έχασε. Στη συνέχεια, ο Καραμανλής τον διέγραψε από τη ΝΔ και όταν τον επανέφερε ο Σουφλιάς αισθάνθηκε νικητής, αφού αμέσως τοποθετήθηκε επικεφαλής της επιτροπής προγράμματος της ΝΔ. Τώρα, βλέποντας τη φθορά της κυβέρνησης να έρχεται πιο γρήγορα απ' όσο αναμενόταν, προβάλλεται ως η αξιόπιστη εναλλακτική λύση. Ως ένας αυτόνομος και αυτόφωτος πολιτικός πόλος, που όταν χρειαστεί μπορεί να αναλάβει και ηγετικά καθήκοντα.

Δεν είναι τυχαίο που πολύ περισσότερο από το Μαξίμου ενοχλήθηκε με τον Σουφλιά η Ντόρα, που έσπευσε να βάλει ανθρώπους της να δηλώσουν ότι ο Σουφλιάς είναι αλαζόνος, επειδή αυτή του ζήτησε συνάντηση με θέμα το γήπεδο του Παναθηναϊκού και αυτός την έγγραψε. Κάποτε, το μητσοτακείο στήριξε τον Σουφλιά στην κόντρα του με τον Καραμανλή, επειδή η Ντόρα δεν είχε καμιά ελπίδα και δεν ήθελε να καταγράψει μια ηχηρή ήττα. Τώρα, βλέπει στον Σουφλιά τον άνθρωπο που θέτει υποψηφιότητα για Νο2 της παράταξης και διάδοχος του Καραμανλή και το πιάνει σύγκρουση. Δηλαδή η ντόρα πότε θα πάρει τη ΝΔ, αν μετά τον Καραμανλή πάρει σειρά ο Σουφλιάς;

■ Καθεστώς επιτήρησης της ελληνικής οικονομίας

Στις 18 Γενάρη τα μαντάτα

Πρέπει να είναι πολύ σαδιστής αυτός ο επί των Οικονομικών Κομισάριος Χοακίν Αλμούνια. Την ώρα που στην ελληνική Βουλή κορυφώνονταν η σκιαμαχία για τον κρατικό προϋπολογισμό και οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, με προεξάρχοντα τον Αλογοσκούφη, έδιναν τα ρέστα τους για να πείσουν πως κατέθεσαν έναν ειλικρινέστατο και όχι εικονικό προϋπολογισμό, αυτός εμφανίστηκε στις Βρυξέλλες κρατώντας ένα... μαχαίρι, το οποίο γύριζε σαδιστικά στην πληγή που έχει αποκτήσει στην πλάτη του ο Αλογοσκούφης.

Η Κομισιόν αποφάσισε να υιοθετήσει σύσταση στην οποία ζητάει από το Συμβούλιο Ecofin να αποφασίσει ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει πάρει τα απαιτούμενα μέτρα για να μειώσει το υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Σύσταση που θα συζητηθεί στη συνεδρίαση του Ecofin στις 18 Γενάρη, οπότε θα ληφθούν και οι τελικές αποφάσεις.

Υστερα από εισήγηση του Αλμούνια, η Κομισιόν αποφάσισε ότι «η δημοσιονομική κατάσταση της Ελλάδας συνέχισε να επιδεινώνεται το 2004, σε αντίθεση με τις συστάσεις που της απηύθυνε το Συμβούλιο τον Ιούλιο» και παρά το γεγονός ότι «η Ελλάδα έχει τον υψηλότερο ρυθμό οικονομι-

κής ανάπτυξης στην ευρωζώνη». Σε ό,τι αφορά τον κρατικό προϋπολογισμό του 2005, η Κομισιόν αναφέρεται θετικά στον στόχο που θέτει η κυβέρνηση Καραμανλή, για μείωση του ελλείμματος στο 2,8%, διαπιστώνει όμως (εδώ είναι το «ζουμί») ότι «τα μέτρα που αναγγέθηκαν φαίνονται ανεπαρκή για να επιτευχθεί η μείωση του ονομαστικού ελλείμματος κάτω από το όριο του 3% του ΑΕΠ, όπως συνέστησε το Συμβούλιο». Όπως εξήγησε στους δημοσιογράφους ο Αλμούνια, η Κομισιόν ανέλυσε τον προϋπολογισμό και θεωρεί ότι, παρά τη λήψη ορισμένων μέτρων, το δημοσιονομικό έλλειμμα θα παραμείνει πάνω από 3%. Γι' αυτό και ζητά από το Συμβούλιο την εφαρμογή του άρθρου 104.8 της συνθήκης. Αν συμφωνήσει το Συμβούλιο, κατέληξε ο Επίτροπος, τότε η ελληνική πλευρά θα πρέπει να λάβει πρόσθετα μέτρα.

Τί μπορεί να γίνει στο Ecofin στις 18 Γενάρη; Η απώρριψη της σύστασης της Επιτροπής πρέπει να αποκλειστεί (δεν χρειάζεται να πούμε γιατί). Μπορεί το Συμβούλιο να δηλώσει απλά ότι παίρνει υπόψη του τη σύσταση της Επιτροπής, όπως έκανε με τη Γαλλία και τη Γερμανία τον περασμένο Νοέμβρη. Τότε, ο πρώην επίτροπος Πέδρο Σόλμιτες είχε

ζητήσει ψηφοφορία και την έχασε. Έτσι, Γαλλία και Γερμανία συνέχισαν με το 104.8, που αφήνει στις χώρες την ευχέρεια να πάρουν όποια μέτρα κρίνουν απαραίτητα για τη μείωση του ελλείμματος. Τέλος, το Ecofin μπορεί να εγκρίνει με ψηφοφορία τη σύσταση. Αυτό σημαίνει ότι μέσα σε ένα μήνα η χώρα μεταβαίνει στο καθεστώς του άρθρου 104.9. Σ' αυτή την περίπτωση η οικονομία της υπό σύσταση χώρας τίθεται υπό την αυστηρή επιτήρηση της Κομισιόν και η κυβέρνησή της είναι υποχρεωμένη να πάρει μέτρα ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου Επιτρόπου. Δηλαδή, εν τω μεταξύ, ο Αλογοσκούφης θα υποβιβαστεί σε υφυπουργό και υπουργός θα αναλάβει ο... Αλμούνια.

Ο Αλογοσκούφης δεν έδωσε καμιά σαφή απάντηση στις ερωτήσεις των οικονομικών συντακτών. Οι απαντήσεις του ήταν... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. Όμως, ο Αλμούνια υπήρξε σαφέστατος, όταν απάντησε με ερώτημα σε δημοσιογραφικό ερώτημα: «Ποιος σας είπε ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν θέλει το 104.9;». Εδώ είναι όλα τα λεφτά. Αν όντως η ελληνική κυβέρνηση δεν ήθελε το 104.9, τότε ο Αλμούνια δεν θα πέταγε αυτή τη μπηχτή. Κι αν την πέταγε, θα υπήρχε τουλάχιστον μια χλιαρή διά-

ψευση από πλευράς ελληνικού υπουργείου Οικονομίας (η οποία δεν υπήρξε). Αυτά σημαίνουν ότι μεταξύ Αλογοσκούφη και Αλμούνια έχει υπάρξει, αν όχι συμφωνία, τουλάχιστον κάποια συζήτηση, κάποια διερεύνηση προθέσεων, πράγμα συνηθισμένο στα παζαρέματα ανάμεσα στην Κομισιόν και τις κυβερνήσεις.

Και γιατί να θέλει το αυστηρό καθεστώς επιτήρησης η κυβέρνηση Καραμανλή; Απλούστατα, για να προσταθίσει προπαρανομιστικά να ξεφορτωθεί από πάνω της την ευθύνη για τα νέα (πρόσθετα) αντιλαϊκά μέτρα. Την ευθύνη θα αναλάβει η Κομισιόν και το φταίξιμο θα επιχειρηθεί να φορτωθεί στις πλάτες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, με τη γνωστή επιχειρηματολογία. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε πως για τον ελληνικό λαό εκείνο που μετράει είναι το αποτέλεσμα και όχι ποιος φταίει ή ποιος παίρνει την ευθύνη. Το αποτέλεσμα δείχνει δυο κυβερνήσεις αντιλαϊκές, με την ίδια ακριβώς οικονομική και κοινωνική πολιτική. Μια πολιτική στην υπηρεσία του κεφάλαιου, που κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους. Όσο για την ΕΕ, δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν άλλοθι της κυβέρνησης. Άλλωστε, τα ίδια συμφέροντα υπερασπίζονται.

■ Κυπριακό

Η ΕΕ «σπρώχνει» τον Ανάν

Δεν πρόλαβαν καλά-καλά να αναχωρήσουν οι ηγέτες των χωρών μελών της ΕΕ από τη σύνοδο κορυφής της 17ης Δεκέμβρη και οι ηγέτριες δυνάμεις της Ευρωζώνης φρόντισαν να καταστήσουν σαφές πως δεν γουστάρουν καθόλου να έχουν το Κυπριακό συνεχώς μέσα στα πόδια τους και τον Παπαδόπουλο να τους ζαλίζει με τα αιτήματά του και να μπαίνει σφήνα στα παζάρια τους με την Τουρκία. Για τις μεγάλες δυνάμεις της ΕΕ το Κυπριακό σήμερα έπρεπε να έχει λυθεί επί τη βάση του σχεδίου Ανάν. Δεν λύθηκε και θεωρούν τον Παπαδόπουλο προσωπικά υπεύθυνο γι' αυτό. Θα κάνουν, λοιπόν, ό,τι περνάει από το χέρι τους για να υπάρξει λύση, ώστε αυτό το πρόβλημα να μην υπεισέρχεται στις ευρωτουρκικές σχέσεις. Κι αν δεν υπάρξει λύση συμφω-

νημένη και κοινά αποδεκτή από τα δυο μέρη στην Κύπρο, να γίνει σαφές ποιος φταίει και εν πάση περιπτώσει η ΕΕ να ξεφορτωθεί το Κυπριακό με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Την Τρίτη 21 Δεκέμβρη ο προεδρεύων της ΕΕ ολλανδός πρωθυπουργός Γιαν Πέτερ Μπαλκενέντε δήλωσε ότι κατά τη δεύτερη μέρα της συνόδου κορυφής ζητήθηκε από τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ να ξεκινήσει μια νέα προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού με βάση το σχέδιό του (ο Ανάν ήταν στις Βρυξέλλες στη διάρκεια της συνόδου κορυφής και παρακολούθησε εκ του σύνεγγυς το ευρωτουρκικό παζάρι). Ο Μπαλκενέντε επανέλαβε ότι η Τουρκία οφείλει να υπογράψει πριν τις 3 Οκτώβρη του 2005 το πρωτόκολλο επέκτασης της τελωνειακής ένωσης με τα 10 νέα κράτη μέλη

της ΕΕ, διευκρινίζοντας ότι το πρωτόκολλο δεν θα υπογραφεί με κάθε μία χώρα, αλλά με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς και ότι η υπογραφή του πρωτόκολλου δεν συνιστά επίσημη νομική αναγνώριση. Επιβεβαίωσε, δηλαδή, αυτά που λένε οι Ερντογάν-Γκιουλ και ότι αυτά που λένε οι Παπαδόπουλος-Καραμανλής.

Ο Μπαλκενέντε δεν διευκρίνισε ποιοι ακριβώς κάλεσαν τον Ανάν να αναλάβει νέα πρωτοβουλία, αν αυτό έγινε από το Συμβούλιο ή από ορισμένες χώρες. Αυτό, όμως, μικρή σημασία έχει, αν αναλογιστούμε ότι επί του πρικεϊμένου συνασπίζονται Αμερικανοβρετανοί και Γαλλογερμανοί. Χρειάζεται, βέβαια, μια διαδικασία για να αναλάβει νέα πρωτοβουλία ο Ανάν. Θα πρέπει να το ζητήσουν τα δύο μέρη στην Κύπρο και να πάρει νέα

εντολή από το Συμβούλιο. Γιατί ο ίδιος δεν θα πάρει πρωτοβουλία τόσο εύκολα, επειδή την προηγούμενη φορά κατέγραψε μια παταγωδή αποτυχία που χρεώθηκε στο παθητικό του.

Σημασία, όμως, δεν έχει αν, πώς και πότε θα κινηθεί ο Ανάν. Σημασία έχει το κλίμα. Και το κλίμα δεν ευνοεί καθόλου τον Παπαδόπουλο, που αισθάνεται ακόμα πιο απομονωμένος από πριν. Θα έλεγε κανείς πως δεν πρέπει να αισθάνεται απομονωμένος, αφού έχει με το μέρος του την πλειοψηφία του ελληνοκυπριακού λαού. Όμως, αστοί εθνικιστές σαν τον Παπαδόπουλο δεν παίρνουν εντολές ούτε αντιπροσωπεύουν τους λαούς. Αντιπροσωπεύουν την αστική τάξη για την οποία εκείνο που μετράει είναι το συμφέρον, το οποίο είναι άρρηκτα δεμένο με τις διεθνείς ισορροπίες.

■ Γκάφα anyway

Δεν ξέρουμε αν ήταν σε εκ των προτέρων συνεννόηση με τον Καραμανλή ή αν του βγήκε αυθόρμητα μέσα στην έξαψη της στιγμής, πάντως μ' αυτά που είπε για τον Γιωργάκη και τη θέση του έναντι του σχεδίου Ανάν ο Ρουσόπουλος διέπραξε γκάφα ολκής. Οχι πως δεν είχε δίκιο επί της ουσίας, αλλά -βρε αδερφέ- δεν μιλάνε για σκονιό στο σπίτι του κρεμασμένου. Δηλαδή μόνο ο Γιωργάκης ήταν υπέρ του σχεδίου Ανάν; Ο Μητσοτάκης, η Ντόρα, ο Χατζηδάκης κι ένα σωρό άλλοι Νεοδημοκράτες που πήραν την ίδια θέση δεν επεδίωκαν ή δεν θα επέφεραν το ίδιο αποτέλεσμα; Αλλά και η κυβέρνηση, μήπως τάχθηκε υπέρ του «όχι» και δεν το πήραμε χαμπάρι; Ο Καραμανλής δεν έπαιρνε καθαρή θέση, μολονότι προκαλούνταν, και στο τέλος πήρε μια θέση που όλοι την ερμήνευαν όχι ως «ουδέτερη», αλλά ως έμμεση πλην σαφή τοποθέτηση υπέρ του «ναι». Αρα, ότι ισχύει για τον Γιωργάκη και το ΠΑΣΟΚ ισχύει και για τον Καραμανλή και τη ΝΔ. Πώς του ξέφυγε αυτό του τόσο προσεκτικού Ρουσόπουλου; Η εξήγηση μάλλον δεν πρέπει να αναζητηθεί στην κοινοβουλευτική του απειρία, γιατί είναι πολύ έμπειρος στα θέματα επικοινωνίας-προπαγάνδας. Στον εκνευρισμό από το στραπάτσο των Βρυξελλών και τη δημαγωγία του ΠΑΣΟΚ μετά απ' αυτό πρέπει να αποδώσουμε τη γκάφα. Φάνηκε αυτό και από τις απαντήσεις που έδινε ο Καραμανλής στις Βρυξέλλες, ο οποίος ξεχνώντας τα περί «σεμνότητας και ταπεινότητας» απάντησε σε δημοσιογράφο που έκανε επικριτική ερώτηση, «την άλλη φορά να στείλετε άλλον διαπραγματευτή».

Δύσκολες εποχές για τον δάμαλο και την παρέα του. Τον σώνει το ότι παίζει χωρίς πολιτικό αντίπαλο, αφού το γιωργακικό ΠΑΣΟΚ περιί άλλα τυρβάζει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ταγμένοι να στηρίζουν τα επιχειρηματικά σχέδια της άρχουσας τάξης, της τάξης των κεφαλαιοκρατών. Στη νοτιοανατολική Ασία, τον Ινδικό και τον Ειρηνικό έχουν γίνει τεράστιες τουριστικές επενδύσεις. Για να μπορέσουν αυτές να συνεχίσουν να αποδίδουν κέρδη στους κεφαλαιοκράτες, θα πρέπει να έχουν πελατεία. Και για να έχουν πελατεία θα πρέπει να εμπεδωθεί κλίμα ασφάλειας από τα τσουνάμι. Ιδού, λοιπόν, που εδράζεται το ξαφνικό ενδιαφέρον για την ανάπτυξη συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης. Περιττεύει, ακόμα, να πούμε πως το κόστος θα σηκώσουν πρωτίστως οι χώρες και οι λαοί της περιοχής. Οι λαοί για την ακρίβεια, γιατί σ' αυτούς θα μετακυλίσει το βάρος οι κυβερνήσεις. Τέλος, περιττεύει να πούμε πως η ανοικοδόμηση από τις καταστροφές είναι κι αυτή μια επιχείρηση. Κερδοφόρα όπως όλες οι άλλες. Οι κεφαλαιοκράτες, λοιπόν, κάθε άλλο παρά θα χάσουν απ' αυτή την υπόθεση. Ενδεχομένως να γίνουν ανακατατάξεις στο εσωτερικό

Καπιταλισμός: το καταστροφικότερο τσουνάμι

τους (κάποιοι θα χάσουν και κάποιοι θα κερδίσουν), ως τάξη, όμως, δεν έχουν κανένα λόγο να θρηνούν. Μπίζνες έκαναν, κέρδισαν απ' αυτές, θα κερδίσουν και πάλι. Εννοείται πως η βοήθεια που στέλνεται αυτές τις μέρες έχει καθαρά το χαρακτήρα της φιλανθρωπίας. Τα ποσά που δίνουν οι κυβερνήσεις είναι ασήμαντα. Αυτά που εξαγγέλλουν δεν πρόκειται να φτάσουν ποτέ, όπως έχει γίνει και σε άλλες περιπτώσεις. Θα φτάσει μόνο ό,τι μαζέψουν οι λαοί που πάντα ευαίσθητοποιούνται σε τέτοιες περιπτώσεις και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους (για την ακρίβεια, ό,τι περισ-

σέψει από αυτά που θα κλέψουν οι επιτήδριοι για να τα εμπορευτούν).

Θα θέλαμε, όμως, να εστιάσουμε λίγο την προσοχή μας στα ιδεολογήματα των δημοσιολόγων. Σ' αυτή τη διαρκή αναφορά στην «αλαζονεία του ανθρώπου» και στην «εκδίκηση της φύσης», που προσπαθεί να κρύψει την ιστορική διάσταση (και αυτής της τεράστιας καταστροφής).

Ε, λοιπόν, όχι, δεν υπάρχει κάποιος γενικός, εξωϊστορικός άνθρωπος. Ως τέτοιος μπορεί να νοηθεί ο άνθρωπος μόνο με τις βιολογικές του ιδιότητες. Ο κοινωνικός άνθρωπος αποτελεί μια κατηγορία

ιστορικά προσδιορισμένη. Ετσι πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε και να τον κρίνουμε.

Ο άνθρωπος από τότε που έφτιαξε τις πρώτες κοινότητες του βρίσκεται σε ένα συνεχή αγώνα για την τιθάσευση της φύσης. Το πέρασμα από τη βαρβαρότητα στον πολιτισμό, που είναι άμεσα συνδεδεμένο με τη διαμόρφωση των πρώτων ταξικών κοινωνιών, εμπεριέχει και τον αγώνα για την προστασία από τις καταστροφικές συνέπειες των φυσικών φαινομένων, αλλά και τη χρησιμοποίηση των φυσικών φαινομένων στην παραγωγική διαδικασία. Αυτό το πάρε-δώσε ανθρώπου-φύσης έχει αφραδίσει την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας και -μιλώντας γενικά- σ' αυτή τη σχέση δεν υπάρχει τίποτα το ποταπό. Ναι, ο άνθρωπος δεν πρέπει να μένει άβουλος απέναντι στα φυσικά φαινόμενα. Οφείλει να προστατευτεί από την καταστροφικότητά τους, οφείλει να χρησιμοποιήσει δημιουργικά τις δυνατότητές τους.

Οι παλιότερες, οι προ-καπιταλιστικές κοινωνίες, επειδή στηρίζονταν σε μορφές φυσικής οικονομίας, επέφεραν μεν αλλοιώσεις, ακόμα και καταστροφές στο φυσικό περιβάλλον, τηρούσαν όμως ένα μέτρο και φρόντιζαν η ανταλλαγή με τη φύση να μη κατα-

στρέψει τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, αλλά να εξασφαλίζει την ανανέωσή της. Με το πέρασμα στον καπιταλισμό, όμως, χάθηκε κάθε μέτρο. Βασική πηγή κέρδους για την τάξη των κεφαλαιοκρατών έγινε η βιομηχανία. Η φύση αντιμετωπίστηκε όχι ως το «ανόργανο σώμα του ανθρώπου», αλλά ως μια πηγή πρώτων υλών. Το κυνήγι του μέγιστου κέρδους κυριάρχησε απόλυτα. Κάθε φροντίδα για την ανανέωση των φυσικών πλουτοπαραγωγικών πηγών, κάθε έγνοια για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος εξαφανίστηκε. Στις μελέτες σκοπιμότητας για τις επενδύσεις και τη λειτουργία επιχειρήσεων οι παράγοντες αυτοί δεν υπεισέρχονται. Τα τελευταία χρόνια, εξαιτίας της έκρηξης των περιβαλλοντικών προβλημάτων άρχισαν υποκριτικά να μπαίνουν και κάποιες τέτοιες παράμετροι. Όμως, αυτές απέχουν πάρα πολύ από τις πραγματικές ανάγκες και επιπλέον δεν τηρούνται. Και δεν τηρούνται γιατί είναι τέτοιος ο ανταγωνισμός που δεν αφήνει καμιά καπιταλιστική επιχείρηση να δείξει την παραμικρή ευαισθησία για τέτοια ζητήματα. Αν δείξει ευαισθησία, θα βρεθεί πίσω στον ανταγωνισμό και θα πάρει την άγουσα για τη χρεοκοπία.

Όπως, λοιπόν, δεν πρέπει να μιλούμε για κάποιον εξωϊστορικό άνθρωπο ο οποίος γενικά κακοποιεί τη φύση, έτσι δεν πρέπει να μιλούμε και για κάποιον έμφυτη κακία των καπιταλιστών. Αλλωστε, υπάρχουν περιπτώσεις που τις συνέπειες των πράξεών τους τις πληρώνουν και αυτοί οι ίδιοι. Πόσοι καπιταλιστές άραγε να έχουν θαφτεί κάτω από τη λάσπη των φονικών τσουνάμι; Σίγουρα ο αριθμός τους υπολείπεται πολύ αυτού της φτωχολογιάς των

πληγεισών περιοχών, αλλά δεν μπορεί και κάποιος από δαύτους να παραθέριζε στα παραδείσια μέρη.

Το πρόβλημα είναι ο συγκεκριμένος τρόπος παραγωγής. Αυτός είναι που επιβάλλει τις συγκεκριμένες συμπεριφορές έναντι της φύσης. Αν θέλουμε να αλλάξουμε αυτές τις συμπεριφορές, θα πρέπει ν' αλλάξουμε τον τρόπο παραγωγής και όχι να περιμένουμε να αλλάξουν οι άνθρωποι της κυρίαρχης τάξης (ή να τους αλλάξουμε εμείς), να γίνουν πιο ευαίσθητοι έναντι του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι σαν να τους ζητούμε να αυτοκτονήσουν επιχειρηματικά. Εχει αποδειχτεί, άλλωστε αυτό στα διάφορα διεθνή φόρουμ που έχουν συγκληθεί για να αντιμετωπίσουν όχι συνολικά το πρόβλημα των περιβαλλοντικών καταστροφών, αλλά τις πιο οξυμμένες πλευρές του. Όλα αυτά τα φόρουμ κατέληξαν σε αποτυχία.

Γι' αυτό και πρέπει να ανοίξει μέτωπο ενάντια στις πολυπροβεβλημένες περιβαλλοντικές οργανώσεις, που προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο, ότι ο καπιταλισμός μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του και να γίνει σύστημα φιλικό προς το περιβάλλον. Οι οργανώσεις αυτές αποτελούν τη φυσική άμυνα του συστήματος όχι έναντι της περιβαλλοντικής καταστροφής, αλλά έναντι της κοινωνικής απειλής. Όπως δημιουργούνται αστικά συνδικάτα και αστικά κόμματα που επαγγέλλονται το σοσιαλισμό, έτσι δημιουργούνται και αστικές περιβαλλοντικές οργανώσεις. Η προστασία της φύσης, η αποκατάσταση της ισορροπίας ανάμεσα στη φύση και την ανθρώπινη κοινωνία, είναι υπόθεση καθαρά επαναστατική.

Πέτρος Γιώτης

■ Βασικός μέτοχος

Καλά ξεμπερδέματα

Την πάτησαν οι Καραμανλής-Ρουσόπουλος με το νομοσχέδιο για τον βασικό μέτοχο; Από μια άποψη ναι. Γιατί αυτή τη στιγμή δεν βάλλονται μόνο ούτε κυρίως από τους βαρόνους των ΜΜΕ στην Ελλάδα, οι οποίοι το παίζουν εντελώς αδιάφοροι, αλλά από τον πρόεδρο του ΣΕΒ, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από τον Σουφλιά που κάθε άλλο παρά ως δευτεροκλασάτο κυβερνητικό στέλεχος μπορεί να θεωρηθεί. Είναι η πρώτη φορά που ο Ρουσόπουλος παίρνει πάνω του μια πολιτική μάχη και ήδη δείχνει ότι δεν είναι ψημένος για τα δύσκολα.

Η Κομισιόν υπήρξε σαφής σε έγγραφό της που έστειλε στην κυβέρνηση και το οποίο αναγκάστηκε να επιβεβαιώσει ο Ρουσόπουλος: όχι μόνο το νέο νομοσχέδιο, αλλά και το προηγούμενο και η σχετική συνταγματική διάταξη αντίκεινται στο κοινοτικό δίκαιο, το οποίο -με βάση τη συνθήκη δημιουργίας της ΕΕ- υπερτερεί ακόμα και έναντι των Συνταγμάτων των εθνικών κρατών. Αν, λοιπόν, οποιοσδήποτε προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, το ελληνικό κράτος θα καταδικαστεί.

Με το που γνωστοποιήθηκε η ύπαρξη αυτής της επιστολής, ο Σουφλιάς άρπαξε την ευκαιρία για να πει το κα-

θιερωμένο «εγώ καλά σας τα λέγα», βαθαίνοντας ακόμα πιο πολύ το χάσμα που τον χωρίζει από την ηγετική ομάδα του μεγάρου Μαξίμου. Και μια σειρά βουλευτές της ΝΔ άρχισαν να κρατούν τις αποστάσεις τους από το νομοσχέδιο, μιλώντας για τις απαραίτητες βελτιώσεις που πρέπει να γίνουν. Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και ο επίτροπος Σ. Δήμας. «Αν οι Έλληνες βουλευτές -είπε- διαπιστώσουν ότι υπάρχουν διατάξεις οι οποίες δεν είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο, αυτές θα διορθωθούν και η Βουλή θα ψηφίσει με τον σωστό τρόπο».

Ο Ρουσόπουλος, λοιπόν, χάνει, είτε το νομοσχέδιο τροποποιηθεί είτε μείνει ως έχει. Γιατί αν τροποποιηθεί θα κατηγορηθεί τουλάχιστον για προχειρότητα (Τράγκας και σία, βέβαια, θα τον κατηγορήσουν ξανά ως δούρειο ίππο της διαπλοκής στην κυβέρνηση). Και αν μείνει ως έχει, θα έχουν γίνει παρασηκνιακές συμφωνίες κυρίως με τους βαρόνους των μίντια, ώστε αυτοί να πάρουν ό,τι διεκδικούν και να μη προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στο οποίο η καταδίκη της Ελλάδας είναι σίγουρη.

Τελικά, τί επιδιώκει η κυβέρνηση μ' αυτή την ιστορία; Κάνει απλώς γιαλαντζί τσαμπουκά;

Φαίνεται παράξενο, αλλά με τα όσα γράφαμε προ εβδομάδων συμφωνεί και ο Ε. Βενιζέλος, που δήλωσε ότι η κυβέρνηση «επιδιώκει αφενός μεν να παραπλανήσει την κοινή γνώμη, δημιουργώντας την εντύπωση μιας δήθεν σκληρής στάσης, αφετέρου δε να θέσει υπό έλεγχο, μέσω νομοθετικών απειλών, διάφορα επιχειρηματικά συμφέροντα που πιστεύει αφελώς ότι μπορεί να τα καθυποτάξει με τέτοιους τρόπους».

Σε εκείνο το «αφελώς» βρίσκεται όλη η ουσία της δήλωσης Βενιζέλου. Ο ίδιος είναι ο πνευματικός μπαμπάς της προηγούμενης νομοθετικής ρύθμισης και της σχετικής συνταγματικής διάταξης και ξέρει. Θεωρεί, λοιπόν, πολιτική αφελεία κάθε προσπάθεια ελέγχου των πανίσχυρων βαρόνων των μίντια. Το ξέρει από πρώτο χέρι ο άνθρωπος. Ως Πασόκο δεν τον ενοχλεί ο γιαλαντζί τσαμπουκάς της κυβέρνησης προς τους βαρόνους της «διαπλοκής», αλλά η δημιουργική της προπαγάνδα. Γι' αυτό και χαίρεται που άνθρωποι μέσα από την ίδια τη ΝΔ και την κυβέρνηση αδειάζουν τους Ρουσόπουλο-Καραμανλή, ζητώντας τους να παρατήσουν αυτή τη δημαγωγία, για να μην έχουν εμπλοκές με την Κομισιόν και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Εκρηκτικός δανεισμός

Υπερτριπλασιάστηκε ο δανεισμός των ελληνικών νοικοκυριών την πενταετία 1998-2003. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, η αύξηση του δανεισμού των ελληνικών νοικοκυριών (στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια) κινείται με ρυθμούς υπερδιπλάσιους του ευρωπαϊκού μέσου όρου και από 3% του ΑΕΠ σκαρφάλωσε ήδη στο 10% του ΑΕΠ. Ενώ πριν μερικά χρόνια ο δανεισμός ήταν σε σχετικά χαμηλά επίπεδα και οι υπεύθυνοι των τραπεζών και του κράτους δήλωναν ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, μιας και βρισκόμαστε σε επίπεδα πολύ χαμηλότερα από τα ευρωπαϊκά, τώρα τα ευρωπαϊκά επίπεδα έχουν ξεπεραστεί, ενώ το πιο ανησυχητικό είναι

πως ο ρυθμός αύξησης του δανεισμού εξακολουθεί να διατηρείται στα ίδια ψηλά επίπεδα.

Στον τομέα των στεγαστικών δανείων η εικόνα είναι σχετικά εξορθολογισμένη, όμως στον τομέα των καταναλωτικών δανείων έχει χαθεί κάθε έλεγχος. Τα στοιχεία δείχνουν ότι συνάπτονται συνεχώς νέα δάνεια προκειμένου να αποπληρωθούν παλιότερα. Εκείνο που δεν λένε τα στοιχεία είναι πως η εξελιξη αυτή δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της στενότητας των νοικοκυριών, εξαιτίας της πολύχρονης λιτότητας, αλλά και αποτέλεσμα της μεγάλης ληστείας του Χρηματιστηρίου. Πολλά νοικοκυριά παρασύρθηκαν εντέχνως στον χρηματιστηριακό τζόγο, δανείστη-

καν για να αγοράσουν μετοχές, έχασαν τα πάντα και πλέον είναι αναγκασμένα να καλύπτουν με νέα δάνεια την ανάγκη εξυπηρέτησης των παλιών.

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να κατανοήσουμε ότι η κατάσταση αυτή είναι εκρηκτική. Όταν ένα όλο και μεγαλύτερο μέρος του εργατικού εισοδήματος τηγαίνει αναγκαστικά για την αποπληρωμή δανείων, θα έρθει κάποια στιγμή που θα υπάρχει πλήρης αδυναμία αποπληρωμής. Ηδη, πάρα πολλά δάνεια βρίσκονται στο κόκκινο και οι τραπεζές προχωρούν σε διαδικασίες κατασχέσεων ακόμα και καταναλωτικών αγαθών, όπως αυτοκίνητα οικιακές ηλεκτρικές συσκευές κ.λπ.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Ο Αλέξανδρος ήρθε από την Αλεξανδρούπολη μέσω Αλεξάνδρειας, φέρνοντας μια γλάστρα μ' ένα Αλεξανδρινό (φυτό) στην Αλεξάνδρα που έμενε στην οδό Μεγάλου Αλεξάνδρου, κάτω από το Αλεξάνδρειο Μέλαθρο. Θεσσαλονικιώτικες ιστορίες...

* Γεια σου γαλάζια συμβασιλεύουσα και συμπτωτούσα, μητρόπολη των Βλακανίων και κέντρο του πολιτισμού. Πέντε εξώδικα για χρέη αντιμετωπίζει το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, ένα το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού (165.000 ευρώ) και το Τελλόγειο κινδυνεύει με κλείσιμο. Τουλάχιστον, ευτυχώς που ο πρωθυπουργός είναι και υπουργός πολιτισμού. Δεγαλε-γυ.

* Δεν είναι πια τόσο επίκαιρο, αλλά είναι καλό: «Οι δράστες έριξαν 17 πυροβολισμούς. Είχαν δύο όπλα και 15 φυσίγγια.» Από το ρεπορτάζ της Ελευθεροτυπίας για την λεωφοροπειρατεία.

* Ζωή κι αυτή! Ατυχος ο καημένος ο υποψήφιος πρόεδρος Κάρλος. Πέρασε 12 χρόνια στο υπουργείο εξωτερικών, είχε πάντα αρκετούς συμπαθούντες στη ΝΔ, μένει (και θα παραμείνει) στα Εξάρχεια, δεν εξελέγη βουλευτής στις τελευταίες εκλογές για 17 ψήφους... Και το χειρότερο: Έχει επτά γυναίκες! Μία σύζυγο, τρεις κόρες και τρεις εγγονές! Δαντική κόλαση! Όμως, ουδέν κακόν αμιγές καλού: Ζουν απαξίπασες στη Γερμανία, εξασφαλίζοντας τη γαλήνη του.

* Πάντως μπαίνουμε σε περίοδο Καρολοκρατίας, αφού και ένας άλλος αρχηγός (ο νέος κατά Κακλαμάνη ανθύπατος-πρέσβης των ΗΠΑ που διαδέχεται τον ευφύεστατο Μίλερ) λέγεται κι αυτός Κάρλος (Τσαρλς Ρίις).

* Το μάθαμε κι αυτό, από κρατικό σταθμό της συμβασιλεύουσας, τον 9,58 fm της ΕΡΤ 3: «Στα μέρη του φονικού σεισμού, υπήρχαν πολλοί έλληνες παραθεριστές!!!» Καλοκαίριασε στο βόρειο ημισφαίριο τελικά κι εμείς δεν πήραμε χαμπάρι...

* «Εύχομαι στην ΕΛ.ΑΣ. για το νέο έτος, να μας απαλλάξει απ' αυτούς τους τύπους» δήλωσε ο υιός Βαρβιτσιώτης, αναφορικά με το harpening της παραμονής των Χριστουγέννων στο κέντρο βασανισμού προσφύγων του Αγίου Παντελεήμονα. Και ν' απαλλαγείτε από αυτούς, θα γεννήσετε άλλους, μοσχαναθρεμμένους. Το θέμα είναι πώς θ' απαλλαγεί η ανθρωπότητα από εσάς. Κι από το θράσος σας. Άκου «τύπους»!!! Ήθελα να γράψω πολλά, αλλά δε νομίζω πως χρειάζεται ανάλυση. Άσε που θα παρασυρθώ και θα μιλήσω στη γλώσσα του, την οποία θαρω πώς κατέχω καλύτερα από τον ίδιο, αν σκεφτώ ότι μεγάλωσα εκτός αποστερωμένης γυάλας...

* Απαιτείται αυξημένη ετοιμότητα, λέει το νέο τρομοκρατικό δελτίο ακραίων καιρικών φαινομένων της Γάμα Γάμα Πιπί. Μηπως κάποτε απαιτείται κι αυξημένη εντιμότητα;

* Μεγάλη φάση! Ο αρχιδιαπραγματευτής της ΕΛ.ΑΣ. κύριος Γιαπιτζόγλου (διάπων γιάπι tv star), σε παρουσίαση στην Ελευθεροτυπία, εμφανίζεται να γράφει τα έντομα με ωμέγα (έντομα). Κρίμα στις εξαγγελίες και τα δαπανηθέντα εκατομμύρια για την επιμόρφωση των στελεχών. Δεν γίνεται τίποτα...

* 115.000 ευρώ για τις δύο Δεκεμβριανές γιορτές («αστεριών» και «αγγέλων») του δήμου Θεσσαλονίκης. Για να δούν οι φιλοθεάμονες δημότες (τη σύνθεση των οποίων παρουσιάσαμε σε παρελθόν φύλλο) τη ζεύξη εντεχνόατεχνων, τον Καρακότα δίπλα στις Χάι Φάιβ. Take three!

* Του Νικόλα Βουλέλη από την Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία: «Η θαρραλέα επιλογή του Μαχμούτ Αμπάς υπέρ του ειρηνικού δρόμου των διαπραγματεύσεων και η απόρριψη της στρατιωτικοποίησης της Ιντιφάντα, αποτελεί μοναδική ευκαιρία για την επίλυση του παλαιστινιακού ζητήματος και δεν πρέπει να υπονομευτεί από καμία πλευρά». Yes sir. Και τώρα «πήγαινε στον άρχοντα, πάρε τα τριάκοντα» που λέει κι ο Τζιμάκος.

* Από την ίδια εφημερίδα: Ο προϊστάμενος της Α' Δ.Ο.Υ. Αθήνας, βάζει παραδοσιακά τραγούδια της πατρίδας του στα ηχεία και για εννιά ώρες ημερησίως, εργαζόμενοι και επισκέπτες ακούνε νταούλια και κλαρίνα! Πότε θα γίνουν διευθυντές οι παλιοί συμμαθητές μας, για ν' ακούμε heavy metal ή τα παιδιά τους, για ν' ακούμε trans;

* Μας έχουν σπάσει τα ραχίδια τα ΜΜΕ: Συγκίνηση για την τελευταία παρουσία του προέδρου της δημοκρατίας στην παρέλαση, συγκίνηση για τα τελευταία κάλαντα, την τελευταία δεξίωση κλπ. Όλο συγκινήσεις για κάθε τι τελευταίο. Στυπας, σε τελική ανάλυση...

* «Ω ποιητή! Παρόμοια στο διάβα σου οι κοινοί οι άνθρωποι χασκαρίζουνε. Άσε τους να γελάνε. Οι Δον Κιχώτες παν' μπροστά κι οι Σάντσοι ακολουθάνε» (Κώστας Ουράνης - «Δον Κιχώτης»).

Κοκκινσκοουφίτσα

Μόνιμο καθεστώς τα βασανιστήρια

Τα μελανιασμένα σώματα (χέρια, πόδια, κορμιά) δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για το γεγονός, δηλαδή τον άγριο ξυλοδαρμό με γκλομπ που προηγήθηκε. Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι αν βασανίστηκαν Αφγανοί πρόσφυγες από την Αστυνομία, αλλά πόσοι άλλοι πρόσφυγες και μετανάστες πριν απ' αυτούς είχαν την ίδια μεταχείριση, αλλά η περιπέτειά τους δεν έγινε γνωστή, επειδή ο φόβος της απέλασης σφράγισε τα στόματα. Για την Αστυνομία, όμως, είχαμε και πάλι ένα... μεμονωμένο περιστατικό, για το οποίο θα... διεξαχθεί έρευνα.

Επί δυο-τρεις μέρες κρατούσε το βασανιστήριο. Κάποιους τους «τσιμπάγα» στο δρόμο. Κάποιους άλλους στο σπίτι που έμεναν. Τους πήγαιναν στο Τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα και εκεί τους χτυπούσαν άγρια, ζητώντας τους πληροφορίες για κάποιο πρόσωπο που τους έδειχναν σε φωτογραφία. Επώθησε ότι ήταν κάποιος κρατούμενος που την κοπάνησε από το Τμήμα. Οι μπάτσοι ανέλαβαν να τον βρουν (προφανώς για να αποκαταστήσουν την τιμή τους) και για να το πετύχουν

μπουκάριζαν σε σπίτια Αφγανών και βασάνιζαν όποιον έβρισκαν μπροστά τους.

Μέχρι που τρεις μέρες μετά την έναρξη του πογκρόμ κάποιοι κατήγγειλαν το γεγονός σε οργανώσεις υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αυτές με τη σειρά τους στον Τύπο. Τότε επιλήφθηκε και η ΓΑΔΑ, που έστειλε εκπρόσωπό της για να ενημερώσει ότι διατάχθηκε έρευνα για τον καταλογισμό **τυχόν** ευθυνών. Και ποιος διεξάγει την έρευνα; Η Υποδιεύ-

θυνση Ασφαλείας Αθηνών! Δηλαδή, μπάτσοι ελέγχουν μπάτσους! Ο,τι πρέπει για να θαφτεί και αυτή η υπόθεση και να φτάσει αποδυναμωμένη στα δικαστήρια, αν και όταν φτάσει (οι ανθρωπιστικές οργανώσεις δήλωσαν ότι μαζεύουν στοιχεία και θα προσφύγουν στη Δικαιοσύνη).

Είναι λογικό να προσφύγουν αυτές οι οργανώσεις στη Δικαιοσύνη και κανείς δεν μπορεί να τους πει ότι κάνουν κακώς. Όμως, το τεράστιο πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα θα παραμείνει, ακόμα και αν κάποιοι μπάτσοι διωχτούν για το συγκεκριμένο περιστατικό. Τα Αστυνομικά Τμήματα δεν διαφέρουν σε τίποτα από κολαστήρια τύπου Αμπού Γκράιμπ, όταν σ' αυτά «φιλοξενούνται» μετανάστες και πρόσφυγες. Δηλαδή, άνθρωποι που δεν έχουν τη δυνατότητα άμυνας, είτε είναι νόμιμοι είτε όχι.

Τα περιστατικά του βασανισμού των Αφγανών προσφύγων έγιναν γνωστά ελάχιστα μέρες μετά το επεισόδιο της λεωφοροπειρατείας, που Αστυνομία, πολιτικό σύστημα και ΜΜΕ εκμεταλλεύτηκαν για να κάνουν φασιστι-

κού τύπου προπαγάνδα σχετικά με τον κοινωνικό ρόλο της Αστυνομίας και να πείσουν τον ελληνικό λαό, ότι δεν πήγαν χαράμι τα λεφτά που πλήρωσε (χωρίς κανείς να τον ρωτήσει αν ήθελε να τα πληρώσει) για την «ασφάλεια» της Ολυμπιάδας. Όμως, το ελληνικό Αμπού Γκράιμπ ούτε πρωτοσέλιδο έγινε, ούτε συζητήθηκε στα τηλεπαράθυρα. Πώς, λοιπόν, να μην αισθάνονται πλήρως καλυμμένοι και ασφαλείς οι βασανιστές; Άλλωστε, και με τα βασανιστήρια... κοινωνικό έργο επιτελούν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι μπάτσοι αρχικά δήλωναν πως δεν μπορούν να βρουν τους δράστες, επειδή οι Αφγανοί πρόσφυγες αρνούνται να καταθέσουν και να κάνουν μηνύσεις. Επειδή, όμως, οι αντιρατσιστικές οργανώσεις επέμεναν και αναγκάστηκε να παρέμβει η Εισαγγελία Αθήνας, με το που έσκασε μύτη εισαγγελέας στην Αχαρνών αμέσως βρέθηκαν οι μάρτυρες. Ποια θα είναι η συνέχεια; Προφανώς οι μπάτσοι θα προσπαθήσουν να τους εκφοβίσουν για να μην καταθέσουν ή να μην προβούν σε αναγνωρίσεις. Αυτό τουλάχιστον δεν πρέπει να τους περάσει.

Μια δίκαιη απάντηση

Ήταν μια δίκαιη απάντηση. Τα όσα έγιναν έξω από το Α.Τ. Αχαρνών. Διαδηλωτές από διάφορες συλλογικότητες του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού χώρου συγκεντρώθηκαν εκεί (χωρίς οι μπάτσοι να το πάρουν ειδηση) και επιτέθηκαν στο Τμήμα, σπάζοντας εξωτερικά τζάμια και ανατρέποντας περιπολικά και ασφαλίτικα αυτοκίνητα.

Ποιος μπορεί να πει ότι αυτή η ενέργεια δεν ήταν κοινωνικά νομιμοποιημένη, μετά τα βασανιστήρια σε βάρος των Αφγανών προσφύγων και την προκλητική προσπάθεια συγκάλυψής τους; Είναι χαρακτηριστική η αμηχανία των καναλιών, που δεν τόλμησαν να επιδοθούν στη συνήθη σε τέτοιες περιπτώσεις προβοκατορολογία, αλλά συνέδεσαν ευθέως αυτή τη μαχητική ενέργεια με τα βασανιστήρια σε βάρος των προσφύγων.

Αρκετή ώρα μετά τη μαχητική εκδήλωση έξω από το Α.Τ. Αχαρνών, Ζητάδες συνέλαβαν σε άλλο σημείο έναν από τους διαδηλωτές (δεν δημοσιεύουμε το όνομά του σε βόμβη την επιθυμία του, που εκφράστηκε μέσω του συνη-

γούρου του Κώστα Παπαδάκη). Όταν έφτασαν περιπολικά για να τον παραλάβουν ένας από τους μπάτσους επιτέθηκε εναντίον του χτυπώντας τον με μπουνιές. Οι Ζητάδες μπήκαν στη μέση, όμως ο ξυλοδαρμός συνεχίστηκε αργότερα. Οι μπάτσοι σταμάτησαν το περιπολικό πολλά μέτρα μακριά από το Τμήμα και μόλις κατέβασαν τον συλληφθέντα, δεμένο με χειροπέδες, τρεις ένστολοι και δυο με πολιτικά έπεσαν πάνω του και άρχισαν να τον χτυπούν με μπουνιές και κλωτσιές.

Όταν μετά από καναδυό ώρες τον οδήγησαν στη ΓΑΔΑ, τον ξαναχτύπησε μέσα στο ασανέρ ένας ασφαλίτης της Υπηρεσίας Προστασίας Πολιτεύματος, που τον συνόδευε. Ήταν τέτοια η κακοποίησή του που οι ίδιοι οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να τον πάνε στο Ιπποκράτειο, όπου οι γιατροί κατέγραψαν την κακοποίηση και τον περιέθαλψαν.

Ο συλληφθείς κράτησε μια γενναία πολιτική στάση. Δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στη διαδήλωση και υπεράσπισε αυτή την πολιτική πράξη. Αρνήθηκε τις κατηγορίες

που του απέδωσαν, δηλώνοντας ότι ο ίδιος δεν συμμετείχε γιατί εκ των πραγμάτων δεν μπορούσε να συμμετάσχει στις ανατροπές αυτοκινητών και τις άλλες ενέργειες, επειδή πρόσφατα έχει υποστεί εργατικό ατύχημα και έχει δυσκολία στην κίνηση.

Η Υπηρεσία Προστασίας Πολιτεύματος της ΓΑΔΑ έφτασε τη... συνήθη δικογραφία με δυο κακουργήματα και 4 πλημμελήματα: Σύσταση και συμμορία (τρομονόμος), εμπρησμός από πρόθεση με κίνδυνο για ανθρώπους, απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης, διακεκριμένες φθορές, διατάραξη κοινής ειρήνης, παράνομη οπλοφορία και οπλοχρησία! Βέβαια, εμπρησμός ή απόπειρα εμπρησμού δεν υπήρξε. Μολότοφ δεν έπεσαν, παρά μόνο καναδυό φωτοβολίδες. Ούτε, φυσικά, απόπειρα σωματικής βλάβης. Όσο για την οπλοφορία και την οπλοχρησία, πάνω στον συλληφθέντα βρέθηκε ένα σκεπάρνι που δήλωσε από την πρώτη στιγμή ότι το βρήκε πεταμένο και το μάζεψε για τη δουλειά του (είναι οικοδόμος) και ένας κρίκος για κλει-

διά, που εμφανίστηκε σαν... σιδηρογροθιά.

Η εισαγγελία ακαίρεσε αμέσως την κατηγορία του τρομονόμου (δεν μπορούσε να σταθεί με τίποτα, αλλά οι μπάτσοι επιμένουν να τη βάζουν σε καθένα που συλλαμβάνεται μετά από μαχητικές κινητοποιήσεις) και μετέτρεψε τον εμπρησμό σε απόπειρα εμπρησμού. Ο δε ανακριτής (με σύμφωνη γνώμη και του εισαγγελέα) άφησε ελεύθερο τον συλληφθέντα, επειδή δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ότι αυτός έριξε τις φωτοβολίδες. Δεν του έβαλε χρηματική εγγύηση, αλλά του έβαλε τους περιοριστικούς όρους της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της παρουσίας στην Αστυνομία. Περιοριστικοί όροι για πλημμελήματα; Είναι η εκδίκηση του ανακριτή που δεν μπορεί να προφυλακίσει έναν κατηγορούμενο.

Παρά την καταρακτώδη βροχή, περισσότερα από 100 άτομα συγκεντρώθηκαν στα δικαστήρια των Ευελπίδων για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον συλληφθέντα αγωνιστή.

■ Με αφορμή μια επιστολή

Η Θρησκεία είναι το όπιο του λαού

Ανέκαθεν η οργανωμένη θρησκεία, δηλαδή η εκκλησία, υπήρξε ο πιο πιστός και αφοσιωμένος, ο πιο φανατικός, ο πιο επίμονος σύμμαχος της εξουσίας ενάντια στο λαό. Πρώτα της φεουδαρχίας κι έπειτα της αστικής τάξης.

Τούτο το ρόλο της αναγνωρίζει το αστικό κράτος γι αυτό και την προικίζει πλουσιοπάροχα, της εξασφαλίζει προνόμια και φτιάχνει νόμους στα μέτρα της.

Αποτελεί κομμάτι της πνευματικής αντίδρασης και έχει σημαντικό μερίδιο στην προσπάθεια που γίνεται για ν' αποτραπεί το ζύπνημα των σκλάβων.

Και αν στα άλλα κράτη του καπιταλισμού, τον καιρό που οι αστοί εξορμούσαν για την κατάκτηση της εξουσίας, την εκκλησία τη βρήκαν αντιμέτωπη και σύμμαχο της φεουδαρχίας, γι αυτό και πήραν δραστηρία μέτρα ενάντια της που περιόριζαν την κυριαρχία της και την ανάμειξη της στις κρατικές υποθέσεις, στην Ελλάδα, με την αργή και βραδύτητα της ξεκίνησε η καπιταλιστική ανάπτυξη, την έντονα δεμέ-

νη και εξαρτημένη απ' τον ξένο παράγοντα και τα μισοφειδωδάρχη υπολείμματα, το ιερατείο διατήρησε τη δύναμη και την επιρροή του.

Η σημειολογία δεν είναι τυχαία. Το υπουργείο που έχει την ευθύνη της Παιδείας ονομάζεται Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Το μάθημα των Θρησκευτικών, ο αγιασμός στην αρχή της σχολικής χρονιάς, η υποχρεωτική προσευχή στο προαύλιο όλου του σχολείου με την έναρξη των μαθημάτων, ο τακτικός εκκλησιασμός των μαθητών, ο γιορτασμός στα πλαίσια του σχολείου των θρησκευτικών γιορτών της Ορθοδοξίας, οι πύρινοι λόγοι του Χριστόδουλου κατά τις επισκέψεις του στα σχολεία, η απαίτηση της εκκλησίας να ιδρύσει και λειτουργήσει ιδιωτικό πανεπιστήμιο, κ.λπ. είναι μέρος της δράσης που έχει αναλάβει το ιερατείο, με την υποστήριξη του αστικού κράτους για την παραπλάνηση της νεολαίας.

Στο σχολείο, εκεί που είναι το φυτώριο των νέων ψυχών, πρέπει να πέσει σημαντικό βάρος.

Βρίθουν τα σχολικά βιβλία από ιδε-

αλιστικές πατάρες και ιστορικές ανακρίβειες. Εκατοντάδες διδακτικές ώρες αναλώνονται για να αναμασήσουν τα παιδιά ξανά και ξανά τις τελετουργίες, τα άμφια του ιερατείου, να αισθανθούν το φόβο και την υποταγή απέναντι στο «Θείο» και τελικά απέναντι σε κάθε τι ισχυρό και υψηλά ιστάμενο, να νιώσουν ένοχα γιατί είναι άνθρωποι, να αποκοιμηθούν με ψευτιές, ντυμένες με γλυκά συναισθήματα κοινωνικής ειρήνης και ταξικής συνεργασίας.

Και οι δάσκαλοι γίνονται συνένοχοι σε τούτο το λιβάνισμα. Τουλάχιστον στις μέρες μας δε βλέπουμε καμιά τους προσπάθεια, κανένα τους αίτημα να διαχυθεί στο λαό η γνώση των φυσικών επιστημών, να καταργηθούν τα θρησκευτικά σαν μάθημα, να γίνει γνωστή η ιστορία των θρησκειών, να καταργηθούν στο σχολείο όλες οι εκδηλώσεις προσηλυτισμού. Δεν βλέπουμε κανένα αγώνα τους να κατανοηθεί ο σημερινός κοινωνικός ρόλος του οργανωμένου ιερατείου. Και αυτό είναι πολύ λυπηρό.

Ένα τέτοιο μέτωπο -που φυσικά απαιτείται ν' ανοιχτεί με προσοχή

ώστε να μη φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα, λόγω του βαθιού και μακρόχρονα ριζωμένου θρησκευτικού συναισθήματος- έχει τη σημασία του, ιδιαίτερα σήμερα που η αντίδραση έχει αποθρασυνθεί και εξαπολύσει όλα της τα όπλα ενάντια στο λαό. Σήμερα που μοιάζουν να έχουν ξεθωριάσει οι αξίες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης ανάμεσα στα προλεταριακά στρώματα, το όραμα ενός καλύτερου κόσμου, που έχει υποχωρήσει η ταξική συνείδηση.

Αφορμή για το σημείωμα αυτό ήταν η επιστολή ενός φίλου αναγνώστη απ' τη Χαλκιδική. Που αρνιέται να δει το παιδί του να γίνεται έρμαιο της πιο ανηθροιστικής και φασιστικής προπαγάνδας, μέσα από το μάθημα των θρησκευτικών και μάλιστα σε μια ευαίσθητη ειδικά ηλικία (Ε' Δημοτικού), εκεί που αρχίζει να καταλαβαίνει τον εαυτό του και τον κόσμο.

Και είναι προς τιμή του που δίνει τις δικές του μάχες αυτός ο σύντροφος, έστω και μόνος εκεί στη μακρινή και πολλές φορές ξεχασμένη επαρχία.

Μας ενημερώνει ο σύντροφος αναγνώστης για το περιεχόμενο του συγκεκριμένου μαθήματος του σχολικού βιβλίου των θρησκευτικών, που έχει τον τίτλο «Διώξεις της ορθοδοξίας στην εποχή μας», όπου δίκην ιστορικής αναφοράς στα «αθεϊστικά» κράτη της Αλβανίας και της Ρωσίας, μετά την επανάσταση του 1917, γίνεται φασιστική προπαγάνδα στα παιδιά του Δημοτικού.

Και παρατηρεί εύστοχα, σε επιστολή που απέστειλε στο δάσκαλο του παιδιού του, στο διευθυντή του σχολείου και στην εφημερίδα μας πως «η συγκεκριμένη ενότητα έχει πολιτική τοποθέτηση, κάνει προσηλυτισμό του χειρίστου είδους σε νεαρά άτομα που δεν έχουν ακόμα διαμορφώσει πολιτική συνείδηση, ενώ θυμίζει σχολικά βιβλία άλλων εποχών που τόσο τραυμάτισαν την κοινωνία μας, χωρίζοντάς την σε «εθνικόφρονες» και «μιάσματα».

Σήμερα, λοιπόν, που περισσεύουν η υποκρισία, η απραξία και η παραίτηση από κάθε ταξικό συμφέρον και διεκδίκηση, τέτοιες ενέργειες είναι πάντα καλοδεχούμενες.

Αποθρασυμένα τα φασιστοειδή

Συμμορία φασιστοειδών της Χρυσής Αυγής έχει πραγματοποιήσει το τελευταίο διάστημα τουλάχιστον δυο επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες στην περιοχή της Ηλιούπολης, όπως μας κατήγγειλαν σύντροφοι. Σημειώνουμε το γεγονός γιατί στη συγκεκριμένη περιοχή δεν είχαν παρατηρηθεί παρόμοια κρούσματα στο παρελθόν και επειδή βρίσκεται στον ίδιο άξονα με το Νέο Κόσμο και το Μπραχάμι, όπου οι νεοναζί έχουν αναπτύξει σχετικά πυκνή συμμοριτική δράση το τελευταίο διάστημα.

Φαίνεται πως έχουν επιλέξει τη μέθοδο της... εξαγωγής της δράσης τους. Βγαίνουν παγανιά και παραμονεύουν σε απόμερα σημεία. Χτυπούν ξεμοναχιασμένους μετανάστες που βαδίζουν αμέριμνοι και φεύγοντας γεμίζουν την περιοχή με τρικάκια με ρατσιστικά συνθήματα.

Είναι περιττό να πούμε πως δεν περιμένουμε από την Αστυνομία να σταματήσει τους νεοναζί. Αυτή τους κάνει πλάτες και συνεργάζονται μαζί τους. Σημειώνουμε, όμως, πως αυτές οι συμμορίες αισθάνονται άνετα μέσα στο κλίμα της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, που ξαναφουντώνει καθώς η οικονομική κρίση χτυπά την εργαζόμενη ελληνική κοινωνία.

... ΒΙΒΛΙΑ ...

ΤΑΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
«Γκουντμπάι μίστερ Μίλερ»

Είναι μόλις 26 ετών και αυτό είναι το πρώτο του βιβλίο, όμως ο Τάσος Αναστασίου έχει καταλάβει ήδη μια θέση στην κορυφή των ελληνικών πολιτικών γελοιογράφων, συνεχίζοντας επάξια μια μεγάλη παράδοση. Ο τίτλος του βιβλίου δίνει το πολιτικό στίγμα, όμως καλύτερα μας το δίνει ο ίδιος στο μικρό προλογικό σημείωμα που συνοδεύει την έκδοση:

«Ο τίτλος αυτού του βιβλίου δεν είναι απόλυτα... ειλικρινής. Δεν είναι και όλες οι σελίδες αφιερωμένες στον κ. Μίλερ - πολύ του πάει. Απλά ο κ. Μίλερ, όχι ως πρόσωπο αλλά ως επικυριαρχικό σύμβολο, αποτελεί κάτι σαν συνεκτικό ιστό των θεμάτων επικαιρότητας που μας απασχόλησαν, από τις εσωτερικές και τις διεθνείς πολιτικές εξελίξεις μέχρι την τρομοκρατία (εισαγόμενη και εντόπια) και από τους αλήστου μνήμης Ολυμπιακούς

Αγώνες κ.λπ. μέχρι τα πάσης φύσεως "μεγάλα φαγοπότια". Σε κάθε περίπτωση -πάντως- αυτό το "γκουντμπάι" ισχύει. Τουλάχιστον ως ευχή και ως προσδοκία απαλλαγής από τα όσα εκφράζουν οι όποιοι κ. Μίλερ...».

Το βιβλίο περιλαμβάνει πολιτικές γελοιογραφίες του Τάσου Αναστασίου των ετών 2003 και 2004, που κατά την άποψή μας υλοποιούν την πιο ανελέητη κριτική στην επικαιρότητα αυτών των ετών, σε όλα όσα σφράγισαν την πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου μας. Συνηθίζεται αυτά τα βιβλία να αγοράζονται σε περιόδους γιορτών. Νομίζουμε, όμως, πως αυτή είναι μια πολύ κακή συνήθεια. Το «Γκουντμπάι μίστερ Μίλερ» του Αναστασίου είναι ένα πολιτικό βιβλίο που συστήνουμε ανεπιφύλακτα (εκδόσεις «Πολύτυπο», σχήμα 21x24, 160 σελ.).

Ιπποκράτης Ι. Μυλωνάς ΥΠΟΘΕΣΗ 17Ν

Γιατί δεν ήταν δίκαιη η δίκη

Η πιο πολύκροτη αγόρευση συνηγόρου υπεράσπισης στη δίκη για την υπόθεση της 17Ν κυκλοφόρησε σε βιβλίο από τις εκδόσεις «Προσκήνιο - Αγγελος Σιδεράτος». Οι αναγνώστες της «Κ» θυμούνται τον Ιπποκράτη Μυλωνά από τα ρεπορτάζ της εφημερίδας μας στην περίοδο της δίκης. Συνήγορος του Βασίλη Τζωρτζάτου, μαζί με τους Κώστα Παπαδάκη και Δημήτρη Παρρασκευόπουλο, ξεχώρισε από την αρχή για την ευρύτητα των νομι-

κών του γνώσεων στο ποινικό δίκαιο, ουσιαστικό και δικονομικό, καθώς και για την αποφασιστικότητα των παρεμβάσεών του, που τον έφεραν σε διαρκή σύγκρουση με την έδρα, με τον αλαζόνα πρόεδρο Μιχάλη Μαργαρίτη και τους δυο εισαγγεείς, Λάμπρου και Μαρκή. Αποκορύφωμα αυτής της σύγκρουσης ήταν η αγόρευσή του, που κράτησε έξι μέρες (όπως είπαν οι στατιστικοί, ήταν ρεκόρ αγόρευσης στα δικαστικά χρονικά τουλάχιστον των τελευταίων τριάντα ετών).

Η αγόρευση Μυλωνά είχε μια ιδιομορφία σε σχέση με τις αγορεύσεις των υπολοίπων συνηγόρων υπεράσπισης. Ήταν μια συστηματικότερη καταγραφή όλων των παραβιάσεων που έγιναν στη διάρκεια εκείνης της δίκης. Γνήσιο τέκνο του αστικού νομικού πολιτισμού, όπως εύστοχα τον χαρακτήρισε ο Κ. Πα-

παδάκης, ο Ι. Μυλωνάς αισθάνθηκε βαρύτερα προσβεβλημένος ως νομικός από τα όσα έγιναν σε εκείνη τη δίκη (και στην προδικασία). Ετσι, στηριγμένος αποκλειστικά σε νομικά επιχειρήματα, ξετίναξε τις μεθοδεύσεις της δίκης και απέδειξε ότι δεν ήταν μια δίκη σύμφωνα με τους κανόνες του ποινικού δικαίου, αλλά μια δίκη πολιτικής σκοπιμότητας, χάριν της οποίας και το δικονομικό και το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο έγιναν κουρέλια.

Τα όσα είχε επισημάνει στην αγόρευσή του ο Ι. Μυλωνάς αποκτούν πλέον μια άλλη αξία, καθώς έχει δημοσιευτεί πλέον και το σκεπτικό της απόφασης και μπορεί κανείς να δει όχι απλώς την ένδεια, αλλά την παντελή απουσία αποδείξεων και επιχειρημάτων που να στηρίζουν την απόφαση και τις εξοντωτικές ποινές. Προσοχή, δεν πρόκειται για ένα βιβλίο που προορίζεται για νομικούς. Είναι ένα βιβλίο που μπορεί να το παρακολουθήσει ο καθένας. Ένα βιβλίο ιδιαίτερα χρήσιμο ενόψει της δίκης στο δεύτερο βαθμό, που θα ξεκινήσει στις 2 του ερχόμενου Δεκεμβρίου.

Το βιβλίο αποτελείται από 407 σελίδες και συνοδεύεται από πολλές γελοιογραφίες του Τάσου Αναστασίου, που έγιναν την περίοδο της δίκης, καθώς και από δυο παραρτήματα. Στο πρώτο περιλαμβάνεται η βιβλιογραφία που επικαλέστηκε στην αγόρευσή του ο συνήγορος και στο δεύτερο μια σειρά πληροφοριακά στοιχεία για την «ταυτότητα» της συγκεκριμένης δίκης.

Στα πρακτορεία και τα καζίνα η Ελλάδα αναστενάζει

Πρώτο σημείωμα για φέτος και ως προσπαθήσουμε να δώσουμε με μερικές λέξεις την αθλητική και όχι μόνο, επικαιρότητα της χρονιάς που πέρασε.

Αθήνα: η κατάκτηση του Euro 2004 και η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, είχε σαν αποτέλεσμα η πρωτεύουσα της χώρας μας, να αποτελέσει για αρκετές μέρες το σημείο αναφοράς της αθλητικής επικαιρότητας.

Βιολί: μουσικό όργανο, αλλά και μεταφορικά, σκοπός, χαβιάς. Αναφερόμαστε στα λαμόγια που συνεχίζουν και θα συνεχίσουν να λυμαίνονται τον ελληνικό αθλητισμό.

Γουδί: Ο ιερός τόπος για τους απανταχού οπαδούς του Παναθηναϊκού, κινδυνεύει

να μετατοπιστεί αρκετά νοτιότερα προς την παραλία του Ελληνικού. Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται περίτρανα ότι στο βωμό του κέρδους οι καπιταλιστές πουλούν «ιερά και όσια» της ομάδας.

Δωδέκαθλο το Μοντέρνο: Το νέο άθλημα που συναρπάζει τους Έλληνες. Λόττο, Πρότο, Τζόκερ, ΚΙΝΟ, Super 3, Extra 5, Πάμε Στοίχημα, Ρουλέτα, Black Jack, Ζάρια, Πόκα και Ιππόδρομος. Η αθλητική Ελλάδα αντί για τα γήπεδα αναστενάζει στα πρακτορεία και τα καζίνο, με την προτροπή σύσσωμης της αθλητικής και πολιτικής ηγεσίας του τόπου.

Εθνική Ελλάδας: γεια σου. Το καλοκαιρινό ποδοσφαιρικό παραμύθι, εκτός από «Δράκους», είχε και αίσιο τέλος. Η επιτυχία γιορτάστηκε με πρωτοφανείς εκδηλώσεις χαράς από όλους μας για μερικές μέρες και μετά μέσα τα κεφάλια. Η έναρξη του πρωταθλήματος μας προσεγίωσε στην οδυνηρή πραγματικότητα του μίζερου και πλήρως απαξιωμένου ελληνικού ποδοσφαίρου.

Ζωή: Όπως λέει και το γνωστό σλόγκαν: «η Ζωή είναι ωραία, αλλά πιο ωραία είναι η αδελφή της η Δέσποινα» (προς αποφυγή παρεξηγήσεων δεν αναφερόμαστε στη γνωστή αιμόδο και σύζυγο του president Ντέμη).

Ηπτα: Οδυνηρό αποτέλεσμα αθλητικής αναμέτρησης. Πραγματικοί πρωταθλητές είναι αυ-

τοί που μπορούν να αποδεχτούν και να διαχειριστούν σωστά την ήττα, που είναι εξίσου πιθανό αποτέλεσμα με τη νίκη.

Θέμα: Το μεγάλο ζητούμενο για τον ελληνικό αθλητισμό και ιδιαίτερα για το ποδόσφαιρο.

Ισορροπίες: Η στήλη καταβάλλει επίπονες προσπάθειες για να ισορροπήσει ανάμεσα στην οπαδική προτίμηση και την

της Αθήνας σκιάστηκε από τις υποθέσεις ντόπιγκ των Κεντέρη - Θάνου στο στίβο και του Σαμπάνη στην άρση βαρών, που αποτέλεσαν και τη μοναδική χαρά το διάστημα αυτό για όλους εμάς που βρισκόμαστε «εκτός των τειχών».

Ξεφτίλα: Η πολιτική ηγεσία και ο πνευματικός κόσμος της

σύνθημα: «Έπεσε η Χούντα» δίνει και πάλι τους δρόμους της Αθήνας.

Τσαγαρίδας Χρήστος: «Μια πολιτική παρακαταθήκη αφήνω: Ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε» (απόσπασμα από το «κατηγόρω» του στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού, 8 Ιούλι 2004).

Υπαγωγή: στο άρθρο 44. Το φαινόμενο president Ντέμης χτύπησε το ελληνικό ποδόσφαιρο, χωρίς να μπορούμε μέχρι σήμερα να κάνουμε εκτίμη-

ση και αποτίμηση των συνεπειών του. Το μόνο σίγουρο είναι ότι τα λαμόγια που έφραγαν τα φράγκα από το ταμείο της ΑΕΚ πήραν άφραση αμαρτιών και τα γλεντάνε σε βάρος μας, αφού για μια ακόμη φορά ο ελληνικός λαός θα πληρώσει τα γαμησιότικα.

Φιλοθέη: Κυριλέ προάσιο της Αθήνας, το άλσος του οποίου κινδύνευε να καεί από τα πυροτεχνήματα που έριξε η Γιάννα Αγγελοπούλου - Δασκαλάκη - Παρθένη, για να γιορτάσει την οργανωτική επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων, σε μια πραγματικά «καυτή» νύχτα, στην οποία ζήσαμε σε όλο της το μεγαλείο την ξεφτίλα της πολιτικής ηγεσίας και του πνευματικού κόσμου της χώρας.

Χαριστέας: κεφαλιά και γκοοσοολ. «Σήκωσε το, το γαμημένο, δεν μπορώ, δεν μπορώ, να περιμένω».

Ψηφοφόροι: Στις εκλογές στις 7 Μάρτη, η πλειοψηφία αυτών που πήγαν στις κάλπες για να ασκήσουν την εκλογική αυταπάτη τους αποφάσισε να τοποθετήσει στη θέση του πρωθυπουργού της χώρας τον Κωστάκη τον Καραμανλή. Η «επάρατος» Δεξιά απειλεί να γκρεμίσει όσα έχτισε με κόπο ο ελληνικός λαός...

Ωμέγα: Τελευταίο γράμμα της ελληνικής αλφάβητου. Όπως καταλάβατε, η ας την πούμε ανασκόπηση έφτασε στο τέλος της.

Κος Πάπιας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Δεν κράτησαν οι χοροί...

αντικειμενικότητα, που είναι απαραίτητο συστατικό για μια σωστή ανάλυση. Αν και το σωματικό μου βάρος δεν αφήνει περιθώρια για ιδιαίτερα λεπτούς χειρισμούς, θέλω να πιστεύω ότι τα έχω καταφέρει. Ελπίζω στο μέλλον το αποτέλεσμα να είναι καλύτερο (σύντομα ξεκινάω δίαιτα...).

Κουφοντίνας Δημήτρης: «Αρνούμαι να αποδεχτώ την προσπάθεια απαξίωσης της Επαναστατικής Αριστεράς» (απόσπασμα από το «κατηγόρω» του στο έκτακτο στρατοδικείο του Κορυδαλλού, 24 Ιούλι 2003).

Λοταρία: Οι παλιότεροι θα θυμούνται κάποιο γεροντάκι με το καλάθι του, να προσπαθεί να βγάλει το μεροκάματο, κληρώνοντας τσιγάρα, ποτά κλπ. τις Κυριακές στα γήπεδα. Ο υποφαινόμενος πολλές φορές είχε σταθεί αρωγός στην προσπάθεια αυτή, όταν με την ιδιότητα του πισιακά τραβούσε το τυχερό νούμερο. Νοσταλγικές εικόνες μια εποχής που χάνεται ανεπιστρεπτή.

Μωρό: Η έλευσή του μετέτρεψε τον Πάπια σε Κο Πάπια, χωρίς όμως να συνοδεύεται με αλλαγές στο στυλ και τη νοοτροπία του Πάπια που όλοι έχετε αγαπήσει. Οι όποιες ελπίδες αλλαγής μετατίθενται στο μέλλον, όταν με την έλευση του δεύτερου μωρού επέλθει νέα μετατροπή, από Κος Πάπιας σε Κος Κος Πάπιας.

Ντόπιγκ: Η οργανωτική επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων

χώρας, που στο όνομα της επιτυχίας της «εθνικής υπόθεσης» της Ολυμπιάδας ανέχτηκε τη Γιάννα Αγγελοπούλου - Δασκαλάκη - Παρθένη. Ευτυχώς που με το τέλος των αγώνων εξαφανίστηκε από τη ζωή μας η Γιάννα.

«Όπου με πάει ο άνεμος, πιάω»: Το αγαπημένο τραγούδι των Ελλήνων διαιτητών, οι οποίοι βρίσκονται στα πρόθυρα νευρικής κρίσης. Η κυριαρχία του Κόκκαλη στο ελληνικό ποδόσφαιρο τελείωσε, αλλά ακόμη δεν έχει οριστεί ο διάδοχός του, με συνέπεια τα «κοράκια» να μην ξέρουν υπέρ ποιου να σφυρίζουν.

Παγκράτι: Ο απόλυτος ορισμός της λέξης «ομάδα». Όπως καταλάβατε, χάθηκε κάθε ισορροπία ανάμεσα στην οπαδική προτίμηση και την αντικειμενική ανάλυση. Ο αγώνας για την παραμονή στην Α κατηγορία στο βολέι συνεχίζεται και άπαντες οι αναγνώστες της στήλης είναι προσκεκλημένοι στο ματς κόντρα στον Πανελλήνιο του καπιταλιστή Μίνωα Κυριακού, τη Δευτέρα 10-1-04 στο Μετς.

Ροναλντίνιο, Ρονάλντο, Ριβάλντο: Η ποδοσφαιρική μαγεία γράφετε με Ρο.

Σουτ: Με αυτόν τον τρόπο ο «Μανόλης» πέτυχε το νικητήριο γκολ του Παναθηναϊκού στον τελευταίο αγώνα του περσινού πρωταθλήματος κόντρα στον Πανηλιακό και χάρισε τον τίτλο του πρωταθλητή στους πράσινους μετά από 7 χρόνια κυριαρχίας του Ολυμπιακού. Το

■ ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΑΜΕΝΑΜΠΑΡ Η Θάλασσα μέσα μου

«Στο «Οι άλλοι» είχαμε την οπτική μιας οικογένειας από την σκοτεινή πλευρά, από το θάνατο. Στο «Η Θάλασσα μέσα μου» έχουμε την οπτική του θανάτου από την σκοπιά της ζωής». Με το σύντομο αυτό σχόλιο, ο ήδη διάσημος Αμενάμπαρ μας εισάγει στην (πραγματική) ιστορία του Ραμόν Σαμπέδρο (Χαβιέρ Μπάρντεμ), ενός ανθρώπου τετραπληγικού που πέρασε 25 χρόνια της ζωής του καθηλωμένος στο αναπηρικό κρεβάτι και μαχόμενος για το δικαίωμα του σε έναν αξιοπρεπή θάνατο -ένα δικαίωμα που το ισπανικό κράτος ποτέ δεν του αναγνώρισε.

Βραβευμένο στο φεστιβάλ Βενετίας, υποψήφιο στα επόμενα όσκαρ και ταινία έναρξης του φετινού φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, το «Η Θάλασσα μέσα μου» προσεγγίζει μέσα από το συγκλονιστικό παράδειγμα και την σπάνια προσωπικότητα του Ρ. Σαμπέδρο την προβληματική της ευθανασίας αφήνοντας τον θεατή εμβρόντητο από τη συγκινησιακή φόρτιση. Ο Αμενάμπαρ θέτει την κλασική χολιγουντιανή μέθοδο θυμικού επηρεασμού στην υπηρεσία ενός αληθινού δράματος και με επίκεντρο την ιδέα ότι η απαγόρευση της εθανασίας μπορεί να στηρίζεται μόνο σε μεταφυσικές θρησκευτικές αντιλήψεις, κινηματογραφεί το τρομερό δίλλημα της συμμετοχής ή μη στον εκούσιο θάνατο ενός ανθρώπου για να μας πείσει τελικά ότι «η ζωή είναι δικαίωμα, όχι υποχρέωση».

■ ΟΛΓΑ ΜΑΛΕΑ

Λουκουμάδες με μέλι

Ο Μάνος, μορφονιός με σεξουαλικά προβλήματα, δραπέτευε από την Αθήνα στο χωριό του για να ανακαλύψει ότι ο θεός του χρησιμοποιεί τους φοβερούς λουκουμάδες με μέλι των διδυμων γεροντοκορών Ισμήνης και Αντιγόνης με στόχο να αποπλανήσει ένα μικρό αγοράκι. Χάρη στο Μαρικάκι, το κατοικίδιο γουρούνι της ευτραφούς του θείας και μέγα ανιχνευτή λουκουμάδων, αλλά και στη Φένια, τη σεξοβόμβα βοηθό του ντόπιου μεγαλονεκροθάφτη, ο Μάνος καταφέρνει να αποτρέψει το κακό, να ερωτευτεί επιτέλους και να διαλύσει τα συλλογικά φαντάσματα του παρελθόντος, δίνοντας καθαρτικό φινάλε με ένα μεγάλο ταψί μελωμένους λουκουμάδες.

...Αν μετά από την συνοπτική αυτή πλοκή εξακολουθείτε να διαβάσετε το σημείωμα τούτο, να σας πούμε απλώς πως λυπόμαστε που οι κινηματογραφικές δεξιότητες της Ολγας Μαλέα αξιοποιούνται μόνο σε εξορισμένες από το πραγματικό φαρσοκωμωδίες χαριτωμένες α-νοησίας και πως οι φρεσκότατοι και καλογυρισμένοι «Λουκουμάδες με

ΤΣΟΥΝΑΜΙ χτύπησε αστυνομικό τμήμα (ζημίες ανεφέρθησαν)

**Εμπρακτική αλληλεγγύη στους μετανάστες-πρόσφυγες
Σνόβιμγκόνταμ (σημαίνει καλή χρονιά, αλλά μάλλον το δεύτερο
συνθετικό -για το 2005- γράφεται god dam...)**

Last Christmas I was only a slave this Christmas I am fucking skint

◆ Τελευταία ανέκδοτα του 2004: «Προς επανάσταση ποιότητας το 2005», «φρέυμα μισοτιμής» (πάρε κόσμε!), «Σε περισσότερους φοιτητές το επίδομα», «Βοήθεια στην Ασία από τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας» (ΜΕΤΡΟ, 31/12/2004)

◆ Αλληλεγγύη η εκκλησία, «Αλληλεγγύη τώρα!» (Η ΑΥΓΗ, 31/12/04), μόνο ο Βαλέσα λείπει!

◆ ΚΟΜΕΠ (Περίσσειο περιοδικό, Νο 4, 2004): Εκτός της «πουστιάς» όπου η ΚΟΝΤΡΑ «θεωρεί» τον εαυτό της «ανπεξουσιαστική μ-λ συλλογικότητα(!) η -τότε- μηνιαία ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ παρουσιάζεται ως βδομαδιάτικη (άμα τόσα ξέρει το μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ, σκεφτείτε με τα απλά μέλη τι γίνεται...).

◆ Τι να πω; Θλιβόμαι βαθώς, δηλαδή, πω! πω! τι τον κάναν του κυβερνήτη της Βαγδάτης, του Ξεσκισαν τα β... (κακιές).

◆ Ο Περισσός (που κατά τον ισχυρισμό του αποτελεί την συνέχεια -και- του κατοχικού ΚΚΕ) συνεργάστηκε στην οικουμενική με τον Ξενοφώντα Ζολώτα (ο οποίος -δώς τυχαίως το 1943- εν μέση κατοχή, ήταν στο γνωμοδοτικό συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδας- βλέπε και ΚΟΜΕΠ, Γενάρης 1944, αρ. 22).

◆ Και ο 902 (TV) είχε αφιέρωμα στο Βάρναλη. Και πολύ ωραία και καλά. Αλλά, έχει γράψει πατατιές και ο μπάρμπα-Κώστας: «Τον παλιό καιρό η ολυμπιάδα σημείωνε τη χρονική περίοδο που περνούσε από ένα φωτεινό ξέσπασμα αρετής και αντρισμού σ' ένα άλλο ξέσπασμα όμοια φωτεινό. Και συνάμα βεβαίωνα στην πράξη τη συνείδηση της φυλετικής ενότητας των Πανελλήνων» (ΚΟΜΕΠ, Οκτώβρης-Νοέμβρης 1944, αρ. 31-32, σ. 14). Ξέρω, ξέρω, δεν είναι μόνο αυτό το έργο του Βάρναλη.

◆ Αφίστε το ΛΑΦΚΑ και φτιάξτε καμιά γιάφκα!

◆ Επειδή το τσουνάμι άφησε... λογαριασμούς, τι φυσικότερο να συμμετέχουν στη βοήθεια πολυεκατομμυριοχού όπως ο κ. Ομάρ Αμανάτ (αυτός όμως δεν...).

◆ Εσείς γνωρίζετε ότι «το 1960 ο χριστιανοδημοκράτης Ιταλός πρόεδρος Ταμπρόνι ήθελε να βάλει το φασιστικό κόμμα MSI στην κυβέρνηση, οργάνωσε συνάντηση στη Γένοβα, όπου έγινε μεγάλη λαϊκή διαδήλωση εναντίον της κίνησης αυτής και συμπλοκές με την αστυνομία. Τελικά η συνάντηση ματαιώθηκε - οι πρώην αντάρτες είχαν έτοιμα τα όπλα τα οποία ποτέ δεν παρέδωσαν. Το PCI (ΚΚ Ιταλίας) και τα συνδικάτα μίλησαν για "προβοκάτορες"...» (από φυλλάδιο που αναφέρεται στη Γένοβα 2001).

◆ Η ταινία ή το παιχνίδι TOMB RAIDER

προφέρονται τουμ! (όπως ταμ-τουμ...)

◆ «Υπάρχει έλλειψη κεντρικού συντονισμού στη κυβέρνηση» λέει ο Αρης Σπηλιωτόπουλος (Κόσμος του Επενδυτή, 02/01/05). Δηλαδή, πάλι στην απέξω θάνα ο νέος;

◆ «Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει δικαίωμα να χάσει τις επόμενες εκλογές». Β. Βενιζέλος (ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ, 02/01.05). Να τις ξανα-χάσει ίσως... αρχηγέ;

◆ Επίμονες ημικρανίες, αρθρίτιδα, περιέργοι πόννοι στο στομάχι τυραννούν τους κατοίκους των πόλεων οι οποίες παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα δόμησης. Αλλά (ουδώςως περιέργων) οι ιατροί συνιστούν καλή διατροφή και κόψιμο του καπνίσματος.

◆ Ενδιαφέρον το άρθρο που δημοσιεύει η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (φ. Γενάρη 2005) με τίτλο «καρκίνος και εξουσία».

◆ Ενοχλεί κάποιους γνωστούς σκηνοθέτες το «παρεμπόριο» των ταινιών τους («πειρατικά» DVD, 12 ευρώ το κομμάτι). Και λέμε μεις: άμα είναι να πάμενε τρεις νοματέοι στο γκινιματογράφο και θέμα 3X7=21 ευρώ τη μία φορά, 84 τοιούτα τις τέσσερις, γιατί να μην αγοράμε έναν ΝΤΙ-ΒΙ-ΝΤΙ με πενήντα νομίσματα και να 'χουμε καβάτζα και δύο ταινιούλες;

◆ «Η συχνότητα χρήσης κάνναβης διευρύνθηκε σε ομάδα 220 ασθενών με σκληρήνωση κατά πλάκας. Από το σύνολο των ασθενών, 72 ανέφεραν ότι είχαν καταναλώσει κάνναβη για ποικίλους λόγους, ενώ 29 ανέφεραν ότι χρησιμοποιούσαν συνεχώς κάνναβη για την αντιμετώπιση συμπτωμάτων της νόσου τους. Η χρήση κάνναβης για θεραπευτικούς λόγους παρουσίαζε συσχέτιση με άρρην φύλο, καταναλώση καπνού και χρήση κάνναβης για λόγους αναψυχής. Τα συμπτώματα που, σύμφωνα με τους ασθενείς, εμφάνιζαν την μεγαλύτερη ανταπόκριση στη λήψη ήταν το άγχος, η διαταραχή του ύπνου και της διάθεσης, η υπερτονία και ο πόνος» (περιοδικό Neurology, τ. 62, 2004). Προσοχή! Το παρόν δημοσίευμα δεν απευθύνεται σε ΗΛΙΘΙΟΥΣ...

◆ «Η επαναστατική αριστερά καλεί τη βάση και τις ηγεσίες ΚΚΕ και ΣΥΝ να συνεισφέρουν στην οικοδόμηση μιας μαχητικής, εργατικής και λαϊκής αντιπολιτευσης απέναντι στο συνασπισμό εξουσίας μέχρι το τέλος, μέχρι την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής, της ίδιας της κυβέρνησης της ΝΔ, με αγώνες και όχι με εκλογικές αυταπάτες» (ΠΡΙΝ, 19/12/04). «Καλεί» ο γάιδαρος τον πετεινό. (Τελικά, η έτσι είναι επαναστατική, ανεξάρτητη, ριζοσπαστική ή σκέτα σπαστική αριστερά;).

◆ ΠΡΙΝ (19/12/04) - συνέχεια: «Αν και οι αγορές αυτές λειτουργούν εδώ και χρόνια... φέρνοντας κοντά στους εργαζόμενους τα ποιοτικά τρόφιμα σε τιμές -μεγαλύτερες των συμβατικών- αλλά πάντως... λογικές». (Αναφέρετε στα «βιολογικά» προϊόντα: αλλά τιμές μεγαλύτερες των συμβατικών και λογικές για τους εργαζόμενους μόνον ο χορτάτος συντάκτης του ΠΡΙΝ μπορεί να βρει. «Βιολογική» και η τιμή της γαλοπούλας σε «βιολογικό» μαγαζιά 11 ευρώ και βάλτε - το κιλό).

◆ «Οι πλουτοκράτες με επικεφαλής το εφοπλιστικό και χουντικό εγκληματικό κεφάλαιο, θέλουν να μας μεταβάλλουν σε μειοψηφία του πληθυσμού της χώρας μας. Θέλουν να μας αντικαταστήσουν με ξένες καθυστερημένες, υποτακτικές. Γιατί δεν τους κάνουμε σαν λαός. Σύσσωμοι οι 350 βουλευτές της «Βουλής των Εφήβων, οι οποίοι εξέφρασαν τη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αποφάσισαν ότι πρέπει να μειωθεί δραστικά ο αριθμός των ξένων εργατών και να μείνουν μόνο 300.000 στην Ελλάδα». Σοσιαλιστική Προοπτική, Δεκέμβρης 2004. Μετά από όλες τις δολοφονίες μεταναστών εργατών η συγκεκριμένη «Κομμουνιστική, Τροτσκιστική Ένωση» δέον όπως κατατάσσεται στις επίσημες ομάδες εφόδου του Ασιατικού («μετά -ή μαζί με- την Χρυσή Αυγή»). Σπαράχτε τους!

◆ «Η Αντικαπιταλιστική Συμμαχία... μπόρεσε να δώσει δείγματα γραφής για το τι μπορεί να προσφέρει στην αριστερά ο αντικαπιταλισμός. Βοήθησε, πχ, το κίνημα των συμβασιούχων να γίνει πολιτικό γεγονός βγάζοντας μια αφίσσα που συνέδεσε το ζήτημα αυτό με τον πόλεμο, με απλό τρόπο: Με τον Καραμανλή σαν θείο-Σαμ και το σύνθημα «Θέλω εσένα στο Ιράκ συμβασιούχε». (Περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα κάτω», τ. 29, Μάης-Ιούνης 2004). Αυτό είναι, ρε παιδί μου, η ζωή τραβεί την ανηφόρα με σημαίες και ταμπούρα, κυρίως ταμπούρα ή -καλύτερα- τα βούρλα επί το ελληνικότερον).

◆ Δημήτρης Γκάμπριελ (Γαβριηλίδης) 28 χρονών, έχασε δύο φίλους του στους διδυμους πύργους, φλιπάρισε, κατατάχτηκε στον αμερικάνικο στρατό... τσααακ! την έφαγε κατακούτελα στο Ιράκ. (Τα στοιχεία από το δελτίο πληροφόρησης «Ο Αναρχικός», τ. 250, 30/11/04). ...χιλιάδες νεκροί (ελληνο)αμερικανοί (που λείει το σχετικό σύνθημα).

◆ Το ωραίο, αδέρφια, με την Σοσιαλιστική Προοπτική δεν είναι η ίδια αλλά οι υπόλοιπες τροτσκοργανώσεις που τηρούν σιγήν...

Βασίλης

◆ Διοικητές και τραπεζίτες ανοίγουν το ασφαλιστικό. Θα μείνουμε θεατές; (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Σπάνια συναντάς τόσο εθελοδοουλία, υποκρισία και κακομοιριά συμπικνωμένη. Οι διοικητές και οι τραπεζίτες -λέει- ανοίγουν το ασφαλιστικό. Ούτε οι βιομήχανοι -οι κοινωνικοί εταίροι κατά τους χαρτογιακάδες- ούτε υψηλόβαθμα στελέχη της κυβέρνησης, ούτε στελέχη και βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Κατά την «υψηλόβαθμη» γραφειοκρατία, δεν ισχύει ο κινητήριος μοχλός της καπιταλιστικής κοινωνίας, η δίψα για όλο και περισσότερο κέρδος.

Μετά τι θέλουν και τα σκαλίζουν πάλι οι κεφαλαιοκράτες; Γιατί χάλανε την ησυχία των γραφειοκρατών και τους αποσπούν από την ιερή αποστολή τους, την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων; Είναι σωστά πράγματα αυτά; Όμως στο σύνθημα εκείνο που βγάζει μάτι είναι το ερώτημα που μας θέτουν οι γραφειοκράτες εν' είδει αγωνιστικής προτροπής. Μας ρωτούν, ρωτούν όλους τους εργαζόμενους, αν θα μείνουμε θεατές!!! Ενώ αυτοί, ε; Έχουν ξεσκιστεί στο τρέξιμο και στον αγώνα. Αλλά τί να κάνουν οι άνθρωποι, τί να καταφέρουν μόνοι τους όσο κι αν προσπαθούν, όταν εμείς κοιμόμαστε; Έχουν δίκιο!

Καλά όλ' αυτά, μπορεί να μου πείτε. Σωστά είναι και δείχνουν και την υποκρισία και την κακομοιριά των γραφειοκρατών. Η εθελοδοουλία που βρίσκεται; Βρίσκεται στη διακηρυγμένη και με συνθήματα πλέον αντίληψη της γραφειοκρατίας, ότι οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να διεκδικήσουν ούτε καν σχετική βελτίωση της θέσης τους στην καπιταλιστική κοινωνία. Που σημαίνει αυξήσεις στο μεροκάματο, βελτίωση των συνθηκών εργασίας, θέσεις δουλειάς, καλύτερη της περιθάλψης και της συνταξιοδότησης. Όλες αυτές οι ανάγκες, όλα αυτά τα δικαιώματα είναι επτασφράγιστα κλειστά για τους γραφειοκράτες. Για τους εργαζόμενους, όμως, ούτε ήταν ούτε είναι δυνατόν να είναι.

◆ 19 Μάρτη. Αθήνα, Λονδίνο, Ν. Υόρκη διαδηλώνουμε παγκόσμια ενάντια στη φρίκη της κατοχής στο Ιράκ (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο)

Θα έχετε διαπιστώσει ότι, δρώντας προβοκατόρικα, κολλάω μετά από ένα σύνθημα των αγωνιστών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ κάποια κοινοβουλευτική οργάνωση της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Όμως θα παρακαλέσω αυτή τη φορά να σταθούμε μόνο στο σύνθημα. Ας πούμε ότι δεν ξέρουμε τι γίνεται, ας πούμε ότι δεν γνωρίζουμε οργανώσεις και πολιτικές. Η αφίσσα έχει κολληθεί από το Δεκέμβρη και θα συνεχιστεί μέχρι το Μάρτη. Χτες κολλίωταν πλάι-πλάι με μια άλλη της Εργατικής Αλληλεγγύης (καλά, μιλάμε για πανδαισία από ταμπέλες αυτό το ΣΕΚ), που καλούσε σε ένα μεγάλο γλέντι. Εδώ καράβια χάνονται βαρκούλες αρμενίζουμε. Αλλά ας πάει και το παλιάμπελο. Ας επανέλθουμε στην αφίσσα: 19 Μάρτη. Από τον Δεκέμβρη ως το Μάρτη προετοιμασία. 4 μήνες προετοιμασία για μια συγκέντρωση με σφυρίχτρες ταμπούρα και φυσικά τα αναμενόμενα με αγωνία χάπενινγκ και πάρτυ. ΣΕΚ: ένα ταξιδιωτικό γραφείο με όραμα και στρατηγική.

◆ Πολιτική εκδήλωση: Προεδρική εκλογή: Νεοφιλελεύθερη συναίνεση. Μόνη απάντηση: Ενότητα στη δράση και ανασύνθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς (Κόκκινο)

Στους 6 ομιλητές -με αφορμή αυτό το πολύ σπουδαίο θέμα, τη νεοφιλελεύθερη συναίνεση για τον παρελασιάρχη, που καμιά άλλη οργάνωση της Αριστεράς δεν έπιασε την κρισιμότητά του- οι δύο ήταν του ΣΥΝ. Διότι ο ΣΥΝ δεν ανήκει απλά στην Αριστερά αλλά στη ριζοσπαστική Αριστερά. Και κλάμα οι του ΜΕΡΑ που διεκδικούσαν την αποκλειστικότητα του όρου. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι την ονομασία ΣΥΡΙΖΑ χρησιμοποιεί ο ΣΥΝ στη βουλή. Ετσι είναι. Στην πρωτοποριακή αριστερή σκέψη (πού αλλού να εντάξουμε το... Κόκκινο;) ο καθένας είναι ό,τι δηλώσει. Και ο Μητσοτάκης να δηλώσει αριστερός και μάλιστα... ριζοσπαστικός και αυτός μέσα είναι.

μέλι» συνδυάζουν κωμικούς αστέρες (Χαϊκάλης, Φιλιππίδου, Γιατάς, Κυριακίδης, κ.ά.), εξυπνα αφηγηματικά ευρήματα, μα και το απαραίτητο μπριό. Το λοιπόν, σκέτο «λουκούμι» για την ανέμελη κυριακάτικη τηλεθέασή σας!

Ε.Γ.

■ ΤΣΑΡΛΣ ΣΑΤ'ΕΡ

Alfie

Βασισμένη στο ομώνυμο θεατρικό έργο του ιρλανδού Μπιλ Νότον, η ταινία αυτή είναι ριμείκ παλαιότερης κινηματογραφικής μεταφοράς με πρωταγωνιστή τον Μάικ

κλ Κέιν, που έγινε αμέσως μετά τη συγγραφή του έργου (1966). Ο τωρινός πρωταγωνιστής Τζουντ Λο ενσαρκώνει τον γοητευτικό βρετανό εργένη που κατακτά το γυναικόκοσμο του Μανχάταν, όμως η ζωή δεν θ' αργήσει να του θυμίσει, ότι πέρα από τις απολαύσεις υπάρχουν και υποχρεώσεις και βαθύτερα αισθήματα...

Αν και ο «Alfie» είναι μια σύγχρονη εναλλακτική εκδοχή του μύθου του Καζανόβα, η ταινία πάει πιο πέρα, υπογραμμίζοντας ότι η επιπολαιότητα και η απληστία δεν είναι το καλύτερο διαβατήριο για τη ζωή και τις πραγματικές της αξίες.

Ελένη Σταματίου

«**Τ**η μεταφορά του γερμανικού μοντέλου κοινωνικής προστασίας στην Ελλάδα, ώστε να υιοθετηθούν ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, μελετά ο υπουργός Εργασίας, Πάνος Παναγιωτόπουλος. Σύμφωνα με αυτό, ο ΟΑΕΔ θα βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τους ανέργους. Αν αρνηθούν τρεις προσφορές για εργασία, θα διαγράφονται από τα μητρώα».

Η παραπάνω ειδηση είναι αλιευμένη από την φιλοκυβερνητική «Απογευματινή». Είναι δηλαδή ειδηση υπεράνω υποψίας αντικυβερνητικής σκοπιμότητας. Εκείνο που δεν μας λείπει η καλή φυλλάδα, όμως, είναι ποιο είναι αυτό το γερμανικό μοντέλο κοινωνικής προστασίας. Γιατί, βέβαια,

χές της Γερμανίας εκφράζουν φόβους για βίαιες αντιδράσεις από αυτούς που θίγονται άμεσα. Ενδεικτική της νευρικής κατάστασης η συμβουλή στο προσωπικό να απομακρύνουν αντικείμενα όπως συρραπτικές μηχανές, για να μην τους τα εκτοξεύουν οι άνεργοι».

Τί γίνεται, λοιπόν, στη Γερμανία; Από την 1η της νέας χρονιάς τέθηκε σε εφαρμογή ο νόμος Hartz IV. Ένας νόμος που πήρε την ονομασία του από τον εμπνευστή του, τον Πίτερ Χαρτζ, πρώην στελέχους της Volkswagen, που αναδείχθηκε χάρη στην προώθηση των σχεδίων μείωσης του προσωπικού. Ο Χαρτζ διορίστηκε από τη γερμανική κυβέρνηση επικεφαλής της επι-

Εργασίας δηλώνει ότι το 10% των ανέργων θα χάσει τα επιδόματα ανεργίας. Αντίθετα, τα συνδικάτα υπολογίζουν ότι το ποσοστό αυτό θα κινηθεί μεταξύ του 27% και του 48%. Μ' αυτόν τον τρόπο -λένε οι εμπνευστές του νόμου- οι άνεργοι θα βγουν στην αγορά εργασίας και θα αναζητήσουν εργασία «πιο ενεργά». Τί σημαίνει «πιο ενεργά»; Σημαίνει ότι θα δεχτούν να εργαστούν υπό οποιεσδήποτε συνθήκες αμοιβής ωραρίου και λοιπών εργασιακών σχέσεων. Άλλωστε, το ίδιο το γερμανικό κράτος φροντίζει να καθιερώσει τα προγράμματα «εργασίας ενός ευρώ», όπως τα χαρακτηρίζουν τα γερμανικά ΜΜΕ. Εργασιακά σκλαβοπάζα στα οποία η ειδι-

μανικό μοντέλο που μελετά ο... λαϊκιστής κ. Παναγιωτόπουλος. Ένα μοντέλο που προωθεί τη στρατηγική της Λισαβόνας, για την οποία τόσο κόπτεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, όπως φαίνεται και από την πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής Κοκ. Θα προσπαθήσει να θεσπίσει τέτοια μέτρα και στην Ελλάδα; Το είχε αποπειραθεί και ο Ρέππας, αλλά δεν του πέρασε, γιατί αντέδρασε ακόμα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Μπορεί στην Ελλάδα τα επιδόματα ανεργίας να μην είναι τόσο πολλά και μακρόχρονα, όπως στη Γερμανία, αλλά έχουν μπει στο στόχαστρο κι αυτά ακόμα τα ελεεινά επιδόματα. Η αναλογία μεταξύ επιδομάτων ανεργίας

Decadence

«**Και τώρα εκδίδομαι, της Μαρίας Δαμανάκη**». Προκλητικός ο τίτλος στην Athens Voice, την κουλτουριάρικη έκδοση των δωρεάν διανεμόμενων φυλλάδων, καλούσε τον αναγνώστη να διαβάσει το άρθρο, αν μη τι άλλο για να διαπιστώσει πού, τότε και με πόσο εκδίδεται η συγγραφέας.

Βέβαια, υπάρχουν και αναγνώστες που δεν θα μπόκαν στον κόπο να αναγνώσουν το πόνημα, αλλά θα άλλαξαν σελίδα βλέποντας τον τίτλο, με το γνωστό σλόγκαν της πιάτσας να διαπερνά το έρκος των οδόντων τους: «Και ποιος χαρμίζει λεφτά για σένα έτσι που έχεις καταντήσει!». Ο υπογράφων, όμως, επειδή έχει και την ιδιότητα του εκδότη (ας όψονται οι απαιτήσεις της περί Τύπου νομοθεσίας) κατάλαβε αμέσως ότι η Μαρούλα με το καρφίτσωμένο χαμόγελο (μία τέτοια φωτογραφία της συνόδευε το «και τώρα εκδίδομαι» στην Α.Υ.) δεν αναφέρεται στο πανάρχαιο επάγγελμα της επί χρήμασι έκδοσης, αλλά σε εκδοτική δραστηριότητα, κάθισε και διάβασε όλο το άρθρο.

Το διάβασε και -παραδόξως πως- δεν θύμωσε. Μόνο ένα αίσθημα απδίας τον κυρίευσε και μια τάση προς έμετο, που χρειάστηκε μια μικρή προσπάθεια για να την καταικήσει. Διότι διαπίστωσε ότι όντως η Μαρούλα εκδίδεται (κυριολεκτικώς και μεταφορικώς). Ολόκληρο το αρθράκι ήταν γραμμένο σε μια τάχαμου-δύθεμου μοντέρνα γλώσσα (κάτι μεταξύ Π. Κωστόπουλου και Α. Ρουμελιώτη), γεμάτο με σεξουαλικά υπονοούμενα και άθλιες μεταφορές. Η έκδοση του νέου της βιβλίου παρομοιάζονταν από την ίδια με την πορνεία. (Ιδού παράδειγμα: «**Ποιους αφορά η έκδοσή μου; Ολους όσοι έλκονται από νέες ιδέες και τολμηρές προσεγγίσεις της πολιτικής, της κοινωνίας και της ζωής. Αντρες και γυναίκες! (Εντάξει, είναι γνωστό ότι υπερασπίζομαι την ελευθερία των προτιμήσεων)**»).

Το στυλάκι δεν της πάει με τίποτα. Πώς να το κάνουμε, Αρμάνι, βίλα στο Διόνυσο και καλιαρντά δεν πάνε μαζί. Άλλωστε, τα καλιαρντά πρέπει να τα 'χεις βιώσει για να τα μιλήσεις. Οχι να τα ξέρεις από το «Κλικ» και το «Νίτρο». Δικαίωμα της, όμως, να πιστεύει ότι με τέτοιου τύπου προσωπική διαφήμιση μπορεί να βρεθούν τίποτα στερημένοι πισσιρικάδες να αγοράσουν το βιβλίο της και να μη μείνουν οι πωλήσεις μόνο σε όσα κομμάτια θα αγοράσει η ίδια για να τα μοιράσει. Δεν είμαστε εμείς που θα της πούμε να μην εκτίθεται. Άλλωστε, κάποια που αποφασίζει να εκδοθεί θα πρέπει να βάλει στη μπάντα κάθε αναστολή, κάθε σεμνοτυφία, κάθε κοινωνικό φραγμό.

Ναι, η Δαμανάκη εκδίδεται. Επάγγελμα καλντεριμιτζού θα έπρεπε να δηλώσει. Σαν τις γριές πόρνες που τις διώχνουν από τα «σπίτια» και βγαίνουν στους δρόμους μπας και ψαρέψουν κανένα φτωχαδάκι που αυτά που έχει στην τσέπη του δεν φτάνουν για να επισκεφτεί μπορντέλο. Τις πόρνες η προοδευτική διανοήση και η Αριστερά τις είδαν πάντα με συμπάθεια. «Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω» έγραψε η Γαλάτεια και είχε δίκιο. Τις πολιτικές πόρνες είναι που δεν μπορούμε να δούμε το ίδιο. Δεν περισσεύει γι' αυτές ίχνος συγκατάβασης. Γιατί η εκπόρνευσή τους δεν έγινε από ανάγκη ή από κακοτυχία, αλλά ήταν μια πράξη απολύτως συνειδητή. Μια πράξη προδοσίας στην αρχή που στο τέλος -καθώς πια οι χυμοί της νιότης έχουν κατασπαταληθεί- γίνεται πράξη απόλυτης παρακμής, διάλυσης που μόνο πνευματικά βοθρολύματα αφήνει στο πέρασμά της. Κάποιους και κάποιες σαν την εν λόγω κυρία θα τις αναφέρουν οι ιστορικοί του μέλλοντος όπως αναφέρονται σε κάποιες εταιρές του Βυζάντιου, που σκαρφάλωσαν στην εξουσία.

Π.Γ.

Στον Καιιάδα οι άνεργοι

δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στο μέτρο της διαγραφής των ανέργων από τα μητρώα, αν αρνηθούν τρεις προσφορές εργασίας. Αυτό δεν μπορεί να έχει μεγάλο ταμειακό όφελος για τον ΟΑΕΔ, δεδομένου ότι στην Ελλάδα δεν επιδοτούνται οι μακροχρόνια άνεργοι όπως στη Γερμανία. Το γερμανικό μοντέλο, που μελετά εντακτικά ο κ. Παναγιωτόπουλος κατέβασε χιλιάδες εργάτες στους δρόμους τουλάχιστον 10 γερμανικών μεγαλουπόλεων, τη Δευτέρα 3 Γενάρη, πρώτη εργάσιμη μέρα της νέας χρονιάς. Ας δούμε πώς το περιγράφει μια άλλη υπεράνω υποψίας ελληνική εφημερίδα, η «Ημερησία» του συγκροτήματος Μπόμπολα, πιστό όργανο της εγχώριας κεφαλαιοκρατίας.

«**Από σήμερα οι 3,2 εκατομμύρια μακροπρόθεσμα άνεργοι της χώρας θα λαμβάνουν μόνο ένα βοήθημα που δε θα υπερβαίνει τα 350 ευρώ... Η εφαρμογή των νέων μέτρων θα "μεταφραστεί" σε διακοπή της χορήγησης του επιδόματος για 550.000 ανέργους και σε δραστηρική περικοπή του για άλλο 1 εκατομμύριο ανέργους... Οι αρ-**

τροπής που μελέτησε το θέμα της επιδότησης της ανεργίας, που αποτελεί έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα της αντεργατικής «Ατζέντα 2010», μέσω της οποίας το γερμανικό κεφάλαιο κατεδαφίζει το «κοινωνικό κράτος», το μεταπολεμικό καμάρι του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Ο νόμος έχει σαν σκοπό να μειώσει τον αριθμό των επιδοτούμενων ανέργων. Το ίδιο το Ομοσπονδιακό Γραφείο

κευμένη εργασία πληρώνεται σαν ανειδίκευτη, ενώ κανόνας είναι η μερική απασχόληση. Ουσιαστικά, δηλαδή, η επίθεση ενάντια στα επιδόματα ανεργίας δεν είναι μόνο μια προσπάθεια περιστολής των κοινωνικών δαπανών του γερμανικού κράτους, αλλά μια γενικότερη προσπάθεια ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και «φτηνέματος» της εργατικής δύναμης.

Αυτό είναι, λοιπόν, το γερ-

και επιδότησης των καπιταλιστών για πρόσληψη ανέργων αλλάζει συνεχώς υπέρ των δευτέρων, που ονομάζονται προγράμματα ενεργητικής καταπολέμησης της ανεργίας. Έχουμε δείξει, βέβαια, μέσα από τα επίσημα στοιχεία, ότι μ' αυτά τα προγράμματα κάθε άλλο παρά αυξάνονται οι θέσεις εργασίας. Απλά, οι καπιταλιστές τσεπώνουν το παραδάκι και ανακυκλώνουν εργαζόμενους και ανέργους, για να έχουν πάντα στη δούλεψή τους κάποιους εργαζόμενους που τους πληρώνει ο ΟΑΕΔ. Στριμώχνοντας, λοιπόν, τους ανέργους να πιάσουν οποιαδήποτε δουλειά τους προταθεί, αλλιώς θα χάσουν το επίδομα ανεργίας, από τη μια θα μειώσουν τη συνολική διάρκεια επιδότησης (άρα θα περισεύουν περισσότερα κονδύλια για να κατευθυνθούν στα προγράμματα επιδότησης των καπιταλιστών) και από την άλλη θα ασκήσουν ακόμα μεγαλύτερη πίεση στις εργασιακές σχέσεις, καλλιεργώντας στους ανέργους εργαζόμενους τη νοοτροπία του σκλάβου, που είναι υποχρεωμένος να δουλεύει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.

Κι αυτό ατύχημα;

Ηταν μόλις 15 χρόνων. Μαθητής ακόμα στο Γυμνάσιο και εργάτης στον υπολοίπο χρόνο του. Έκανε ό,τι δουλειά του ζητούσε το αφεντικό. Ανειδίκευτος βλέπετε. Τόσο ανειδίκευτος που κρίθηκε ικανός να χειρίζεται και το κλαρκ της επιχείρησης. Τί είναι, άλλωστε, το κλαρκ; Ένα απλούστατο όχημα. Σγά που θα προσλάβει η επιχείρηση ειδικευμένο χειριστή για το κλαρκ. Οποτε χρειάζεται, ένας οποιοσδήποτε εργάτης θα ανεβαίνει πάνω και θα κάνει τις φορτοεκφορτώσεις και τις μετακινήσεις των παλετών. Ακόμα κι αν είναι ένα άπειρο 15χρονο παιδί. Αυτοί που ζητούν να χειρίζονται τα κλαρκ μόνο ειδικευμένοι χειριστές διέπονται από... συντεχνιακές αντιλήψεις και δεν μπορούν να προσαρμοστούν στις ανάγκες του εργασιακού εκσυγχρονισμού, που απαιτεί ευελιξία, ευελιξία και πάλι ευελιξία.

Τα υπόλοιπα είναι γνωστά: επενέβη η Επιθεώρηση Εργασίας, επενέβη η Αστυνομία, έβγαλε πύρινη ανακοίνωση καταγγελίας η ΓΣΕΕ και... η ζωή συνεχίζεται, μέχρι το επόμενο... ατύχημα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

